“நாங்கள் எல்லாவற்றையுமே இழந்துவிட்டோம் - நீதி பெறும் நம்பிக்கையினையும் கூட.”

இலங்கையில் மோதலுடன் தொடர்புடைய பாலியல் வன்முறைக்கான பொறுப்புக்கூறல்

இக் குறிப்பு, மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (OHCHR) மற்றும் பிற ஐக்கிய நாடுகள் (UN) அமைப்புகள் கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடாத்திய விசாரணைகள் மற்றும் அறிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதுடன், மோதல்களின் போது இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறைகள் பரவலானதும் திட்டமிடப்பட்டதுமாக இருந்தமையினையும், பொறுப்புக்கூறலை உறுதி செய்வதில் அரசின் தொடர்ச்சியான தோல்வியினையும் பதிவு செய்துள்ளது. பெருமளவில் அறியப்படாத விடயமான, தண்டனையின்மையினால் உயிர்பிழைத்தவர்கள் நடைமுறை வாழ்வில் அனுபவிக்கும் தொடர் துன்பங்கள் மனஅழுத்தம், மனரீதியான வேதனை, களங்கம், அச்சம், திணிக்கப்பட்ட மௌனம், மறுதலிப்பு மற்றும் குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமை ஆகியவற்றால் சமூகத்தில் ஏற்படும் தாக்கம் ஆகியவற்றை இக் குறிப்பு முன்வைக்க விரும்புகிறது. உயிர்பிழைத்தவர்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட கலந்தாலோசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அமைப்புசார் தோல்விகளை மனிதரின் துன்பத்துடன் தொடர்புபடுத்துவதுடன், பொறுப்புக்கூறலுக்கான முயற்சிகளை முன்னேற்றுவதற்கான பரிந்துரைகளையும் இக் குறிப்பானது முன்வைக்கின்றது.

Contents

I. அறிமுகம் 1

II. செயல்முறை: உயிர்பிழைத்தோரை-மையப்படுத்திய ஆவணப்படுத்தும் பொறிமுறை. 3

III. சூழலியல் பின்னணி: ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறை *(CRSV)* சார்ந்த இலங்கையின் அமைப்புசார் தன்மையும் நீடித்துவரும் தாக்கமும் 5

IV. சர்வதேச சட்டத்தில் ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறைக்கான தடை: இலங்கைச் சூழல் 10

V. பாலியல் வன்முறையை எதிர்கொள்வதற்கான உள்நாட்டுச் சட்டக் கட்டமைப்புகளும் தேசிய மட்ட நடவடிக்கைகளும் 13

VI. உறுதிப்பாடுகளிற்கு அப்பால்: உள்நாட்டு நீதித்துறையில் உயிர்பிழைத்த ஒருவரின் பயணம் 16

ஆரம்பத்திலிருந்தே தடைகள் *16*

ஆதாரங்கள் தொடர்பான தடைகள் *16*

வழக்குத் தொடுத்தலில் தோல்வி *17*

இழப்பீடு பெறும் உரிமை: மறுக்கப்பட்ட உரிமை *18*

VII. உயிர்பிழைத்தோரின் பார்வைகள்: நீடித்துவரும் வன்முறை, மௌனம் மற்றும் அவப்பெயர் 19

குற்றங்கள் குறித்து உயிர்பிழைத்தோரின் மனப்பாங்கு *20*

மௌனமாக்கப்பட்டவர்களின் எதிரொலிகள் *21*

பாலியல் வன்முறையில் உயிர்பிழைத்த ஆணின் சொல்லப்படாத போராட்டங்கள் *22*

பயத்தால் மௌனப்படுத்தப்பட்டவர்கள் *23*

வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும் வடுக்கள் *25*

VIII. பொறுப்புக்கூறல் குறித்த பார்வைகள்: தண்டனையின்மையின் தாக்கங்கள் 26

IX. முடிவுகளும் பரிந்துரைகளும் 30

இலங்கை அரசிற்கான பரிந்துரைகள்: 31

சர்வதேச சமூகத்திற்கான பரிந்துரைகள்: 34

I. அறிமுகம்

1. *இலங்கையில் இடம்பெற்ற ஆயுத மோதலின்போதும் அதற்குப் பிந்திய காலப்பகுதியிலும் நிகழ்த்தப்பட்ட பாலியல் வன்முறைகள்[1] தனித்தனி சம்பவங்களின் தொகுப்பாக அல்லாது, திட்டமிடப்பட்டதும், பரந்துபட்டதும், அமைப்பு சார்ந்ததுமான மீறல்களின் ஓர் வடிவமாக இருந்தன.[2] இவ்வாறான சில செயல்கள் போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களாகக்[3] கருதப்படக் கூடியவையாக இருந்ததுடன், தனிநபர்கள் மற்றும் சமூகங்களை அச்சுறுத்துவதற்கும், தகவல்களை அவர்களிடமிருந்து கட்டாயப்படுத்திப் பெறுவதற்கும், ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும், மேலும் பயம் மற்றும் அவமானம்[4] நிறைந்த பரவலான சூழலை உருவாக்குவதற்கும் மூலோபாயக் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவ்வாறான செயல்கள் நிறுவன ரீதியாக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்ததுடன், மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களை அளவு கடந்து குறியும் வைத்தன.[5]*

2. *தீவிரமான இந்த மீறல்கள் பொதுத்தளங்களில் இடம்பெற்ற பதிவுகளில் நீண்டகாலமாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், தொடர்ச்சியாக பதவி வகித்த இலங்கை அரசுகள் மோதல் காலத்தில் இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்களை உரிய முறையில் விசாரிக்கவோ அல்லது வழக்குப்பதிவுசெய்து குற்றவாளிகளை நீதியின் முன் நிறுத்தவோ தவறியுள்ளன; பல சமயங்களில், அவை, நிகழ்த்தப்பட்ட மீறல்களின் அளவினைக் குறைவாகக் காட்டியோ அல்லது முற்றிலுமாக மறுத்தோ வருகின்றன.[6] சர்வதேச அமைப்புகள் கவலை தெரிவித்திருந்தபோதிலும், உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கு நம்பகமான பொறுப்புக்கூறல் அல்லது நீதியினை பெற்றுக்கொள்வதற்கான அர்த்தமுள்ள நடவடிக்கைகள் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டவையாகவே உள்ளன. தற்போதைய அரசு உள்நாட்டு பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் நீதிச் சீர்திருத்தங்களில் புதுப்பிக்கப்பட்ட கவனம் செலுத்துவதாக உறுதியளித்துள்ளதோடு, சில பிரத்தியேக வழக்குகளை முன்னெடுத்துத் தீர்ப்பதற்கும் சட்டத்தின் ஆட்சியை மீட்டெடுப்பதற்கும்*

---

[1] *இந்த ஆவணத்தின் நோக்கத்திற்காக, "பாலியல் வன்முறை" என்ற சொல், பாலியல் குற்றங்களின் பரந்த தன்மைகளை உள்ளடக்கியதாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது; இதில் பாலியல் வன்புணர்வு, கூட்டுப் பாலியல் வன்புணர்வு, பாலியல் வதை, இனப்பெருக்க உறுப்புகள் மீதான வன்முறை, கட்டாய நிர்வாணம், இனப்பெருக்க உறுப்புகளைத் துண்டித்தல், மேலும் ஆண்களின் இனப்பெருக்க உறுப்புகளைத் துண்டித்து உயிர்பிளைத்த பெண்களின் வாய் அல்லது இனப்பெருக்க உறுப்புகளினுள் திணித்தல் போன்ற அருவருப்பான செயல்களையும், கட்டாய பாலுறவு மற்றும் பாலியல் சார இழிவு படுத்தல் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கும். இது கூடுதலாக, கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட பாலியல் செயல்கள், பாலியல் வன்முறையினை கட்டாயப்படுத்தி பார்வையிட வைத்தல், பாலியல் அடிமைத்தனம், பாலியல் வன்புணர்வு அல்லது பாலியல் சேதம் செய்வதாக மிரட்டுதல், சம்மதமின்றிய பாலியல் தொடுகை, பாலியல் சுரண்டல், மேலும் விசாரணை, தண்டனை, அச்சுறுத்தல் அல்லது கட்டுப்படுத்தும் கருவியாக பாலியல் வன்முறையினைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகும். இந்த விரிவான வரையறையானது, மோதல் இடம்பெற்ற காலப்பகுதியிலும் அதன் பிற்கால சூழல்களிலும் பதிவுசெய்யப்பட்ட பல்வேறு வகைப்பட்ட மீறல்களினை பிரதிபலிக்கின்றது, குறிப்பாக அரச அல்லது பாதுகாப்பு அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்ற சூழல்களில், இலங்கையில் புறக்கணிக்கப்பட்ட அல்லது இன அடக்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சமூகங்களை குறிவைத்து இடம்பெற்றவைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.*

[2] United Nations, Office of the High Commissioner for Human Rights, *Report of the OHCHR Investigation in Sri Lanka (OISL)*, A/HRC/30/CRP.2, 16 September 2015, paras. 580, 586, 1123, 1131, 1135; United Nations, Security Council, *Report of the Secretary-General on Conflict-Related Sexual Violence*, S/2016/361/Rev.1, 22 June 2016, para. 82. ("These were not isolated incidents, but rather part of a policy").

[3] A/HRC/30/CRP.2, para. 1135.

[4] Ibid., para. 591.

[5] Ibid., paras. 572-574, 588, 596, 609.

[6] United Nations, Human Rights Council, *Situation of human rights in Sri Lanka – Comprehensive report of the United Nations High Commissioner for Human Rights,* A/HRC/60/21, 8 August 2025, para. 42. *மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகளுக்கான தண்டனையின்மை தொடர்ச்சியாக நிலவி வருவது குறித்தும், ஆயுதப்படைகள் மற்றும் காவல் துறையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்படும் மோதல்சார் பாலியல் வன்முறை வழக்குகளில் நடத்தப்பட்ட விசாரணைகள் மற்றும் தொடரப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை தொடர்பான தரவுக் குறைபாடு* (data vacuum) *தொடர்ந்தும் நிலவிவருவது குறித்தும்* OHCHR *கவலை வெளிப்படுத்தி வருகிறது.* (*பார்க்க: ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் செயலாளரின் அறிக்கை*, Report of the Secretary-General on Conflict-related Sexual Violence, S/2021/312, 30 March 2021: ("*இலங்கை அரசுக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான மோதல் முடிவடைந்து ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலான காலம் கடந்த பின்னரும், முப்பது ஆண்டுகால உள்நாட்டுப் போரின் போது இடம்பெற்ற குற்றங்கள், பாலியல் வன்முறை சார் குற்றங்களும் உட்பட, அவற்றை கையாளும் அர்த்தமுள்ள நிலைமாறுகால நீதிச்* (transitional justice) *செயல்முறையெதுவும் இதுவரை நிறுவப்படவில்லை.*")

உறுதியளித்துள்ளது.[7] இவ்வாறான உறுதிமொழிகள் இருந்தபோதிலும், *CRSV* உள்ளிட்ட கடுமையான மீறல்களுக்கு எதிராக நிலவும் ஆழமான தண்டனையின்மை தொடர்வதோடு கணிசமான மற்றும் உறுதியான முன்னேற்றம் இதுவரை வெளிப்படையாகக் காணப்படவில்லை.[8] இதன் விளைவாக, உயிர் பிழைத்தோருக்கான நீதி பெருமளவில் மறுக்கப்படுவதுடன், மேலும் இத்தகைய மீறல்களை நிகழ்த்த அனுமதிக்கும் அமைப்புசார்ந்த மற்றும் நிறுவன ரீதியிலான காரணிகள் பெரும்பாலும் இதுவரை தீர்வு காணப்படாமல் தொடர்கின்றன.[9] வரலாற்று பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்களைத் தீர்ப்பதிலும் பொறுப்புக்கூறலிலும் ஏற்பட்டுவரும் தொடர்ச்சியான இந்த தோல்வியானது, பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்குள் மனஅழுத்தம் மற்றும் புறக்கணிப்பின் சுற்றுவட்டங்களை மேலும் வேரூன்றச் செய்துள்ளது.

3. இலங்கையில் ஆயுதமோதலின்போது இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறை (CRSV) எனும் விடயம் நாடு முழுவதும் பரவலாக நிலவும் பாலியல் மற்றும் பால் நிலை அடிப்படைசார் வன்முறைகள் (SGBV) என்ற விரிவான சூழலில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். ஆழமாக வேரூன்றிய அமைப்புசார்ந்த ஒரு பிரச்சனையாக இது உள்ளதுடன், குறிப்பிடத்தக்க அளவு புகாரளிக்காமை, வரையறுக்கப்பட்ட நீதிக்கான அணுகல், மேலும் உயிர்பிழைத்தவர்களின் மீது பரவலாக அவப்பெயர் சூட்டப்படுதல்[10] ஆகியவையும் இதில் அடங்குகின்றதென்பதை உத்தியோகபூர்வ புள்ளிவிபரங்களும் சமூக அமைப்புகளின் அறிக்கைகளும் காண்பிக்கின்றன. இத்தகைய சமூகப் பின்னணியில், ஆயுதமோதலின்போது இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறை *(CRSV)* என்பது ஒரு இயல்பற்ற நிகழ்வு மட்டுமன்றி, பாலியல் மற்றும் பால் நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகளை *(SGBV)* தடுக்கவும் பதிலளிக்கவும் தவறிய பரந்த சமூகத் தோல்வியின் குறிப்பிடத்தக்க வெளிப்பாடாகும்.[11] போர்முடிவடைந்த பின், போர்க் கால மீறல்களுக்கு பொறுப்புக்கூறலை உறுதிசெய்யத் தவறிய அரசின் செயல்முறை, அமைதிக்காலத்திலும் பாலியல் வன்முறையிலிருந்து பாதிக்கப்படக்கூடிய குழுக்களைப் பாதுகாக்கத் தொடர்ந்தும் தவறிவருவதை

---

[7] A/HRC/60/21, பத்தி 30 ("*தனது பதவியேற்பு உரையில், ஜனாதிபதி, தனது அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்ட ஆணை, நாட்டின் நீதிக்கான குரலை பிரதிபலிப்பதாகவும், 'சர்ச்சைக்குரிய குற்றங்கள்' குறித்து முழுமையான விசாரணைகள் மேற்கொள்வதன் மூலம் சட்டத்தின் ஆட்சி மீதான நம்பிக்கையை மீட்டெடுக்கத் தாம் உறுதிபூண்டுள்ளதாகவும் வலியுறுத்தினார். 'பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதி வழங்கப்பட வேண்டும்; குற்றம் புரிந்தவர்கள் பொறுப்புக்கூறலுக்குள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்' என்பதையும் அவர் தெளிவுபடுத்தினார்.*") மேலும் பார்க்க: பத்திகள் 32, 44, 58

[8] Ibid., paras. 30, 56, 58.

[9] Ibid, para. 30 ("*ஆயுத மோதல் முடிவடைந்து பதினாறு ஆண்டுகள் கடந்துள்ள நிலையில், உள்நாட்டுப் போரின் போது நிகழ்ந்த பரவலானதும் தீவிரமானதுமான மீறல்கள், சர்வதேச குற்றங்கள் உட்பட, அவை முழுமையாக அங்கீகரிக்கப்படுவதும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு போதுமான நிவாரணம் வழங்கப்படுவதும், அவர்களுக்கு உண்மையும் நீதியும் உறுதி செய்யப்படுவதும் அரசிய அத்தியாவசிய கடமையாகும் […] அதேவேளை, ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள தொடரும் தண்டனையின்மையும் அதே கட்டமைப்பு சார் நிலைமைகளும் கடந்த கால மீறல்கள் தொடர்வதற்கு வழிவகுக்கின்றன.*")

See A/HRC/30/CRP.2; See also, Lessons Learnt and Reconciliation Commission (LLRC), *Report of the Commission of Inquiry on Lessons Learnt and Reconciliation* (Colombo, Sri Lanka, 2011), para. 5.108. ("*பெண்களுக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வரும் பாலியல் மற்றும் பால் நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகள், அதிகளவான இராணுவத்தின் சமூகமளிப்பு, உள்ளூர் அதிகாரமும் பாதுகாப்பும் இல்லாமை, பலவீனமடைந்த நிறுவனங்கள், மற்றும் நிலவி வரும் சமூகப் பாகுபாடுகள் உள்ளிட்ட பல காரணிகளுடன் தொடர்புடையவை என்பதை இது வெளிப்படுத்துகிறது. இத்தகைய சூழ்நிலை, தண்டனையின்மை கலாசாரத்தை ஊக்குவித்ததுடன், பெண்களை எளிதில் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் தள்ளி, அவர்களின் கௌரவம், பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகியுள்ளது.*"); A/HRC/60/21, 8 August 2025, paras. 30, 54, 55. (பத்தி 30 இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது: "*இதற்கிடையில், தண்டனையின்மை உறுதியாக வேரூன்றிய நிலையிலேயே தொடர்கிறது; கடந்தகால மீறல்களுக்கு வழிவகுத்த கட்டமைப்பு சார்ந்த சூழ்நிலைகளும் தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றன.*"); United Nations, Committee on the Elimination of Discrimination against Women, *Concluding observations on the ninth periodic report of Sri Lanka,* CEDAW/
C/LKA/CO/9, 28 February 2025, paras. 15, 18, 28, 29.

[10] S/2016/361, Rev. 1, paras. 13, 82; CEDAW/C/LKA/CO/8, para. 13; Equality Now and Dignity Alliance International, "Sexual Violence in South Asia: Legal and Other Barriers to Justice for Survivors", 20 April 2021, p. 6, 12, 13, 14; See Leader of the Opposition's Commission on the Prevention of Violence Against Women and the Girl Child, *Report of December 2014* (Colombo, Sri Lanka), 2014

[11] Leader of the Opposition's Commission on the Prevention of Violence Against Women and the Girl Child, *Report of December 2014,* p. 7; United Nations, Human Rights Council, *Report of the Special Rapporteur on minority issues on her mission to Sri Lanka,* A/HRC/34/52, ADD.3, January 2017, paras. 31, 38, 47, 48; United Nations, Human Rights Council, *Report of the Secretary-General on Conflict-Related Sexual Violence,* S/2021/312, para. 65.

பிரதிபலிப்பதுடன், தண்டனையின்மையும் பால் நிலை அடிப்படையிலான பாதிப்புகளும் இடையறாது தொடர்ச்சியாக வெளிப்படுவதனையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.[12]

4. *ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையர் அலுவலகத்தினால் (OHCHR) பொதுச் சபையின் 48/141 இலக்கத் தீர்மானத்தின் படியும், மனித உரிமைகள் பேரவையின் 46/1 மற்றும் 51/1*[13]*, 60/1 இலக்கத் தீர்மானங்களுடனும் இணைந்து வழங்கப்பட்ட ஆணையின் கீழ் வெளியிடப்பட்டுள்ள இவ்வறிக்கையானது, அரசின் செயற்பாடற்ற நிலையினால் நீண்டகாலமாக மௌனமாக்கப்பட்டவர்களின் குரல்களை வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மேலும், மோதலுடன் தொடர்புடைய குற்றங்களுக்கும் தொடர்ச்சியான மனித உரிமை மீறல்களுக்குமான பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பான அர்த்தமுள்ள உரையாடல்களில், உயிர்பிழைத்தவர்களின் அனுபவங்கள் மையப்புள்ளியாக அமைந்திருக்குமாறு உறுதிசெய்யப்படுவதையும் இவ்வறிக்கை குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது.*

II. செயல்முறை: உயிர்பிழைத்தோரை-மையப்படுத்திய ஆவணப்படுத்தும் பொறிமுறை.

5. *இவ்வறிக்கை அதன் பகுப்பாய்வின் அனைத்துக் கூறுகளிலும் உயிர்பிழைத்தோரின் கருத்துகள், அனுபவங்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்துள்ளதுடன் உயிர்பிழைத்தோரை மையப்படுத்திய அணுகுமுறையினையும்*[14] *பால் நிலை நுண் உணர்வினையும் அதில் பின்பற்றியுள்ளது. ஐ.நா. மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையத்தின் விசாரணைப் பொறிமுறை நாட்டினுள் செயற்படுவதற்கான அனுமதியினை தொடர்ந்தும் இலங்கை அரசானது மறுத்துவரும் நிலையில்,*[15] *கலந்தாலோசனைகள், பகுதியாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்கள் மூலம் தொலைதொடர்பு ஊடகங்களின் வழியாக நடாத்தப்பட்டன. இச் செயல்முறையானது, பரந்த அளவில் உயிர்பிழைத்தோருடன் தொடர்புகொள்வதற்கான வாய்ப்பினை வழங்கியிருந்தபோதும், பங்கேற்பாளர்களை தொலைவூடக வாயிலாக ஒருங்கிணைப்பதில் ஏற்பட்ட இடையூறுகளும், சில உயிர்பிழைத்தோர் தொலைதொடர்பு ஊடகங்களின் வழியாக நுண்ணுணர்வான (sensitive) விடயங்களை கலந்துரையாடத் தயக்கம் காட்டியமையும் இதில் சவால்களாக அமைந்தன. மேலும், இத் தொலைவூடக வாயிலான கலந்தாலோசனைகள் நேருக்கு நேர் அவதானிப்புக்கான வாய்ப்புகளை மட்டுப்படுத்தியதோடு, நம்பகமான இணைய இணைப்போ அல்லது கலந்தாலோசனைகளில் பங்கேற்கத் தேவையான தொலைதொடர் வசதிகளோ இன்றி, தனிமைப்படுத்தப்பட்ட அல்லது ஒதுக்குப்புறப் பகுதிகளில் வாழும் உயிர்பிழைத்தோரின் நோக்குகள் குறைவாகவே உள்ளடக்கப்பபட்டன.*

---

[12] Ibid., p. 22, 34, 35; Danuskha Medawatte, Neloufer de Mel, Sandani N. Yapa Abeywardena and Ranitha Ganaraj, "Conjunctures of Silence: Aphonias in the Prosecution of Conflict Related Sexual Violence in Sri Lanka - the Vishvamadu Case", The Gender Hub, 2022, available at: https://thegenderhub.com/wp-content/uploads/2022/02/Conjunctures-of-Silence.pdf, p. 9.

[13] United Nations, Human Rights Council, *Promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka*, A/HRC/RES/51/1, 12 October 2022 *பந்தி 8 (``இத் தீர்மானம் இலங்கையில் இடம்பெற்ற மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள், அவற்றுடன் தொடர்புடைய குற்றங்கள் தொடர்பான ஆதாரங்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் அவற்றை ஆய்வு செய்வதன் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றை அங்கீகரிக்கிறது. மேலும், பொறுப்புக்கூறலை முன்னேற்றும் நோக்கில், இலங்கையில் இடம்பெற்ற கடுமையான மனித உரிமை மீறல்கள் அல்லது சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் தீவிர மீறல்கள் தொடர்பாக, எதிர்கால பொறுப்புக்கூறல் செயல்முறைகளுக்கான சாத்தியமான உத்திகளை உருவாக்குவதற்காக, உயர் ஆணையரின் அலுவலகம் தகவல்களையும் ஆதாரங்களையும் சேகரித்து, ஒருங்கிணைத்து, பகுப்பாய்வு செய்து பாதுகாக்கும் திறனை நீட்டித்து வலுப்படுத்த முடிவு செய்கிறது. அதேவேளை, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கும் ஆதரவாக வாதிடுதல், மற்றும் உரிய அதிகார வரம்பு கொண்ட உறுப்புநாடுகள் உட்பட, தொடர்புடைய நீதித்துறை மற்றும் பிற நடைமுறைகளுக்கு ஆதரவு வழங்குதல் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகும்.")*

[14] *ஐக்கிய நாடுகள் ஆவணங்களில் "பாதிக்கப்பட்டவர்" (victim) மற்றும் "உயிர்பிழைத்தவர்" (survivor) என்ற சொற்பதங்கள் பல நேரங்களில் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றீடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், மோதல்சார் பாலியல் வன்முறையால் (CRSV) பாதிக்கப்பட்டவர்களின் செயற்பாட்டு ஆற்றல், தாங்கும் வல்லமை மற்றும் கௌரவத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், அவர்களை-மையப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறையுடன் ஒத்திணங்குமாறு, இக் குறிப்பு முதன்மையாக "உயிர்பிழைத்தவர்" என்ற சொற்பதத்தினைப் பயன்படுத்துகிறது. இந்த அணுகுமுறை, CRSV மூலம் பாதிக்கப்பட்ட தனிநபர்கள் தாங்களே அடையாளம் காணும் அவர்களின் உரிமைகள் மற்றும் தேவைகள் சார்ந்த அனைத்துத் தலையீடுகளின் மையமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதனை உறுதி செய்கிறது. அதே நேரத்தில், தங்கள் அனுபவங்களை விபரிக்க தனிநபர்கள் தேர்வு செய்யக்கூடிய பிற சொற்களை பாதிக்காத வகையில், "பாதிக்கப்பட்டவர்" மற்றும் "உயிர்பிழைத்தவர்" என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும் OHCHR அங்கீகரிக்கிறது.*

[15] A/HRC/60/2, para. 48.

6. கலந்தாலோசனைகள் தொடங்குமுன், இவ்விடயம் தொடர்பான விரிவான தரவுகள் தரம் மற்றும் எண்ணிக்கை சார்ந்து பரிசீலிக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டன. இந்த ஆயத்த கட்டமானது, குறிப்பாக, மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையர் அலுவலகம் *(OHCHR)* மற்றும் மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட அதன் ஆவணக்களஞ்சியம், [16] ஐக்கிய நாடுகள் வெளியிட்ட கடந்தகால அறிக்கைகள், சிறப்பு நடைமுறைகளின் பணிப்புகள் மற்றும் உடன்படிக்கை அமைப்புகளின் அறிக்கைகள், சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகள், மேலும் அரசின் அறிக்கைகள் போன்ற ஏற்கனவே உள்ள விரிவான ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவ்வாதாரங்கள், பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்படும் நடைமுறையில் உள்ள வடிவங்கள், வரலாற்றுச் சூழல், மற்றும் தற்போதுள்ள அமைப்புகளின் செயல்திறன் ஆகியவற்றை விளக்கும் முக்கிய அடிப்படைத் தகவல்களை வழங்கின.

7. அனைத்து நேர்காணல்களும் கலந்தாலோசனைகளும், மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையர் அலுவலகத்தின் *(OHCHR)* தரநிலைக்கமைவான செய்முறைப்படியே மேற்கொள்ளப்பட்டன. [17] இதில் "தீங்கு விளைவிக்காதிருத்தல்" *(do no harm)* என்ற அடிப்படைச் சித்தாந்தத்தை கடுமையாகக் கடைப்பிடித்தல், ரகசியத்தன்மையை மதித்தல், தகவல் வழங்குநர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்தல், மேலும் பெறப்படும் தகவல்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான முறையான சம்மதத்தைப் பெறுதல் ஆகிய அனைத்தும் அடங்கும். இலங்கையில் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளானவர்களுடன் பணிபுரியும் சமூக அமைப்புக்களின் கருத்துகளையும், ஆலோசகர்களின் பங்களிப்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, உயிர்பிழைத்தோருடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட கலந்தாலோசனைகளுக்கான முதன்மை வழிகாட்டிகள் வடிவமைக்கப்பட்டன.

8. இலங்கை முழுவதும் *27* உயிர்பிழைத்தோர்களுடன் *(23* பெண்கள் மற்றும் *4* ஆண்கள்*)* தனிப்பட்ட நேர்காணல்களும் குழுக் கலந்துரையாடல்களும் *(Focus Group Discussions)* மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன், உயிர்பிழைத்தோரின் பிரதிநிதிகள், சட்ட நிபுணர்கள், வல்லுநர்கள் மற்றும் கல்விமான்களுடனும் கலந்தாலோசனைகள் நடாத்தப்பட்டன. கலந்தாலோசிக்கப்பட்ட உயிர் பிழைத்தோர், பல்வேறு வகையான துன்புறுத்தல்களை அனுபவித்திருத்தமை, நாட்டின் புவியியல் பல்வகைத் தன்மையை பிரதிபலித்தல், பரந்த வயது வேறுபாடு *(26* முதல் *86* வரை*)*, புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்திருத்தல், மேலும் தேசிய மற்றும் சர்வதேச பொறுப்புக்கூறல் நீதிப்பொறி முறைகளுடன் தொடர்பு கொண்ட அனுபவம் பெற்றிருத்தல் ஆகிய காரணிகளினடிப்படையில் உள்ளடக்கப்பட்டனர். குறிப்பிட்ட முயற்சிகளின்போது, உயிர்பிழைத்த ஆண்களைச் சேர்த்துக்கொள்வது மிகுந்த சவாலாக இருந்தது; ஏனெனில், ஆண்களின் பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்ட அனுபவத்தினைச் சார்ந்து கடுமையான பழிப்புக்குள்ளாகும் உணர்வின் விளைவால் உந்தப்பட்ட மௌனமானது அவர்களின் பங்கேற்பைத் தடுப்பதாக இருந்தது, இதேவேளை, ஆண்களும் பெண்களைப் போலவே பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர் என்பதே உண்மையாகும். [18] கலந்தாலோசனைகளில் பங்கேற்ற பலர், பலவிதமான வன்முறை மற்றும் துன்புறுத்தல்களை அனுபவித்திருந்தனர்; அதில் பாலியல் வன்புணர்வு, குழு வன்புணர்வு, பாலியல் வதை, பாலியல் வன்புணர்வினால் ஏற்பட்ட கர்ப்பங்கள், மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதல்கள், கட்டாய நிர்வாணம், மற்றும் பாலியல் சுரண்டல் உட்பட பிற மீறல்களும் துஷ்பிரயோகங்களும் அடங்குகின்றன. உயிர்பிழைத்தோரின் பிரதிநிதிகள், கலந்தாலோசனைகள் நடைபெற்ற அனைத்து நேரங்களிலும் உழவியல் ஆதரவும் பாதுகாப்பும் அளிக்கும் வகையில் இணைந்திருந்தனர்.

9. ஆலோசிக்கப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டவர்கள், *1985* முதல் *2024* வரையிலான காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்களைப் பற்றித் தெரிவித்தனர்; இதில், மோதல் முடிவடைந்த பின்னரும்

[16] OHCHR, Preserving Evidence Advancing Accountability for Sri Lanka, *A Snapshot of OHCHR Sri Lanka Accountability Project's Repository*, 1 September 2025.

[17] உயிர்பிழைத்தவர்களின் அடையாளங்கள் ரகசியமாக பாதுகாக்கப்படுவதற்காக, உயிர்பிழைத்த பெண்களைக் குறிக்க 'F' என்ற எழுத்தும், உயிர்பிழைத்த ஆண்களைக் குறிக்க 'M' என்ற எழுத்தும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன; அதனைத் தொடர்ந்து, தனிநபர்களை வேறுபடுத்துவதற்காக கூடுதல் ஒரு எழுத்து இணைக்கப்படுகிறது. (e.g., FA, FB, MA, MB, etc.).

[18] A/HRC/30/CRP.2, para. 571.

இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படும் பல சம்பவங்களும் அடங்குகின்றன.[19] *ஆயுத மோதல்கள் மே 2009 இல் நிறைவடைந்த பின்னரும் இடம்பெற்ற குற்றச்செயல்கள், அவை ஆயுத மோதலுடன் தெளிவான தொடர்பினை கொண்டிருக்குமாயின், அவையும் இவ்வறிக்கையில் பரிசீலிக்கப்பட்டுள்ளன. வட கிழக்குப் பகுதிகளிலுள்ள பொதுமக்கள் மோதலினால் நீடித்து வரும் காயங்களை இன்றும் சுமந்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனர். பல்வேறு பட்ட அனுபவங்களின் வடிவங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதனை உறுதிசெய்யும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளபோதிலும், உயிர்பிழைத்தோருக்கிடையிலுள்ள கருத்து வேறுபாடுகளை மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (OHCHR) உணர்ந்து ஒப்புக்கொள்கிறது; மேலும், இவ்வறிக்கையின் பருமனுக்கமைய அனைத்து உயிர்பிழைத்தோரின் கருத்துக்களையும் முழுமையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இயலாது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறது.*

10. *மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (OHCHR), தங்களது அனுபவங்களை துணிச்சலுடன் பகிர்ந்துகொண்ட உயிர்பிழைத்தோர்களுக்கும், அவர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும், மேலும் பங்களிப்பு செய்த அனைவருக்கும் தனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.*

III. சூழலியல் பின்னணி: ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறை (CRSV) சார்ந்த இலங்கையின் அமைப்புசார் தன்மையும் நீடித்துவரும் தாக்கமும்

11. *1971 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனதா விமுக்தி பெரமுன (JVP) எழுச்சிக் காலத்திலிருந்தே, இலங்கையில் அரசியல் கலகங்கள் இடம்பெற்றபோதெல்லாம் சித்திரவதை, கொடூரமான, மனிதத்தன்மையற்ற அல்லது இழிவுபடுத்தும் வகையிலான நடத்தைகள் அல்லது தண்டனைகள் மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டிற்கான கருவியாக பாலியல் வன்முறையின் வடிவங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமை குறித்து, மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையர் அலுவலகம் (OHCHR) நடத்திய விசாரணைகள், ஐக்கிய நாடுகள் வெளியிட்ட அறிக்கைகள் மற்றும் சுயாதீனமான மனித உரிமை அமைப்புகளின் ஆவணங்கள் தொடர்ந்து பதிவு செய்து வந்துள்ளன.*[20] *1980களின் இறுதியிலும் 1990களின் தொடக்கத்திலும், பல மனித உரிமை அமைப்புக்கள், எதிர்ப்புச் சவால்களை ஒடுக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் என்ற பெயரில், பாலியல் வன்முறை உட்பட, அரசின் பாதுகாப்புப் படையினர் மேற்கொண்ட பல்வேறு மீறல்களை ஆவணப்படுத்தியுள்ளனர்.*[21] *இத்தகைய செயல்முறைகள், இரண்டாவது ஜனதா விமுக்தி பெரமுன (JVP) எழுச்சிக் காலமான 1987–1989 இல்,*

---

[19] See e.g. OHCHR Consultation with FI, survivor of sexual violence in 2010, 19 March 2025; OHCHR consultation with MB, survivor of sexual violence in 2015, 19 march 2025; OHCHR consultation with FA , survivor of sexual violence in 2019, 27 February 2025; OHCHR focus group discussion with survivors of sexual violence, 14 February 2025. இந்தக் குறிப்பிற்காக கலந்தாலோசிக்கப்பட்ட உயிர்பிழைத்தவர்களின் சாட்சியங்கள் உள்ளடக்கிய காலப்பகுதியையே இந்த காலவரையறை பிரதிபலிக்கிறது. பார்க்க*: OHCHR focus group discussion with survivors of sexual violence, 14 February 2025.* மேலும் பார்க்க*: Situation of human rights in Sri Lanka, Comprehensive report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, A/HRC/57/19, 22 August 2024,* பந்தி *27 ("தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்த நபர்களுக்கு எதிராக இலங்கை பாதுகாப்புப் படைகள் மேற்கொண்ட கடத்தல், அனுமதியின்றிய தடுத்துவைப்பு, சித்திரவதை, தவறான நடத்தைகள் மற்றும் பாலியல் வன்முறைகள் தொடர்பான சமீபத்திய குற்றச்சாட்டுகளை OHCHR ஆய்வு செய்துள்ளது. இவை பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார், முல்லைத்தீவு மற்றும் வவுனியா மாவட்டங்களில் இடம்பெற்றதாகவும், 2024 ஜனவரி வரையிலான காலப்பகுதியைச் சேர்ந்ததாகவும் பதிவாகியுள்ளன"); பந்தி 29("பாதுகாப்புப் படைகள் பல்வேறு வகையான சித்திரவதை முறைகள் மற்றும் கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடத்தைகளைப் பயன்படுத்தியதாகக் குறிப்பிட்ட சில கணக்குகளை OHCHR நம்பத்தகுந்தவையாக மதிப்பீடு செய்துள்ளது. பேட்டியளித்தவர்களில் பலர் விசாரணை நேரத்திலும் அல்லது தடுத்துவைக்கப்பட்ட அறையிலும் பாலியல் சித்திரவதை அனுபவித்ததாகவும், அதில் பாலியல் வன்புணர்வு, விதைப்பைகளைப் நசுக்குதல், கட்டாய நிர்வாணம், மார்புகளை கடித்தல் ஆகியவையும் அடங்கும் எனத் தெரிவித்துள்ளனர்*").

[20] /HRC/30/CRP.2, para. 591; REDRESS and Institute for International Criminal Investigations, "Supplement to the International Protocol on the Documentation and Investigation of Sexual Violence in Conflict: Sri-Lanka Specific Guidelines for Practitioners", REDRESS, March 2018, p. 3, available at: https://redress.org/storage/2018/03/20190315-Sri-Lanka-IP2-Supplement_Online.pdf; Kishali Pinto-Jayawardena and Kirsty Anantharajah, "A Crisis of 'Legal Indeterminacy' and State Impunity" in *The search for justice: the Sri Lankan papers,* Kishali Pinto-Jayawardena and Kumari Jayawardena, eds. (New Delhi, Zubaan, 2016), p.37.

[21] See e.g. Amnesty International, "Sri Lanka: Extrajudicial executions, 'disappearances' and torture, 1987 to 1990", ASA 37/021/1990, September 1990, available at: https://www.amnesty.org/en/documents/asa37/021/1990/en/; International Truth and Justice Project, " Disappearance, Torture and Sexual Violence of Tamils, 2015-2022'', p.8.

பெருமளவிலான தன்னிச்சையான கைது, தடுத்து வைப்புகள், மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட பாலியல் வன்முறைகள் ஆகியவை அச்சுறுத்தல் கருவியாக மேலும் தீவிரமடைந்திருந்தன.[22]

12. இலங்கை அரசுக்கும் ஆயிதக் குளுவான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் *(LTTE)* இடையிலான உள்நாட்டுப் போர் *(1983–2009)* காலத்தில், பெரும்பாலும் அரசின் பாதுகாப்பு அணியினரால், மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கெதிரான அச்சுறுத்தல், தண்டனை மற்றும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான கருவியாக பாலியல் வன்முறையானது பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.[23] இத்தகைய செயல்கள் பெரும்பாலும் தமிழின மக்களையும், பெண்கள் உட்பட, *LTTE* உறுப்பினர்களாகக் கருதப்பட்டவர்களையும், உண்மையான விடுதலைப் புலிகள் உறுப்பினர்களையும் குறிவைத்திருந்தன.[24] பலர், வலிந்து காணாமலாக்கப்படல், சட்டபூர்வ அனுமதியின்றித் தடுத்து வைக்கப்படல், கட்டாய இடப்பெயர்வு அத்துடன் சிறுவர்கள் படையில் இணைக்கப்படுதல் மற்றும்/அல்லது பயன்படுத்தப்படுதல் போன்ற பிற மனித உரிமை மீறல்களாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்புகள், மோதல் சார்ந்த பாலியல் வன்முறையினை "முக்கியமானதும் பரவலாக நிலவும் பிரச்சனையுமாகும்" என அங்கீகரித்துள்ளன.[25] ஐ.நா. மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையத்தின் இலங்கை தொடர்பான விசாரணை *(OISL)* அறிக்கையின்படி, பாலியல் வன்முறைகள் ஆயுத மோதல் காலத்திலும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலகட்டங்களிலும் தடுப்பு முகாம்களில் பரவலாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதுடன், அவற்றுக்கு எதிரான தண்டனையின்மையும் முற்றாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.[26] அதேவேளை, விடுதலைப் புலிகளால் *(LTTE)* இடம்பெற்ற பாலியல் சார் வன்முறையினை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், ஐ.நா. மனித உரிமைகள் உயர் ஆணையத்திற்கு *(OHCHR)* பரவலான அளவில் போதிய ஆதாரங்கள் இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை எனினும், பாலியல் வன்முறை சாராத துன்புறுத்தல் பற்றிய பல நிகழ்வுகள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.[27]

13. மோதல் முடிவடைந்த பின்னரும், வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் தொடர்ந்துவரும் இராணுவமயமாக்கல், மோதற் காலத்தில் உயிர்பிழைத்தோர் அனுபவித்த பாலியல் வன்முறை சம்பவங்களின் பிற்தாக்கத்தினை மேலும் தீவிரப்படுத்தியிருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.[28] உயிர்பிழைத்தோரின் ஆதரவாளர் ஒருவர், *OHCHR* உடன் உரையாடிய போது, பொதுமக்கள் வாழும் பகுதிகளில் இன்றும் சொயறப்பட்டு வரும் இராணுவ முகாம்கள் மற்றும் இராணுவம் அமைத்த நினைவுச் சின்னங்கள் பல உயிர்பிழைத்தோருக்கு

---

[22] Ibid., p. 8.

[23] A/HRC/30/CRP.2, para. 1131. (OISL *மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்கள், பாதுகாப்புப் படை பணியாளர்களால் ஆண் மற்றும் பெண் கைதிகளுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட பாலியல் வன்புணர்வும் பாலியல் வன்முறைகளும், குறிப்பாகப் போர் முடிவடைந்ததன் பின், பரவலாக இடம்பெற்றிருந்தன என்பதன் உண்மைத்தன்மையினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த பாலியல் வன்முறைப் பாணிகள், தகவல்களைப் பகிரக் கட்டாயப்படுத்தவும்,* LTTE-*யுடன் ஏதோ ஒரு தொடர்பு இருப்பதாகக் கருதப்பட்ட நபர்களை அவமதித்து தண்டிப்பதற்குமான திட்டமிட்ட சித்திரவதை முறையாகவே தோன்றுகின்றன.*
அரச அதிகாரிகள் பாலியல் வன்முறைகள் இடம்பெற்றது என்பதை மறுத்தல், பாதிக்கப்பட்டவர்களை இழிவுபடுத்தல், மேலும் இவ்வாறான குற்றங்களை விசாரிக்கத் தவறுதல் ஆகிய செயற்பாடுகள், இத்தகைய நடைமுறைகள் குறைந்தபட்சம் அதிகாரிகளால் சகிக்கப்பட்டவையாகவோ அல்லது மறைமுகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவையாகவோ இருந்தன என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.")

[24] Ibid., paras. 572, 587; See International Truth and Justice Project, "Disappearance, Torture and Sexual Violence of Tamils, 2015-2022".

[25] Ibid., para. 571. ("*இலங்கை பாதுகாப்புப் படைகளால் பாலியல் வன்முறைகள் எவ்வளவு பரவலாகவும், பல சந்தர்ப்பங்களில் உச்சமான கொடூரத்துடனும் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது* OISL *விசாரணையின் மிகக் கலங்கச் செய்யும் கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது; இதில் பெண்கள் போலவே ஆண்களும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். குறிப்பாக, மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்ந்த பாலியல் வன்புணர்வுகளின் பரவல் மிகுந்த அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.*"); See United Nations, Security Council, *Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka*, 31 March 2011, available at: https://www.securitycouncilreport.org/un-documents/document/poc-rep-on-account-in-sri-lanka.php; See United Nations, Human Rights Council, *Report of the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment on his mission to Sri Lanka*, A/HRC/34/54/Add.2, 22 December 2016.

[26] A/HRC/30/CRP.2, paras. 1131-1135. (Para. 1135: ""*அரச அதிகாரிகளால் பாலியல் வன்முறைகள் மறுக்கப்பட்டமை, பாதிக்கப்பட்டவர்களை இழிவுபடுத்திய அணுகுமுறை, அவற்றை விசாரிக்கத் தவறிய நிலை, ஆகிய நடைமுறைகள் அதிகாரிகளால் சகிக்கப்பட்டதாகவும், இல்லையெனில் வெளிப்படையாகவோ மறைமுகமாகவோ அனுமதிக்கப்பட்டதாகவும் இருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.*").

[27] Ibid., paras. 567-571.

[28] United Nations, Committee on the Elimination of Discrimination Against Women, *Concluding Observations on the Eighth Periodic Report of Sri Lanka*, CEDAW/C/LKA/CO/8, 3 March 2017, para. 24(b); See International Crisis Group, "Sri Lanka: Women's Insecurity in the North and East", 20 December 2011, p.ii.

மனஅழுத்தத்தையும் பயத்தையும் தூண்டிவருகின்றன என்றும் "அவை, அவர்களுக்கெதிராக இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களின் அனுபவங்களை நினைவூட்டுகின்றன; அவை நீதியின் சின்னங்கள் அல்ல, வலியின் நினைவுச் சின்னங்கள்" எனவும் தெரிவித்தார்.[29] உயிர்பிழைத்தோரும் அவர்களின் பிரதிநிதிகளும், இடையறாத கண்காணிப்பு, அச்சுறுத்தல், துன்புறுத்தல் மற்றும் பாலியல் வன்முறை போன்ற பால் நிலை சார்ந்த வன்முறைகளும் *(GBV)* நிறைந்த ஒரு சூழ்நிலை இன்றும் தொடர்கிறது என்பதை விபரித்தனர்.[30] ஆயுத மோதல் முடிவடைந்ததிலிருந்து, அதனையடுத்து மோதல் பின்னணியில் உருவான வன்முறைக் கலாசாரமானது,[31] நிலவும் தண்டனையின்மை,[32] பயங்கரவாதத் தடுப்பு சட்டம் போன்ற அவசர மற்றும் விசேட சட்டகங்களின் பயன்பாடு, மேலும் சில பகுதிகளில் நீடித்துவரும் இராணுவமயமாக்கல் ஆகியவற்றால் மேலும் ஊக்குவிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து வருகிறது. இச் சூழ்நிலையால், ஆயுதப்படையினரால் மேற்கொள்ளப்படும் தாக்குதல்கள் உட்பட, அச்சுறுத்தல், துன்புறுத்தல் மற்றும் பாலியல் வன்முறை ஆகியவற்றிற்கான அதிகரித்த அபாய நிலைக்கு பொதுமக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.[33] பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர்; பரந்த வயது வரம்பில் உள்ள ஆண்களும் பெண்களும், தொடர்ந்தும் அபாயத்துக்குள்ளாகிக் கொண்டிருப்பதோடு, இது இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின்போது காணப்பட்ட நிலைமைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றது. குறிப்பாக, சிறுபான்மையின மக்கள் அதிக விகிதாசாரத்தில் குறிவைக்கப்பட்டிருந்தனர்.[34] போருக்குப் பிந்திய இந்த மீறல்கள், மோதல் காலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட பாலியல் வன்முறைகள் முற்றிலும் முடிவுக்கு வராமல் மாறாக உறுதியாய் நீடித்துள்ளன என்பதைப் பிரதிபலிப்பதுடன், அவை சமாதான காலத்திலும் பாலியல் வன்முறையைக் கொண்ட பால் நிலை சார்ந்த வன்முறைகள் (*GBV*) 'இயல்பாக்கப்பட்ட' மற்றும் தொடர்ச்சியான வடிவங்களுக்கு மாறியுள்ளன.

14. இலங்கையில், முன்னாள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் *(LTTE)* உறுப்பினர்கள் உட்பட, புறக்கணிக்கப்பட்டு மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சமூகங்கள் பரவலாக குறிவைக்கப்பட்டிருந்தமையினையும், அச் செயல்களில் பொதுவாக அரச பாதுகாப்பு அமைப்புகள் தொடர்புபட்டிருந்தமையினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவை ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறை *(CRSV)* என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. மோதற் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும், இலங்கை பாதுகாப்பு அமைப்பின் பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பணியாளர்களால் பெரும்பாலும் அரசால் நடத்தப்பட்ட தடுத்து வைப்புத் தளங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாலியல் வன்புணர்வு, பாலியல் வதை மற்றும் பிறவகை பாலியல் துன்புறுத்தல்களை நம்பகமான அறிக்கைகள் பதிவு செய்துள்ளன. இலங்கை இராணுவம், கடற்படை, விமானப்படை, குற்றப்புலனாய்வு துறை *(CID)*, பயங்கரவாத புலனாய்வுப் பிரிவு *(TID)*, சிறப்பு பணிக்குழு

---

[29] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 20 May 2025.

[30] United Nations, Human Rights Council, *Situation of human rights in Sri Lanka: Comprehensive report of the United Nations High Commissioner for Human Rights,* A/HRC/51/5, 4 October 2022, para. 32; United Nations, Human Rights Council, *Situation of human rights in Sri Lanka: Comprehensive report of the United Nations High Commissioner for Human Rights,* A/HRC/57/19, 22 August 2024, para. 27.

[31] As indicated previously, the survivors met by OHCHR described incidents as recent as 2022. *See also* A/HRC/57/19, 22 August 2024, paras. 27 and 29.

[32] United Nations, Secretary-General. *Conflict-Related Sexual Violence: Report of the Secretary-General,* S/2025/389, 15 July 2025, para. 75 ("இலங்கையில், மோதலால் குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், இலங்கை பாதுகாப்புப் படைகளால் தமிழ் நபர்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட பாலியல் வன்முறைகள் உள்ளிட்ட மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்த குற்றச்சாட்டுகள் 2024 ஆம் ஆண்டிலும் பதிவாகியுள்ளன (A/HRC/57/19 ஐக் காண்க). இவை, நல்லிணக்கம் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பான நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து தாமதமடைந்து வரும் சூழலின் பின்னணியில் வெளிப்பட்டவையாகும்").

[33] E.g. United Nations, Security Council, *Report of the Special Rapporteur on minority issues on her mission to Sri Lanka,* A/HRC/34/53/Add.3, 31 January 2017, paras. 38, 47, 48; United Nations, Committee on Economic, Social and Cultural Rights, *Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka,* E/C.12/LKA/CO/5, 4 August 2017, para. 53; S/2016/361, para. 13; S/2021/312, para. 65.

[34] See International Truth and Justice Project, "Disappearance, Torture and Sexual Violence of Tamils, 2015-2022" ("ITJP அறிக்கை, 123 தமிழ் நபர்களின் வாக்குமூலங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்ததன் மூலம், இவ்வகை மீறல்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவதாகவும், பல்வேறு வயது குழுக்களைச் சேர்ந்த ஆண்களையும் பெண்களையும் பாதித்து வருகின்றன என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது").

(STF) ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களும், இவ்வமைப்புகளுடன் தொடர்புடைய ஈழ மக்கள் ஜனநாயக கட்சி (EPDP), தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் (TMVP) போன்ற துணை இராணுவக் குழுக்களும் உட்பட, குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இம்மீறல்களை நிகழ்த்தியதாக முதன்மையாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் அரசுப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளாக இருப்பதுடன், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் குறிப்பாக அவர்களின் தமிழின அடையாளம் அல்லது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் (LTTE) கடந்தகால தொடர்பு இருந்ததாகக் கருதப்பட்ட காரணங்களுக்காக குறிவைக்கப்பட்டனர். [35] *இச்செயல்கள் ஆயுதமோதலுடன் தெளிவான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளன என்பதையும், இவை ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறை (CRSV) என்பதற்கான தெளிவான எடுத்துக்காட்டுகளாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன என்பதனையும் பாதிக்கப்பட்டவர்களினதும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டோரினதும் சுயவிபரங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.*

15. *தடுத்து வைக்கும் தளங்கள் திட்டமிட்ட சித்திரவதைகள் இடம்பெறும் இடங்களாக இருந்தன. ஆண்களும் பெண்களும், விசாரணைகளின் போது பாலியல் வன்புணர்வு, கூட்டுப் பாலியல் வன்புணர்வு மற்றும் இனப்பெருக்க உறுப்புகளின் மீது நடாத்தப்பட்ட வன்முறை உள்ளிட்ட கடுமையான உடல் வதைச் சம்பவங்களை விபரித்தனர். சிலர், குடும்ப உறுப்பினரைச் சந்திப்பதற்கான அனுமதி பெறுவதற்கோ அல்லது முன்கூட்டியே விடுதலை செய்யப்படுவதற்கோ மாற்றாக, கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட பாலியல் உறவுகளுக்குள் தள்ளப்பட்டதாகவும் கூறினர். பெண்கள் காவல்துறை அதிகாரிகளின் முன்போ அல்லது தங்களது ஆண் உறவினர்களின் முன்போ ஆடையினை நீக்குமாறு வற்புறுத்தப்பட்டதையும், அல்லது காவல் நிலையத்தில் அனைவரின் முன்பும் இழிவுபடுத்தும் நோக்கில் கிழிந்த ஆடைகளை அணிந்தபடியே நிற்குமாறு கட்டளையிடப்பட்டதையும் சிலர் விபரித்தனர். உயிர்பிழைத்தோர் மேலும் விளக்கியதாவது, பாதுகாப்பான குடும்ப அமைப்புகள் இல்லாமை, குறிப்பாக பெண்கள் தலைமையிலான குடும்பங்கள் அடிக்கடி துஷ்பிரயோகத்திற்குள்ளாக்கப்படும் பலவீன நிலைகளை உருவாக்கியுள்ளது. அவர்கள் கூறியதாவது: "சூழலை கண்காணித்து வந்த இராணுவத்தினர் வீடுகளினுள்ளேயும் வெளியேயும் என்ன நடக்கின்றது என்பதை கண்காணித்து வந்தனர்... வீட்டில் எந்த ஆணும் இல்லையென அவர்கள் கவனித்தவுடன், உள்ளே நுழைந்து பெண்களை துஷ்பிரயோகம் செய்தனர்".* [36]

16. *இப் போர்க்காலக் குற்றங்களுக்கான நீதி கிடைக்காமை, அங்கீகாரம் மற்றும் இழப்பீடு ஆகியவை வழங்கப்படாமை ஆகிய காரணிகள் உயிர்பிழைத்தோரின் வாழ்வியல் நிஜங்களை இன்றளவும் வடிவமைத்துக்கொண்டிருக்கும் தண்டனையின்மை எனும் ஒரு மரபினை உருவாகியுள்ளது. தீர்வுகாணப்படாத இவ்வரலாறு, போருக்குப் பிற்பட்ட காலகட்டத்திலும் பால்நிலை சார்ந்த வன்முறைகள் (GBV) தொடர்ச்சியாக நிலைத்திருப்பதற்கு காரணமாகியுள்ளது; போர்க்கால மீறல்கள் மற்றும் சமாதான கால வன்முறைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் மேலும் மேலும் மங்கித்தெளிவிளந்தவையாக மாறியுள்ளன.* [37] *போர் முடிவடைந்து ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னர், ரணில் விக்கிரமசிங்க தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளுக்கு எதிரான வன்முறைகளைத் தடுக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை குறிப்பிடுவதாவது: "நீண்டகாலமாக நீடித்த ஆயுதமோதல்களும், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையும் உட்பட, வன்முறையினை ஏற்றுக்கொள்வதும் அதனை இயல்பானதாக்குவதுமான மனப்பாங்கு, பொறுப்புக்கூறல் இன்மைக்கும் தண்டனையின்மைக்கும் வழிவகுத்துள்ளன; இதன் விளைவாக, இலங்கையில் சட்ட ஆட்சியின் பொதுவான வீழ்ச்சி எனும் பரந்த பிரச்சினையின் ஓர் பகுதியாக இது மாறியுள்ளது".* [38]

---

[35] A/HRC/51/5, para. 32.

[36] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 21 February 2025.

[37] A/HRC/60/21, para. 54 ("*மோதல்சார் பாலியல் வன்முறை ஆழமாகக் களங்கப்படுத்தப்பட்டதாகவும், போதிய அளவில் அங்கீகரிக்கப்படாமலும் இருந்து வருவதையும், தொடர்ச்சியான தண்டனையின்மை நீண்டகால மனவலி மற்றும் சேதங்களை உருவாக்குவதற்கு பங்களித்து வருவதையும், இக்கண்டறிதல்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.*"); *See also* S/2025/389, 15 July 2025, para. 75; A/HRC/57/19, 22 August 2024, paras. 27 and 29.

[38] See Leader of the Opposition's Commission on the Prevention of Violence Against Women and the Girl Child, *Report of December 2014* (Colombo, Sri Lanka, 2014), p. 7.

17. குறிப்பாக பாதுகாப்புப் படையினருடன் தொடர்புடைய பாலியல் வன்முறைக்கான வழக்குகளில் தண்டனையின்மை பரவலாகக் காணப்படுகின்றதை ஏற்றுக்கொள்வதுடன், வீடுகளிலும் பொது இடங்களிலும் இடம்பெறும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கான தண்டனையின்மை, மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களான நாட்டின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதிகளில் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது என அந்த அறிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது.[39] பாலியல் வன்புணர்வு மற்றும் முறையற்ற குடும்ப உறுப்பினருடனான புணர்ச்சி (incest) ஆகியவை குறித்த புகார்களில், 2007 ஆம் ஆண்டில் 1,397 வழக்குகளில் இருந்து, 2013 ஆம் ஆண்டில் அது 2,175 ஆக அதிகரித்திருந்த போக்கை அந்த அறிக்கை பதிவு செய்துள்ளது.[40] 2011 ஆம் ஆண்டில் மட்டும், கடமையில் இருந்த இராணுவ உறுப்பினர்கள் தொடர்பாக 445 பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்களும், கடமையிலிருந்து விடுப்பில் இருந்த இராணுவ உறுப்பினர்கள் தொடர்பாக 371 சம்பவங்களும் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தன.[41] அந்த ஆணைக்குழுவின் படி, அது "வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட, இராணுவ தலையீடு அதிகமுள்ள பிரதேசங்களில், பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்களுக்கும் பெண்களுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற வன்முறை குறித்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் இடையிலான விகிதாசாரம் உயர்வாக உள்ளதை வெளிப்படுத்துகிறது." [42] அதனையடுத்து வந்த தொடர் காலங்களிலும் அந்த விகிதாசாரத் தொடர்பானது தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.[43]

18. குறைந்தளவிலான புகாரளித்தல், அரச நிறுவனங்களின் மீதான நம்பிக்கையின்மை, மேலும் பூரணமான தகவல் சேகரிப்பு முறைமையின் பற்றாக்குறை ஆகிய காரணங்களால், குறிப்பாக மோதற் காலத்திலும் அதற்குப் பிந்தைய உடனடியான காலப்பகுதியிலும், பாலியல் வன்முறைக்கு எதிரான தேசிய மட்டப் பதிலளிப்பு தொடர்ந்து தடைப்பட்டு வருவது வெளிப்படையாகக் காணப்படுகிறது. [44] பழிவாங்கப்படுவோம் என்ற பயம், ஆழமாக வேரூன்றிய சமூக அவப்பெயர், மற்றும் நீதி அமைப்புகளின் மீதான அவநம்பிக்கை ஆகியவை இணைந்த காரணங்களால், உயிர்பிழைத்தோர் தங்களது அனுபவங்களைப் பற்றி புகாரளிப்பதைப் பொதுவாகத் தவிர்க்கின்றனர். இந்த நீடித்த தரவு வெற்றிடம், மீறல்கள் தொடர்பான முழுமையான தகவல்களின் பரிமாணத்தை பதிவுசெய்ய இயலாத நிலையை உருவாக்கியுள்ள காரணத்தால், உயிர்பிழைத்தோரின் நிலை மேலும் மறைக்கப்பட்டதாய் மாறுவதுடன், நீதி மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை உறுதிசெய்வதற்கான முயற்சிகளும் கடுமையாகத் தடைப்படுகின்றன. கலாச்சார இழி பெயர், அதனுடன் இணைந்த அரசின் அதிகாரப்பூர்வ மறுப்பு மற்றும் பரவலாக நிலவும் தண்டனையின்மை ஆகியவை, பாதிக்கப்பட்டவர்களை மேலும் புறக்கணிக்கச் செய்வதுடன், அவர்களின் குரலை மௌனப்படுத்தி, வெளிப்படுத்தலுக்கான ஊக்கமின்மையின் சூழலை வலுப்படுத்தியுள்ளதன் விளைவாக, பொறுப்புக்கூறல் ஒரு எட்டாக்கனியாகியுள்ளது.[45]

[39] Ibid., p. 7.
[40] Ibid., p. 22. (ஆறு ஆண்டுகளுக்குள் 64 சதவீத உயர்வை இது குறிக்கிறது. இக்காலப்பகுதியில் குற்றத்திற்கெதிரான தீர்ப்புகள் (convictions) பெரும்பாலும் மாற்றமின்றியே இருந்து வந்துள்ளன; ஆண்டுக்கு 3 முதல் 7 வரை மட்டுமே தீர்ப்புகள் பதிவாகியுள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை குற்றமற்றதாக விடுதலை (acquittal) செய்வதிலேயே முடிவடைந்துள்ளன).
[41] Ibid., p .34, 35. (மோதல் காலத்திலும் அதன் பின்னரும், காவல்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் ஊர்காவல்துறை அதிகாரிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இராணுவ உறுப்பினர்களே பாலியல் வன்புணர்வு, கடுமையான பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள் மற்றும் பிற பாலியல் வன்முறைச் செயல்களை அளவுக்கு மீறிய அளவில் மேற்கொண்டுள்ளனர்).
[42] Ibid., p. 36.
[43] See e.g. United Nations, Human Rights Council, *Report of the Special Rapporteur on minority issues on her mission to Sri Lanka,* A/HRC/34/53/ADD.3, 31 January 2017, paras. 38,47,48; United Nations, Committee on Economic, Social and Cultural Rights, *Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka*, E/C.12/LKA/CO/5, 4 August 2017, para. 53; United Nations, Security Council, *Report of the Secretary-General on Conflict-Related Sexual Violence*, S/2016/361, 20 April 2016, para. 13; United Nations, Security Council, *Report of the Secretary-General on Conflict-Related Sexual Violence*, S/2021/312, 30 March 2021, para. 65.
[44] United Nations Population Fund, *Sexual and Gender Based Violence in Sri Lanka* (United Nations publication, 2020), p.5. ("இலங்கையில் எந்த ஒரு அமைப்பிலிருந்தும் வன்முறைகளுடன் தொடர்புடைய தகவல்களைப் பெறுவது கடினமாக உள்ளது.").
[45] See Danushka Medawatte, Neloufer de Mel, Sandani N. Yapa Abeywardena and Ranitha Gnanaraj, "Conjunctures of Silence: Aphonias in the Prosecution of Conflict Related Sexual Violence in Sri Lanka - The Vishvamadu Case", The Gender Hub, 2022, available at: https://thegenderhub.com/wp-content/uploads/2022/02/Conjunctures-of-Silence.pdf.

19. இவ்வகை வழக்குகளை கையாளுவதற்கான சரியான மற்றும் எளிதில் அணுகக்கூடிய நிறுவனங்களின் பற்றாக்குறை, வழக்கமான குற்றவியல் நீதித்துறை அமைப்பின் உட்கட்டமைப்புத் தடைகள், மேலும் உயிர்பிழைத்தோர் மையப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறை இன்மை ஆகிய காரணிகள், இத்தகைய சவால்கள் மேலும் தீவிரமடைவதற்குக் காரணமாகின்றன.[46] மேலும், சட்ட உதவி, உளவியல் மற்றும் சமூக ஆதரவு, மற்றும் பிற அத்தியாவசிய சேவைகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகல், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்துகிறது; இதனால், தொடர்ச்சியான மௌனத்திற்கும் தண்டனையின்மைக்கும் இவை காரணமாகின்றன.[47] முக்கியமாக, பொறுப்புக்கூறல் என்பது குற்றவியல் பொறுப்பை மட்டுமல்லாது, ஏற்படுத்தப்பட்ட சேதத்தை அங்கீகரித்தல், இழப்பீடு வழங்கல், மீளுருவாக்கம் மற்றும் மீள் நிகழாமைக்கான உறுதிமொழி ஆகியவை உள்ளடக்கிய விரிவான கட்டமைப்பையும் பொருள்படுத்துகிறது. இதற்கிடையில், அங்கீகரிக்கப்படாததும் தீர்வு காணப்படாததுமான பாலியல் வன்முறைகளின் நீண்டகால உளவியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார விளைவுகளுடன் உயிர்பிழைத்தோர் தொடர்ந்தும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

IV. சர்வதேச சட்டத்தில் ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறைக்கான தடை: இலங்கைச் சூழல்

20. ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபையின் தீர்மானங்கள், ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறை *(CRSV)* என்பதைப் பின்வருமாறு வரையறுக்கின்றன: "பெண்கள், ஆண்கள், சிறுமிகள் அல்லது சிறுவர்கள் மீது, நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ மோதலுடன் தொடர்புடைய வகையில் இடம்பெறும் பாலியல் வன்புணர்வு, பாலியல் அடிமைத்தனம், கட்டாய பாலியல்த் தொழில், கட்டாய கர்ப்பம், கட்டாய கருக்கலைப்பு, கட்டாய கருத்தடை, கட்டாய திருமணம் மற்றும் அதே அளவிலான தீவிரத்தைக் கொண்ட பிற பாலியல் வன்முறைச் செயல்கள் அனைத்தும் இதன் வரம்பிற்குள் அடங்குகின்றன."[48] ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறையில் *(CRSV)* பொதுவாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் சுயவிபரம் (உதாரணமாக, அரச அல்லது அரசல்லாத ஆயுதக் குழுக்கள்) குறிப்பாக, தமது இன அல்லது ஜாதி அடையாளங்களுக்காக குறிவைக்கப்பட்ட சிறுபான்மை சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், அல்லது பால்நிலை, பால்நிலை அடையாளம் அல்லது பாலியல் நோக்கம் ஆகிய காரணங்களுக்காக குறிவைக்கப்பட்ட நபர்கள் இத்தகைய வன்முறைகளினால் உயிர்பிழைத்தோரின் சுயவிபரத்துடன் தொடர்புடையதாக உள்ளன.[49] இது, மோதற் சூழல்களில் பாலியல் வன்முறை அல்லது சுரண்டல் நோக்கத்திற்காக மேற்கொள்ளப்படும் மனிதக் கடத்தலையும் உள்ளடக்கியதாகும்.[50] ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறை *(CRSV)* பெரும்பாலும் தண்டனையின்மை நிலவுகின்ற சூழல்களிலும், மக்கள் இடம்பெயர்வு, சட்ட ஆட்சியின் சிதைவு, அல்லது போர்நிறுத்த ஒப்பந்தங்கள் மீறப்படும் நிலைமைகளிலும் இடம்பெறுகிறது.[51] உயிர்பிழைத்தோரில், நேரடியாக வன்முறைக்கும் துஷ்பிரயோகங்களும் உட்படுத்தப்பட்டவர்கள் மட்டுமன்றி, அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள், பாலியல் வன்புணர்வின் விளைவாகப் பிறந்த குழந்தைகள், மேலும் உயிர்பிழைத்தோரை பாதுகாத்தலினாலோ அல்லது அவர்களுக்கு உதவுவதனாலோ பாதிப்புக்குள்ளானவர்களும் உள்ளடங்குகின்றனர்.[52]

---

[46] Ibid., p. 10, 12, 17.
[47] See The Asia Foundation,"Inside Justice: Enabling justice for survivors of sexual and gender-based violence", 2021, available at: https://asiafoundation.org/wp-content/uploads/2024/08/Sri-Lanka_Inside-Justice-Learnings-Report_English.pdf.
[48] United Nations, Security Council, *Report of the Secretary-General on Conflict-Related Sexual Violence*, S/2019/280, 29 March 2019, para. 4; United Nations, Security Council, *Report of the Secretary-General on Conflict-Related Sexual Violence*, S/2024/292, 4 April 2024, para. 3.
[49] *Handbook for United Nations Field Missions on Preventing and Responding to Conflict-Related Sexual Violenc*e (United Nations publication, 2020), p. 6, 12.
[50] Ibid., 5.
[51] Ibid.
[52] United Nations, General Assembly, *Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation for Victims of Gross Violations of International Human Rights Law and Serious Violations of International Humanitarian Law,* A/RES/60/147, 21 March 2006, principles 8 and 9; United Nations, Security Council, *Guidance Note of the Secretary-General on Reparations for Conflict-Related Sexual Violence*, ST/SG(02)/R425, June 2014, p. 3.

21. *பாலியல் வன்முறையானது, சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டம் (IHRL),*[53] *சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம் (IHL),* [54] *மற்றும் சர்வதேச குற்றவியல் சட்டம் (ICL)* [55] போன்ற பல்வேறு மற்றும் இணைநிலையான சட்டகங்களின் கீழ் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இது, சர்வதேச சட்டத்தின் ஒரு தீவிரமான மீறலாக அமைவதுடன், [56] போர்க்குற்றங்கள், மனிதகுலத்திற்க்கு எதிரான குற்றங்கள் அல்லது இன அழிப்புச் செயல்களாகவும் வகைப்படுத்தப்படக்கூடியதாகும். [57] மோதல் சூழல்களில் இடம்பெறும் பாலியல் வன்முறையையும் உள்ளடக்கிய பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறை *(GBV),* சர்வதேச சட்ட ஆவணங்களில் உறுதிசெய்யப்பட்ட பல்வேறு சர்வதேச மனித உரிமைகளையும் மீறக்கூடியதாகும்: அதில், வாழ்வதற்கான உரிமை உட்பட; நபரின் சுதந்திரம் மற்றும் பாதுகாப்பு; தனியுரிமை; சித்திரவதை மற்றும் கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான சிகிச்சையிலிருந்து விடுதலை; மிக உயர்ந்த சுகாதாரத் தரம்; சமத்துவம், மற்றும் பாகுபாடு ஆகியவை அடங்குகின்றன. [58] இந்த மீறல்களைத் தடுக்கவும், விசாரிக்கவும், வழக்குத் தொடரவும், உயிர் பிழைத்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, நிவாரணம் மற்றும் இழப்பீடு வழங்கவும் அரசுக்கு சட்டப்பூர்வமான கடமை உள்ளது.[59]

22. குறிப்பாக, குற்றச்செயல்கள் பெருமளவில் இடம்பெற்ற சூழல்களில், அனைத்து வழக்குகளையும் பயனுள்ளதாக கையாளுவதற்கு நடைமுறையில் உள்ள உள்நாட்டு நீதித்துறை அமைப்பின் திறன் போதாமையாக இருக்கும் நிலையில், தீவிர மீறல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள் சார்ந்த குற்றங்களை விசாரித்து குற்றவாளிகளை நீதியின் முன் நிறுத்தும் அரசின் கடமையானது, பல்வேறு முக்கிய சவால்களை எதிர்நோக்கக்கூடியதாகும். உதாரணமாக, கொலம்பியாவில், ஐம்பது ஆண்டுகளாக நீடித்த வன்முறைகளை தனிநபர் அடிப்படையிலான வழக்குகள் மூலம் கையாளுவது நடைமுறையில் சாத்தியமற்றது என்பதை உணர்ந்து, அமைதிக்கான விசேட நீதித்துறை *(Special Jurisdiction for Peace - SJP)*,[60] "பெருந்தொகைக் குற்றச்செயல்கள்" *(macrocriminality)* என்ற கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில், வன்முறைகளின் முறைமைகள் மற்றும் வடிவங்களை அடையாளம் காணும் ஒரு மூலோபாய அணுகுமுறையினை ஏற்றுக்கொண்டது. [61] அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தின் விளக்கத்தின் படி, ஒரு "மாக்ரோமுறை" *("macropattern")* என்பது "குற்றச்செயல்களின் குறிப்பிட்ட முறைமைகளின்

---

[53] *Legal Consequences arising from the Policies and Practices of Israel in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem*, *Advisory Opinion, I.C.J. Reports 2024*, para. 99.

[54] Common Article 3 to *Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field (First Geneva Convention)*, 75 UNTS 31, 12 August 1949*; Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea (Second Geneva Convention)*, 75 UNTS 85, 12 August 1949; *Geneva Convention Relative to the Treatment of Prisoners of War (Third Geneva Convention)*, 75 UNTS 135, 12 August 1949; *Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (Fourth Geneva Convention)*, 75 UNTS 287, 12 August 1949; *Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I)*, 1125 UNTS 3, 8 June 1977, Articles 75(2)(b) and 76(1); *Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of Non-International Armed Conflicts (Protocol II)*, 1125 UNTS 609, 8 June 1977, Article 4(2)(e); International Committee of the Red Cross, "International Humanitarian Law Databases", 161 Rules of Customary IHL Database, available at: https://ihl-databases.icrc.org/en/customary-ihl/rules, Rules 93, 94, 134, 156.

[55] United Nations, General Assembly, *Rome Statute of the International Criminal Court (last amended 2010),* 2187 UNTS 3, 17 July 1998, Articles 7(1)(g) and 8(2)(b)(xxii) (Rome Statute); A/HRC/30/CRP.2, para. 1135; See International Criminal Court, *Elements of Crimes*, ISBN No. 92-9227-232-2, 2011.

[56] S/RES71820, 19 June 2008, para. 4. ("பாலியல் வன்புணர்வு மற்றும் பிற வகையான பாலியல் வன்முறைகள், போர் குற்றமாகவும், மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றமாகவும், அல்லது இனஅழிப்புக் குற்றத்துடன் தொடர்புடைய செயலில் ஒன்றாகவும் அமையக்கூடும் என்பதை குறிப்பிடுகிறது").

[57] E.g. United Nations, Human Rights Council, *"More than a human can bear": Israel's systematic use of sexual, reproductive and other forms of gender-based violence since 7 October 2023*, A/HRC/58/CRP.6, 13 March 2025, para. 19.

[58] A/RES/60/147, principle 2; *International Legal Protection of Human Rights in Armed Conflict* (United Nations publication, 2011), p. 21, 72, 73; S/RES/2106, 24 June 2013, para. 4.

[59] A/RES/60/147, principle 2; *International Legal Protection of Human Rights in Armed Conflict* (United Nations publication, 2011), p. 21, 72, 73; S/RES/2106, 24 June 2013, para. 4.

[60] JEP stands for Jurisdiccion Especial para la Paze [Special Jurisdiction for Peace], a transitional justice mechanism that was established in Colombia.

[61] Alejandro A. Cardona, "Agresiones sexuales en conflict armado: Criterios de interpretaticion y formulas de imputacion" in *International Law Research Group, (*2019) p. 59,63; See Caroline Davidson, "Gender-based Crimes and the Colombian Special Jurisdiction for Peace"*, Duke Journal of Comparative and International Law*, vol. 35, No. 1. (2025), p.21.

அடிப்படையில் தனிப்பட்ட வழக்குகளை ஒருங்கிணைத்தல்" மூலம், "சில சந்தேகநபர்கள் அல்லது குற்றவியல் அமைப்புகளின் மீது விசாரணை முயற்சிகளை ஒருங்கே திரட்டுவதையும்," மேலும் "விசாரணை மற்றும் வழக்குத் தொடர்வதற்கான மூலோபாய ஒழுங்கை உருவாக்கி சிறந்த முடிவுகளைப் பெறுவதையும்" குறிக்கிறது.[62] அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் விளக்குவதாவது, இந்த அணுகுமுறை, "நீதி பெறும் தேவையை நீட்டிக்கவோ அல்லது நிரந்தமாக்கவோ செய்யாத" சூழ்நிலையினையும், "நியாயமான காலப்பகுதிக்குள் மாற்றத்தை உறுதிசெய்யும்" தேவையையும், மேலும் "சமாதானத்திற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கும்" நோக்கத்தையும் உறுதி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டதாகும்.[63] மேலும், கொலம்பியாவின் நீதிநிர்வாகச் சட்டம் *(Administration of Justice Statute)*, "மிகவும் தீவிரமான மற்றும் பிரதிநிதித்துவமான குற்றச்செயல்களில் முக்கிய பங்காற்றியவர்களை" மையப்படுத்துவதற்கான தேர்வு அளவுகோல்களை நிர்ணயித்துள்ளது.[64] மேலும், அமைதிக்கான விசேட நீதித்துறை *(SJP)*, "செயல்களின் தீவிரம்" மற்றும் "குற்றஞ்சாட்டப்பட்டோரின் பிரதிநிதித்துவத்தன்மை மற்றும் அவர்களின் நடத்தை" ஆகியவற்றுடன் இணைந்து, "பாதிக்கப்பட்டோரின் வேறுபட்ட பண்புகள்," அதாவது இன அடையாளம், பால்நிலை, வயது, மாற்றுத்திறன், பாலியல் நோக்கம், பால் நிலை அடையாளம் மற்றும்/அல்லது சமூகப் பங்கு போன்ற காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்ட, வரலாற்று, சமூக மற்றும் கலாச்சார அடிப்படையிலான பாகுபாட்டு வடிவங்களில் இருந்து உருவான பலவீன நிலைகள் மற்றும்/அல்லது அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட வேறுபட்ட பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசிய நிலைகள் ஆகியவற்றையும் கருத்தில் கொண்டது.[65]

23. பரவலாகவும் வரலாற்று அடிப்படையிலும் இடம்பெற்ற கொடுமைகளை எதிர்கொள்ள, மூலோபாயமிக்க முறைமைகள் சார்ந்த விசாரணை அணுகுமுறைகளை *(macro criminality)* இடைக்கால நீதி அமைப்புகள் எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்பதைக் கொலம்பியாவின் அனுபவம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. வரலாற்று அடிப்படையிலான பாகுபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் போன்ற உயிர்பிழைத்தோரின் பலவீனநிலைகள், குற்றச் செயல்களின் தீவிரம், மற்றும் பிரதிநிதித்துவத்தன்மை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வழக்குகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதன் மூலம், *SJP* போன்ற அமைப்புகள், விரைவான நீதியினை வழங்குவதோடு சமாதானத்தையும் வளர்த்தெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இலங்கைச் சூழலில், மீறல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்களின் முறைமைகள் மற்றும் அதற்குப் பொறுப்பானவர்களாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை மையப்படுத்திய, மூலோபாயமிக்க பெரிய அளவிலான *(macro-level)* விசாரணை அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொள்வது, அதேபோல் பொறுப்புக்கூறலை உறுதிசெய்ய ஒரு பயனுள்ள வழிமுறையாக அமையக்கூடும்.

24. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் குறித்த சர்வதேச ஒப்பந்தம் *(ICCPR)*, பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து வகையான பாகுபாடுகளையும் ஒழிப்பதற்கான ஒப்பந்தம் *(CEDAW)*, குழந்தைகளின் உரிமைகள் குறித்த ஒப்பந்தம் *(CRC)*, மற்றும் சித்திரவதைக்கும் பிற கொடூரமான, மனிதத்தன்மையற்ற அல்லது இழிவுபடுத்தும் நடத்தைகள் அல்லது தண்டனைகளுக்கும் எதிரான உடன்படிக்கை ஒப்பந்தம் *(CAT)* உள்ளிட்ட முக்கிய சர்வதேச மனித உரிமை சார்ந்த ஒப்பந்தங்களுடன் உடன்படிக்கை இட்டுள்ள நிலையிலிருந்து, பாலியல் வன்முறையினைத் தடுப்பது, விசாரிப்பது, வழக்குத் தொடர்வது, உயிர்பிழைத்தோருக்கு இழப்பீடுகளை உறுதி செய்வது போன்ற கடமைகளில் சட்டரீதியாக இலங்கை பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.[66] பொறுப்புக்கூறலை வலுப்படுத்தும் பல கட்டாயமற்ற விருப்ப

---

[62] Ibid, citing Columbia, Jurisdicción Especial para la Paz [J.E.P.], Sal. Rec. 12 February 2021, Auto 033, Caso 03, para. 3 ("a la garantía del derecho a la justicia de las víctimas de violaciones masivas a los derechos humanos, por la estructuración de macroprocesos en los cuales exista una participación masiva de todas las víctimas y que no se estructuren por el azar, sino en virtud de investigaciones con base en contextos y en el análisis de estructuras de criminalidad organizada").

[63] Ibid.

[64] Colombia, Official Gazette No. 50.976, 6 June 2019.

[65] Ibid.

[66] United Nations, Human Rights Committee, *General Comment No. 31: Nature of the General Legal Obligation on States Parties to the Covenant*, CCPR/C/21/Rev.1/Add.13, 26 May 2004, paras. 15, 18. ("15. Article 2, paragraph 3, requires that in addition to effective protection of Covenant rights States Parties must ensure that individuals also have accessible and effective remedies to vindicate those rights [...] A failure by a State Party to investigate allegations of violations could in and of itself give rise to a separate breach of the Covenant. Cessation of an ongoing violation is an essential element of the right to an effective remedy"); United Nations, Human Rights Council, *Accountability: Prosecuting and punishing gross violations of*

நெறிமுறைகளுக்கும் *(Optional Protocols)* இலங்கை ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது; அதில், தனிநபர் புகார் பொறிமுறையை இயங்கச் செய்யும் ICCPR இன் கட்டாயமற்ற விருப்ப நெறிமுறை, விசாரணை மற்றும் கண்காணிப்பு செயல்முறைகளை செயல்படுத்தும் CEDAW மற்றும் CAT ஒப்பந்தங்களின் கட்டாயமற்ற விருப்ப நெறிமுறைகள், ஆயுதமோதலில் சிறுவர்கள் தொடர்பான CRC கட்டாயமற்ற விருப்ப நெறிமுறை, மேலும் சிறுவர் விற்பனை, சிறுவர் பாலியல்த் தொழில், மற்றும் சிறுவர் பாலியல் ஒளிப்படம் *(child pornography)* தொடர்பான CRC கட்டாயமற்ற விருப்ப நெறிமுறை ஆகியவையும் அடங்குகின்றன. அத்துடன், இலங்கை 2013 ஆம் ஆண்டு "மோதல்களுடன் தொடர்புடைய பாலியல் வன்முறையினை நிறுத்துவதற்கான உறுதிமொழித் தீர்மானத்தை" ஆதரித்ததுடன், 2016 ஆம் ஆண்டில் தமது அந்த உறுதியை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.[67] இவ்வாறான சர்வதேச கருவிகள் மற்றும் உடன்படிக்கைகளுக்கமைய, ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறையை *(CRSV)* முழுமையான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த முறையில் கையாளவும் உயிர்பிழைத்தோருக்கு நீதி மற்றும் இழப்பீட்டை உறுதிசெய்யவும், மேலும் பால் நிலை, பாலியல் நோக்கம், பால்நிலை அடையாளம் உள்ளிட்ட எந்த அடிப்படையிலும் பாகுபாடின்றி நடந்து கொள்வதற்கான கோட்பாடுகளைப் பாதுகாக்கவும் இலங்கை கடமைப்பட்டுள்ளது.

V. பாலியல் வன்முறையை எதிர்கொள்வதற்கான உள்நாட்டுச் சட்டக் கட்டமைப்புகளும் தேசிய மட்ட நடவடிக்கைகளும்

25. ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறையைச் சிறப்பாகக் கையாளும் தனிப்பட்ட சட்டம்[68] இலங்கையில் இல்லாத நிலையில், இத்தகைய குற்றச்செயல்கள் பொதுவாகத் திருத்தங்களுடன் இயங்கும் குற்றச் சட்டத்தின் கீழோ, சித்திரவதை எதிர்ப்பு ஒப்பந்தத்தின் கீழோ,[69] அல்லது இலங்கை அரசியலமைப்பில் உறுதிசெய்யப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள், சமத்துவத்திற்கான உரிமை, மேலும் சித்திரவதை அல்லது கொடூரமான, மனிதத்தன்மையற்ற அல்லது இழிவான நடத்தை அல்லது தண்டனையிலிருந்து விடுபடும் உரிமை மீறப்பட்டதாகவோ கையாளப்படுகின்றன.[70] பாலியல் வன்புணர்வு,[71] கடுமையான பாலியல் துஷ்பிரயோகம்,[72] பாலியல் துன்புறுத்தல்[73] மற்றும் முறையற்ற குடும்ப உறுப்பினருடனான புணர்ச்சி[74] உள்ளிட்ட பல்வேறு பாலியல் குற்றங்களை குற்றவியல் சட்டம் வரையறுத்து தண்டிக்கிறது. பாலியல் வன்புணர்வு என்பது, ஒரு பெண் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கும்போது, அல்லது மிரட்டல், அச்சுறுத்தல் அல்லது வலுக்கட்டாயம் மூலம் ஒப்புதல்

---

human rights and serious violations of international humanitarian law in the context of transitional justice processes: Report of the Special Rapporteur on the promotion of truth, justice, reparation and guarantees of non-recurrence, A/HRC/48/60, 9 July 2021, paras. 21, 22.

67 Chandrani Bandara Jayasingha, Minister of Women and Child Affairs, "Women's Empowerment and its link to sustainable development", statement to the 60th Session of the Commission on the Status of Women, 15 March 2016.

68 United Nations, Human Rights Committee, *General Comment No. 31: Nature of the General Legal Obligation on States Parties to the Covenant*, CCPR/C/21/Rev.1/Add.13, 26 May 2004, paras. 15, 18. ("15. Article 2, paragraph 3, requires that in addition to effective protection of Covenant rights States Parties must ensure that individuals also have accessible and effective remedies to vindicate those rights [...] A failure by a State Party to investigate allegations of violations could in and of itself give rise to a separate breach of the Covenant. Cessation of an ongoing violation is an essential element of the right to an effective remedy"); United Nations, Human Rights Council, *Accountability: Prosecuting and punishing gross violations of human rights and serious violations of international humanitarian law in the context of transitional justice processes: Report of the Special Rapporteur on the promotion of truth, justice, reparation and guarantees of non-recurrence,* A/HRC/48/60, 9 July 2021, paras. 21, 22.

69 See Sri Lanka, Penal Code (Amendment), Act No. 22 of 1995.

70 Sri Lanka, Constitution of the Democratic Socialist Republic of Scri Lanka as amended up to 31 October 2022, Article 11.

71 Sri Lanka, Penal Code (Amendment) Act, No. 16 of 2006, sect. 363. (The definition of rape under the Sri Lankan Penal Code is inconsistent with international human rights standards, as it is gender-exclusive, lacks a full consent-based approach, permits marital rape under certain conditions and allows exceptions for child marriage).

72 Ibid., sect. 365(B). (இலங்கை தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள "இயற்கைக்கு மாறான குற்றங்கள்" மற்றும் "கடுமையான பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள்" என்பவற்றின் வரையறைகள், காலாவதியானதும் பாகுபாடானதுமான சொற்பதங்களைப் பயன்படுத்துதல், சம்மதத்தின் அடிப்படையில் நடைபெறும் ஒரினப்பாலியல் உறவுகளை குற்றமாக்குதல், முழுமையான சம்மதத்தை (consent) மையமாக்க்கொண்ட அணுகுமுறை இல்லாமை, மேலும் பால் நிலைம் அல்லது பாலியல் அடையாளம் எதுவாக இருந்தாலும் அனைத்து உயிர்பிழைத்தவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் போதிய உத்தரவாதங்கள் இல்லாமை ஆகிய காரணங்களால், சர்வதேச மனித உரிமைகள் தரநிலைகளுடன் முரண்படுகின்றன).

73 Ibid., sect. 345.

74 Ibid., sect.364(A).

பெறப்படும் சூழ்நிலையில் இடம்பெறும் பாலியல் உறவு என வரையறுக்கப்படுகிறது.[75] *சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட பெண்கள்மீதான பாலியல் வன்புணர்வு என்பது, அதிகாரப்பூர்வக் காவலில் வைக்கப்பட்ட பெண்கள் மீதும் அல்லது சட்டவிரோதமாக தடுத்துவைக்கப்பட்ட பெண்கள் மீதும், அரசுப் பணியாளர்கள் அல்லது அதிகாரப் பதவியில் உள்ள நபர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்களாக வரையறுக்கப்படுகிறது.*[76]

26. *குற்றவியல் சட்டத்தின் 365(B)ஆம் பிரிவின் கீழ், மோதற் காலங்களுடனும் பொருந்தக்கூடிய, பாலியல் வன்புணர்வாக வகைப்படுத்தப்படாத பிறவகை பாலியல் வன்முறைகளும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. பாதிக்கப்பட்டவர் சிறுமி/சிறுவனாக இருத்தல், குற்றம் பல தனிநபர்களால் இணைந்து மேற்கொள்ளப்பட்டிருத்தல், அல்லது அதிகாரப்பதவி வகிக்கும் நபர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருத்தல் போன்ற தீவிரமான சூழல்களில் அதிகரிக்கப்பட்ட தண்டனைகள் விதிக்கப்படுகின்றன.*[77] *ஆனால், பெரும் பாதுகாப்புக் குறைபாடுகள் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, இலங்கைச் சட்டம் ஆண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்புணர்வைக்*[78] *குற்றமாக அங்கீகரிக்கவில்லை, ஒரே பால் நிலையினருக்கிடையேயான பாலியல் உறவுகளை*[79] *குற்றமாக்குகிறது; மேலும் திருமணத்திற்குள் இடம்பெறும் பாலியல் வன்புணர்வை மிகக் குறுகிய வரம்பில் மட்டுமே குற்றமாக்கியுள்ளது, அது, தம்பதிகள் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் மூலம் சட்டரீதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்குமிடத்து மட்டுமே தண்டனைக்குரியதாகிறது.*[80] *அதேபோல், ஒரே பால் நிலையினர்களுக்கிடையேயான உறவுகளை குற்றமாக்கும் விடயமானது, LGBTQ+ சமூகத்தைச் சேர்ந்த நபர்கள் எதிர்கொள்ளும் பாலியல் வன்முறைகளைப் புகார் அளிப்பதில் ஒரு முக்கிய தடையாகச் செயல்படுகிறது; ஏனெனில் தாம் முன்வரும் சந்தர்ப்பத்தில் கூடுதலாக சட்டரீதியான விளைவுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டி வரும் என்ற பயம் அவர்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது.*

27. *அத்துடன், இலங்கையின் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் (Code of Criminal Procedure) பிரிவு 456, பாலியல் வன்புணர்வு உட்பட்ட பாலியல் வன்முறைக் குற்றச்செயல்கள் மீது வழக்குத் தொடர்வதற்கு பொதுவாக 20 ஆண்டுகளுக்கான காலக்கெடு (statute of limitations) ஒன்றை நிர்ணயிக்கிறது. சர்வதேச குற்றங்களுக்கு காலக்கெடு விதிகள் பொருந்தாது என்ற வகையில், பரந்தளவிலான இந்தச் சட்டக் கட்டுப்பாடு சர்வதேச தரநிலைகளுக்கு முரணானதாகும்.*[81] *இந்த காலவரையறை, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்கும் பரவலான தண்டனையின்மைக்கு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் காரணமாகிறது.*[82] *இதன் விளைவாக, 2005 ஆம் ஆண்டிற்கு முன் இடம்பெற்றிருந்து, அவற்றிற்கு எதிராக எந்தவொரு சட்டநடவடிக்கையும் தொடங்கப்படாத பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்கள், தற்போது காலக்கெடு முடிவிற்கு உட்பட்டவையாகி, இனி வழக்குத் தொடர இயலாத நிலையிலுள்ளன. மேலும், 2005க்குப் பின்னர் இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறைகளும்,*

---

75 Ibid., sect. 363.
76 Ibid., sect. 364.
77 Ibid.
78 Centre for Policy Alternatives, "Legal Reform to Combat Sexual and Gender-Based Violence, Part I: Reforming Existing Laws and Policies", November 2020, available at: https://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2020/11/Law-Reform-to-combat-SGBV-PART-1-General-Centre-for-Policy-Alternatives.pdf, p. 6.
79 Halan Maurice Guindy, "Beyond Decriminalization of Same-Sex Relations", Human Rights Watch, 6 June 2024, available at: https://www.hrw.org/news/2024/06/06/beyond-decriminalization-same-sex-relations. (ஓரினச்சேர்க்கையினை குற்றமாக்கப்பட்டுள்ளமை, குறிப்பாக அதில் ஒரே பால் நிலை செயல்கள் தொடர்புபட்டிருக்கும் போது, பாலியல் வன்முறையைக்குள்ளான உயிர்பிழைத்தவர்கள் தங்களுக்கெதிரான துஷ்பிரயோகங்களைப் புகாரளிப்பதில் பின்வாங்கச் செய்கிறது. இது களங்கத்தை மேலும் வலுப்படுத்துவதோடு, உயிர்பிழைத்தவர்களை மீண்டும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கும் அபாயத்தை உருவாக்கி, நீதியை அணுகும் வாய்ப்பையும் பாதிக்கிறது).
80 United Nations, Human Rights Committee, *Concluding observations on Sri Lanka*, CCPR/CO/79/LKA, 1 December 2003, para. 20. ("[The Committee] regrets that specific legislation to combat domestic violence still awaits adoption and notes with concern that marital rape is criminalized only in the case of judicial separation"); CEDAW/C/LKA/CO/8, para. 23(a).
81 See e.g. Rome Statute of the International Criminal Court, Article 29.
82 Human Righst Council, *Rape as a grave, systematic and widespread human rights violation, a crime and a manifestation of gender-based violence against women and girls, and its prevention*, Report of the Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences, A/HRC/47/26, para 61.

நடைமுறையில் நிலவும் அமைப்புசார்ந்த தாமதங்களின் காரணமாக, வழக்குத் தொடர இயலும் காலப்பகுதியின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டதாக மாறிவிடும் அபாயம் உள்ளது. இவற்றில் நிர்வாக திறனின்மை, வரையறுக்கப்பட்ட விசாரணை வளங்கள், மற்றும் போதிய தடயவியல் நிபுணத்துவப் பற்றாக்குறை அடங்கிய அனைத்துக் காரணிகளும், வழக்கமான நடைமுறையை விட, விசாரணை செயல்முறைகள் பல ஆண்டுகள் நீடிக்கும் வகையில் நீண்டகால தாமதங்களை உருவாக்குகின்றன.[83] *2020 ஆம் ஆண்டு, மோதலால் பாதிக்கப்படாத ஒரு பிரதேசத்தின் உயர் நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்குட்பட்ட 14 பாலியல் வன்புணர்வு வழக்குகளை ஆய்வு செய்த ஒரு ஆய்வு, குற்றச்சாட்டுக்குட்பட்ட சம்பவங்கள் இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படும் காலத்திலிருந்து 3 முதல் 11 ஆண்டுகளுக்கு பிறகே அரசியல் அதிகாரிகள் குற்றப்பத்திரிகைகளைத் தாக்கல் செய்திருந்தனர் என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.*[84]

28. *பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறையினை (GBV) எதிர்கொள்ளும் நோக்கில், பெண்களுக்கான அதிகாரமளிப்புச் சட்டம்*[85]*, பாலியல் லஞ்சத்தை குற்றமாக்கும் 2023 ஆம் ஆண்டு ஊழல் எதிர்ப்புச் சட்டம்*[86]*, ஆகியவற்றுடன், மனித உரிமைகள் (2017–2021), பெண்கள், சமாதானம் மற்றும் பாதுகாப்பு (2023–2027), அத்துடன் பாலியல் வன்முறையும் உட்படுத்தப்பட்ட பால்நிலை சார்ந்த வன்முறை (GBV) (2024–2028), ஆகியவை தொடர்பான தேசிய செயல் திட்டங்கள் ஆகுயவை உட்பட்ட சட்டவ்கள் மற்றும் கொள்கைகள் வழியாக சில நடவடிக்கைகளை இலங்கை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த முன்னெடுப்புகள், பெண்களும் சிறுமிகளும் பாலியல் வன்முறையால் அளவுக்கதிகமாகத் தாக்கத்துக்குள்ளாகின்றனர் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனவெனினும், அவை குறிப்பாக மோதல் சூழல்களில் இடம்பெறும் பாலியல் வன்முறையினை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. அத்தோடு, உயிர்பிழைத்த ஆண் பாலியல் வன்புணர்வு என்ற வரையறைக்குள் இடம்பெறாதிருத்தல், தீங்கு விளைவிக்கும் பாகுபாட்டு காழ்ப்புணர்வுகளை வலுப்படுத்துவதோடு, உயிர்பிழைத்த ஆண்களை மேலும் புறக்கணிக்கின்றது. சட்டங்களின் மதிப்பு இருந்தபோதிலும், அவற்றின் செயலாக்கம் பலவீனமாகவே உள்ளதோடு, ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறைக்கான பொறுப்புக்கூறலை உறுதிசெய்யத் தேவையான பொருத்தமான பொறிமுறைகளும் நடைமுறைப்படுத்தப் படாதுள்ளது.*[87]

29. *தற்போதைய உள்நாட்டுக் கட்டமைப்பு மற்றும் நிறுவன வழிமுறைகள் பெரும்பாலும் குறியீட்டு நடவடிக்கைகளாகவே உள்ளன என்று உயிர்பிழைத்தோர் கருதுகின்றனர்; மேலும், அவை நீதியை வழங்கவோ அல்லது எதிர்கால மீறல்களுக்கு தடையாகச் செயல்படவோ தவறிவிட்டதாக OHCHR நடாத்திய கலந்தாலோசனைகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.*[88] *பிரித்தாளப்பட்ட தரவுகளின் பற்றாக்குறை நீதிக்கான பாதையை மேலும் தடைசெய்கிறது; அதேவேளை, சமூகத்தில் ஆழமாக வேரூன்றிய ஆணாதிக்கக் கொள்கைகள், பொருளாதார பாதுகாப்பின்மை, மற்றும் மொழித் தடைகள் போன்ற பரந்தளவிலான காரணிகள், உயிர்பிழைத்தோரின் நிவாரணம் கோரக்கூடிய திறனைக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கட்டுப்படுத்துகின்றன; இதன் விளைவாக, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் புறக்கணிப்பு மேலும் தீவிரமடைகிறது.*[89] *அரசியல் அல்லது சட்டரீதியான உறுதிப்பாடுகளையும் தாண்டி, பாலியல் வன்முறைக்கான பொறுப்புக்கூறல் ஏற்பட வேண்டுமாயின், சுயாதீனமான விசாரணைகளும்,*

---

83 See All Survivors Project, Sri Lanka- Submission to the United Nations Human Rights Committee, 2020, https://allsurvivorsproject.org/wp-content/uploads/2022/03/Submission-to-the-UN-Human-Rights-Committee-on-Sri-Lanka-128th-Session-2-27-March-2020.pdf. See also Muthukuda A D S J S Niriella, *Medico-Legal Evidence in Rape Cases: Analysis with Special Reference to Sri Lanka,* European Journal of Social Sciences, 2018, vol. 1, no. 1,

84 Mascranghe, D., "Justice is Elusive for Women of the North", Groundviews, 10 December 2022, available at: https://groundviews.org/2022/10/12/justice-is-elusive-for-women-in-the-north/

85 See Sri Lanka, Women Empowerment Act, No. 37 of 2024.

86 See Sri Lanka, Anti-Corruption Act, No. 9 of 2023.

87 United Nations, Committee on the Elimination of Discrimination against Women, *Concluding observations on the ninth periodic report of Sri Lanka*, CEDAW/C/LKA/CO/9, 28 February 2025, para. 29.

88 OHCHR focus group discussion with survivors of sexual violence, 14 February 2025; OHCHR consultation with FD, survivor of sexual violence in 1990, 17 March 2025; OHCHR consultation with MB, a survivor of sexual violence in 2015, 19 March 2025.

89 See The Asia Foundation, "Inside Justice: Enabling justice for survivors of sexual and gender-based violence", 2021.

உயிர்பிழைத்தோர் மையப்படுத்தப்பட்ட நீதிச் செயன்முறைகளும், மேலும் பாலியல் வன்முறையை தொடர அனுமதித்து வரும் அமைப்புசார் சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்ளும் வகையில் வெளிப்படையான அறிக்கையிடலும் இன்றியமையாததவையாகின்றன.[90]

VI. உறுதிப்பாடுகளிற்கு அப்பால்: உள்நாட்டு நீதித்துறையில் உயிர்பிழைத்த ஒருவரின் பயணம்

ஆரம்பத்திலிருந்தே தடைகள்

30. புகார்கள் பெரும்பாலும் இரகசியத்தன்மையற்ற சூழலில் பதிவு செய்யப்படுவதோடு, அற்பமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் அல்லது முழுமையாகப் புறக்கணிக்கப்படுதல் வழக்கமாக உள்ளதோடு[91] *சில உயிர்பிழைத்தோர், புகாரினைப் பதிவு செய்யும் அதே காவல்துறையினர் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி பாலியல் இலஞ்சத்தினை கோரி தங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்த முயன்றதாகவும் தெரிவித்துள்ளனர். பாலியல் வன்முறையைப் பற்றி புகாரளிக்க முயல்கின்ற உயிர்பிழைத்தோர், நீதித்துறை அமைப்பினுள் பல தடைகளை எதிர்கொள்ளுகின்றனர்.*[92] *குறிப்பாக வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் தமிழ் பேசும் பெண்களுக்கு மொழித் தடைகள், புகார் தவறாகப் பதியப்படுவதற்கு மேலும் பங்களிக்கின்றன, மேலும் இந்த ஆரம்ப கட்டத்தில் பதிவு செய்யப்படும் எந்தவொரு தவறான அறிக்கைகளையும் பின்னர் சரிசெய்ய முடியாது என்பதால், நியாயமான விசாரணை முடிவுகள் குறித்த மிகுந்த கவலைகள் எழுகின்றன.* [93] *நீதித்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் நீதிமன்ற ஊழியர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மற்றும் பிணையெடுப்பு அதிகாரிகள் உட்பட, பாதிப்பின் தாக்கம் தொடர்பான நுண்ணுணர்வற்றவர்களாக அல்லது அதனை புறக்கணிப்பவர்களாக விபரிக்கப்பட்டனர்.* [94] *OHCHR உடன் பேசிய உயிர் பிழைத்தவர்களின் பிரதிநிதி ஒருவர், உயிர்பிழைத்த பெண்ணொருவர் திறந்த நீதிமன்றத்தில் தனது கிழிந்த உள்ளாடைகளைக் காட்டும்படி கேட்கப்பட்டதை நினைவு கூர்ந்தார், அந்த அனுபவமானது "அவரை மீண்டும் பாலியல் வன்புணர்வு செய்தது போன்றது" என விபரித்தார்.*[95] *பல உயிர் பிழைத்தோர், "நீதி அமைப்பின் முழு வேதனையூட்டும் நடைமுறையைச் சந்திப்பதற்குப் பதிலாக அதை முற்றிலும் தவிர்த்து விடுவது தான் சிறந்தது" என உணருகின்றனர் என உயிர்பிழைத்தோரின் ஆதரவாளர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.*[96]

ஆதாரங்கள் தொடர்பான தடைகள்

31. பாலியல் வன்புணர்வு தொடர்பான வழக்குகளில் சட்டரீதியாக இணைச்சான்றுகள் அவசியமில்லை எனினும், நடைமுறையில் உயிர்பிழைத்தோர் உதவியை நாடாதமையால் மருத்துவ ஆதாரங்கள் பெரும்பாலும் இல்லாமை, காவல்துறையின் வரையறுக்கப்பட்ட திறன்கள் ஆகியவை தேவையான

---

[90] Ibid; A/HRC/30/CRP.2; See "Sri Lanka Campaign for Peace and Justice, "Silenced in Sri Lanka: The Struggle Against Sexual and Gender-Based Violence"; United Nations Population Fund, *Sexual and Gender Based Violence in Sri Lanka* (United Nations publication, 2020).
[91] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 12 February 2025. (The representative testified: "[Sexual violence] is often treated with the same level of attention as minor offenses, such as alcohol or drug consumption, rather than with the seriousness that sexual violence deserves").
[92] Ibid.
[93] Michelle Handy, "A legal empowerment approach to improving access to justice for victim-survivors of sexual and gender-based violence", *University of Colombo Review,* series III, vol. 5, no. 1. (2024), p.59.
[94] Equality Now and Centre for Equality and Justice, "Sri Lanka: Submission to the UN Universal Periodic Review, Forty Second Session of the UPR Working Group of the Human Rights Council", 14 July 2022, p. 3, 4.Equality Now and Centre for Equality and Justice, "Sri Lanka: Submission to the UN Universal Periodic Review, Forty Second Session of the UPR Working Group of the Human Rights Council", 14 July 2022, p. 3, 4.
[95] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 2 February 2025.
[96] Ibid.

ஆதாரங்களைப் பெறுவதில் கணிசமான தடைகளை உருவாக்குகின்றன.[97] தடையவியல் நிபுணர்களின் பற்றாக்குறை, மேலும், பழிவாங்கப்படுவோம் என்ற அச்சத்தினால், சில நீதித்துறை மருத்துவ அதிகாரிகள் பாலியல் வன்முறையை உறுதிப்படுத்துவதிலிருந்து விலகுதல் ஆகியனவும் அறியப்பட்டுள்ளன.[98] தேசிய மருத்துவ-சட்ட வழிகாட்டுதல்கள் "பாலியல் வன்புணர்வு" என்ற பதத்தினை பயன்படுத்த வேண்டாம் என அறிவுறுத்தி, அதற்கு பதிலாக "பாலியல் துஷ்பிரயோகம்" என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த பரிந்துரைக்கின்றன. ஒருவர் 'பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டாரா' என்பதை நிர்ணயிப்பது மருத்துவ-சட்ட பரிசோதகரின் பொறுப்பு அல்ல; அது ஒரு சட்டரீதியான தீர்மானம் என்பதையும் இவ்வழிகாட்டுதல்கள் விளக்குகின்றன.[99] இது குற்றத்தின் சட்டரீதியான தீவிரத்தைக் குறைப்பதோடு, பொறுப்பேற்கச் செய்வதற்கான செயல்முறைகளையும் தடைப்படுத்துகிறது.

வழக்குத் தொடுத்தலில் தோல்வி

32. மோதற் சூழல்களில் இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறைகளுக்கு உத்தரவிட்டவர்கள், துணைநின்றவர்கள் மற்றும் தமது கட்டளைப் பொறுப்பின் கீழ் அவற்றைத் தடுக்கத் தவறியவர்கள் உட்பட, அத்தகைய செயல்களுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்வதில் இலங்கை அரசுக்கு சட்டரீதியான கடமை உள்ளது.[100] எனினும், வழக்குத் தொடருதல் மிக அரிதாகவே இடம்பெறுவதுடன், பொதுவான தண்டனையின்மையும் தொடர்ந்து நிலவி வருகிறது. கண்காணிப்பு[101] ஏதுமின்றிய சட்டமா அதிபருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பரந்த விருப்பத்தேர்வு அதிகாரம், அரசியல் நுணுக்கமான வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்படுவதற்கான சூழலை உருவாக்கியுள்ளது.[102] 2007 முதல் 2012 வரை அரசால் பதிவு செய்யப்பட்ட 375 பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்களில், வெறும் 11 சம்பவங்கள் மட்டுமே பாதுகாப்புப் படையினருடன் தொடர்புடையவை என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன; அவர்களுக்கு எதிராக சட்டநடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.[103] மோதல் முடிவடைந்த பின்னர் பாதுகாப்புப் படையினரால் இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படும் பாலியல் வன்முறைகள் தொடர்பான 39 விசாரணைகளில் முன்னேற்றமின்மை நிலவுவதற்கு வருந்துவதாக, ஐ.நாவின் துன்புறுத்தலுக்கு எதிரான குழு 2015 ஆம் ஆண்டு கருத்துத் தெரிவித்தது.[104] இச்சம்பவங்களின் 39 வழக்குகளில், 19 வழக்குகள் வடக்கு மாகாணத்தையும் 20 வழக்குகள் கிழக்கு மாகாணத்தையும் சார்ந்தவையாக இருந்தன; மொத்தம் 58 நபர்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்தனர். 2015 ஆம் ஆண்டு OISL அறிக்கை வெளியிடப்பட்ட காலத்தில், ஒரு

---

[97] E.g. Court of Appeal of Sri Lanka, *Sunil and Other v. The Attorney General,* C.A. 76-77/83, Judgment, 8 November 1985, p. 230. ("[The Court held] it is very dangerous to act on the uncorroborated testimony of a woman victim of a sex offence but if her evidence is convincing such evidence could be acted on even in the absence of corroboration"); E.g. Court of Appeal of Sri Lanka, *Premasiri v. Attorney General,* C.A. No. 59/2001, Judgment, 18 October 2006, p. 106. ("There is no rule that there must be corroboration in every case, before a conviction can be allowed to stand.").

[98] Equality Now and Dignity Alliance International, "Sexual Violence in South Asia: Legal and Other Barriers to Justice for Survivors", 20 April 2021, available at: https://equalitynow.org/resource/sexualviolencesouthasia/, p. 45.

[99] Sri Lanka, Ministry of Health, Ministry of Justice, College of Forensic Pathologists, UNFPA, *National Guidelines on Examination, Reporting and Management of Sexually Abused Survivors for Medico-Legal Purposes* (Sri Lanka, College of Forensic Pathologists of Sri Lanka, 2014), p.16.

[100] United Nations, Economic and Social Council, *Updated Set of principles for the protection and promotion of human rights through action to combat impunity,* E/CN.4/2005/102/Add.1, 8 February 2005, principles 1 and 27(b).

[101] International Monetary Fund, "Sri Lanka: Technical Assistance Report - Government Diagnostic Assessment", IMF Country Report No. 23/340, 30 September 2023, p. 131,132; See United Nations, Office of the High Commissioner for Human Rights, *Accountability for Enforced Disappearances in Sri Lanka,* 17 May 2024, available at: https://www.ohchr.org/sites/default/files/documents/hrbodies/hrcouncil/sri-lanka/report-accountability-enforced-disappearances-sri-lanka-may2024-en.pdf, para. 92.

[102] United Nations, Human Rights Council, *Report of the Special Rapporteur on the independence of judges and lawyers on her mission to Sri Lanka*, A/HRC/35/31/Add.1, 23 March 2017, paras. 35, 55.

[103] United Nations, Sexual violence in conflict, Report of the Secretary-General, A/67/792–S/2013/149, 14 March 2013, para 32

[104] See United Nations, Committee against Torture, *Concluding observations on the fifth periodic reports of Sri Lanka*, CAT/C/LKA/05*, 27 January 2017, para. 15.

சந்தேகநபர் மட்டும் தடுப்புக் காவலில் தொடர்ந்திருந்தார்; மற்றவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டோ, குற்றமற்றவர்களாக அறிவிக்கப்பட்டோ, அல்லது பிணையில் விடுதலையளிக்கப்பட்டோ இருந்தனர்.[105] இவ்வறிக்கையின் தற்போதைய நிலவரப்படி, இவ்வழக்குகளின் நிலை தொடர்பாகத் தகவல் வழங்குமாறு OHCHR முன்வைத்த கோரிக்கைக்கு அரசாங்கம் இதுவரை பதிலளிக்கவில்லை.

33. 1996 ஆம் ஆண்டு செம்மணி இராணுவச் சோதனைச்சாவடியில் ஒரு மாணவி பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்ட வழக்கில், ஐந்து இராணுவத்தினரும் ஒரு காவல்துறை அதிகாரியும் தண்டிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், கட்டளைத் தொடர் (chain of command) அதிகாரிகளில் யாரும் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை; இருப்பினும், பாலியல் வன்புணர்வு செய்தபின் கொன்றுவிடுமாறு தமக்கு உத்தரவு வழங்கப்பட்டதாக ஒரு இராணுவத்தினர் தெளிவாக சாட்சியம் வழங்கியிருந்தார்.[106] கொலை செய்யப்படுவதற்கு முன் பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பெண்கள் தொடர்பான ஒரு வழக்கில், நேரடி சாட்சி அடையாளம் காண்பித்தபோதிலும், 2016 ஜூலை மாதம் ஆதார குறைபாடுகள் இருந்ததாகக் கூறப்பட்டதன் அடிப்படையில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஆறு நபர்களும் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.[107] விசுவமடு வழக்கில், இரு தமிழ்ப் பெண்கள் பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சம்பவத்திற்காக 2015ஆம் ஆண்டு குற்றவாளிகளாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட நான்கு இராணுவத்தினர், அடையாளம் காணல் தொடர்பாக ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் காரணமாக 2019ஆம் ஆண்டு அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டனர். உயிர்பிழைத்தவர்களில் ஒருவரால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு இன்னும் நிலுவையிலுள்ளது.[108] ஆவணப்படுத்தப்பட்ட பெரும்பாலான பிற வழக்குகளில், நீதிச் செயல்முறைகள் இடைநிறுத்தப்பட்டு, அல்லது சந்தேகநபர்கள் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளதோடு,[109] அரசு தரப்பிலிருந்து இதுவரை எந்தவித முன்னேற்றத் தகவல்களும் வெளியிடப்படவுமில்லை.

இழப்பீடு பெறும் உரிமை: மறுக்கப்பட்ட உரிமை

34. உயிர்பிழைத்தோருக்கு இழப்பீடு, மீளுருவாக்கம், மேலும் மீழ் நிகழாமைக்கான உறுதிமொழி உள்ளிட்ட முழுமையான மற்றும் பயனுள்ள இழப்பீட்டு நடவடிக்கைகளைப் பெறும் உரிமை உள்ளது.[110] கிட்டத்தட்ட மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட 90,000 எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்கள் இருக்கும் நிலையில், நீதி மற்றும் இழப்பீட்டுக்கான நடவடிக்கைகள், பெண்களின் பங்கேற்பு மற்றும் பாதுகாப்பு உரிமைகளை உறுதிசெய்யும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்; குறிப்பாக குழந்தைகள், வயது வந்த இளையோர்கள், மற்றும் மாற்றுத் திறனாளிகள் மீது சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.[111] மேலும், அவசியமான உளவியல், சமூக ஆதரவை வழங்குதல், நம்பிக்கையை உருவாக்குவதற்கும், இடைக்கால நீதிச் செயல்முறைகளில் உயிர்பிழைத்தோர் அர்த்தமுள்ள பங்கேற்பைச் செயல்படுத்துவதற்கும் இன்றியமையாததாகும்.[112] OHCHR நடாத்திய கலந்தாலோசனைகளில் பங்கேற்ற

---

[105] A/HRC/30/CRP.2, para. 624.
[106] See The Sri Lanka Law Reports, 2010, available at https://www.lawnet.gov.lk/wp-content/uploads/2016/10/Law-Report-part-5-3.pdf (esp. pp. 121 and f.). See also Pinto-Jayawardena and Anantharajah, "A Crisis of 'Legal Indeterminacy' and State Impunity", p. 16; People for Equality and Relief in Lanka, "No Trials, Only Tribulations for Tamil Victims of Sri Lanka's Conflict-related Sexual Violence", August 2022, available at: https://pearlaction.org/wp-content/uploads/2022/08/No-Trials-Only-Tribulations-for-Tamil-Victims-of-Sri-Lankas-CRSV-August-2022.pdf, p.27.
[107] Center for Human Rights and Development, "Justice undone - Kumarapuram massacre case", available at: https://srilankachrd.org/la-kumarapuram.php.
[108] 2019 ஆம் ஆண்டு உயிர்பிழைத்தவர்களில் ஒருவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அந்தத் தீர்ப்பிற்கெதிரான மேல்முறையீடு நிராகரிக்கப்பட்டதாக OHCHR-க்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது; எனினும், இவ்வறிக்கை வெளியிடப்படுவதற்கு முன்னர் அந்தத் தீர்ப்பின் முழு நகலை அணுகுவது சாத்தியமாகவில்லை.
[109] OHCHR consultation with a legal professional, 8 April 2025.
[110] A/RES/60/147, principle 18.
[111] See United Nations, Human Rights Council, *Observations by the Special Rapporteur on the promotion of truth, justice, reparation and guarantees of non-recurrence, Mr. Pablo de Grieff, on the conclusion of his recent visit to Sri Lanka,* 11 April 2015.
[112] Ibid.

அனைத்து உயிர்பிழைத்தோரும், தாங்கள் எந்தவித நிவாரணமோ ஆதரவோ பெறவில்லை எனத் தெரிவித்தனர். கலந்தாலோசனைகளுக்கு உட்படாததான ஒரே ஒரு வழக்கு மாத்திரம் 2002 ஆம் ஆண்டில் சட்டத்திற்கிணங்க இழப்பீடு வழங்கப்பட்டு முடிவுற்றதாக அறியப்பட்டது.[113]

35. இழப்பீட்டு அலுவலகச் சட்டம் (2018) உயிர்பிழைத்தோருக்குப் பெரும்பாலும் பயனற்றதாகவே இருந்துவருகிறது. இச்சட்டம், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இடம்பெற்ற ஆயுதமோதல், அதனை தொடர்ந்த விளைவுகள், அரசியல் கலவரங்கள் அல்லது உள்நாட்டு குழப்பங்கள், அல்லது வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் ஆகியவை காரணமாக பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்குவதை அனுமதிக்கிறது. மேலும், இது கடந்தகால மற்றும் எதிர்கால சம்பவங்களை கையாள்வதற்கான ஓர் நடைமுறையினையும் வளங்குகிறது. [114] துரதிஷ்டவசமாக, இழப்பீட்டு அலுவலகம் ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறையில் (CRSV) உயிர்பிழைத்தோருடன் எந்தவொரு கலந்தாலோசனைகளையும் ஆரம்பிக்கவோ, அவர்களுக்கு இடைக்கால அல்லது முழுமையான இழப்பீட்டை வழங்குவதற்கான எந்தவித திடமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்காததோடு, தம்மிடமுள்ள வழக்குப் புள்ளிவிபரங்களையும் பால் நிலை அடிப்படையில் பிரித்துக் காட்டவுமில்லை.[115] குறிப்பாக 2017 ஆம் ஆண்டின் *சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பும் பொறிமுறைகளுக்கான கலந்தாலோசனைப் பணிக்குழுவின்* (Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms) அறிக்கை, இழப்பீடு உட்பட, இடைக்கால நீதிச் செயல்முறைகளின் அனைத்து கட்டங்களிலும் ஆயுதமோதல் தொடர்பான பாலியல் வன்முறைசார் (CRSV) உயிர்பிழைத்தோர்களையும் உள்ளடக்குமாறு பரிந்துரைத்திருந்ததை முன்னிறுத்தும் போது, இந்நிலை விசேடமாக கவலைக்குரியதாகும்.[116] பெரும்பாலான உயிர்பிழைத்தோர், குறிப்பாக பெண்கள், சமூக ஒதுக்கிவைப்புக்கு ஆளாகியுள்ளனர். அத்துடன், பலர் போரில் தங்கள் கணவர்களை இழந்திருந்ததோடு, சிலர் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளானதை வெளிப்படுத்தியதன் விளைவாக கணவரால் கைவிடப்பட்டு தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். ஒரு உயிர்பிழைத்தோர் இதனைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார்: "நாங்கள் அனைத்தையும் இழந்துவிட்டோம்; கணவர்களை, குழந்தைகளை, மரியாதையை, அனைத்தையும். அதை எவராலும் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாது. [...] எங்களிடம் மீஞ்சியுள்ளது இந்த வேதனை மட்டுமே." [117] எந்தவொரு விதமான இழப்பீடோ அங்கீகாரமோ இன்றியும், ஆற்றுப்படுத்தலுக்கு வழிவகுக்கும் நீதி அல்லது மீட்பு பாதை எதுவுமின்றியும், உயிர்பிழைத்தோர் தமது இழப்பின் முழுப் பாரத்தையும் முழுமையாகத் தனித்து சுமக்க வேண்டிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

VII. உயிர்பிழைத்தோரின் பார்வைகள்: நீடித்துவரும் வன்முறை, மௌனம் மற்றும் அவப்பெயர்

36. இப்பகுதி, தண்டனையின்மையின் தாக்கத்தை மிக ஆழமாக வெளிக்காட்டுவதோடு, வன்முறை முடிந்த பின்னும் நீண்ட காலமாகத் தொடரும் மனஅழுத்தம், அவப்பெயர், மற்றும் மௌனம் ஆகியவை எவ்வாறு உயிர்பிழைத்தோரின் வாழ்வியலைச் சூழ்ந்துகொள்கின்றன என்பதனையும் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

---

[113] See Amnesty International, "Sri Lanka: Landmark judgement on rape case", ASA/37/003/2002, 28 January 2002, available at: https://www.amnesty.org/ar/wp-content/uploads/2021/06/asa370032002en.pdf. (2005 ஜனவரி 25 அன்று, 2001 ஜூன் மாதத்தில் கொழும்பில் பாலியல் வன்புணர்வுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட ஒரு தமிழ் பெண்ணுக்கு இழப்பீடாக 150,000 இலங்கை ரூபாயை வழங்குமாறு இலங்கை உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தீர்ப்பு, காவலில் மேற்கொள்ளப்படும் பாலியல் வன்புணர்வு ஒரு சித்திரவதைச் செயல் என்பதைக் உறுதிப்படுத்துகிறது. எனினும், அந்த பாலியல் வன்புணர்வுக்கு பொறுப்பானவர்களாகக் கூறப்படும் மூன்று போலீஸ் அதிகாரிகள் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டதுடன், அதனைத் தொடர்ந்து எந்தவொரு மேலதிக வழக்குத் தொடரும் நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.).

[114] Sri Lanka, Office for Reparations Act, No. 34 of 2018, sect. 27.

[115] Centre for Equality and Justice, "A Brief on Women and Reparations in Sri Lanka", March 2022, available at: https://cejsrilanka.org/wp-content/uploads/A-brief-on-women-and-reparations-in-Sri-Lanka-2.pdf, p. 9, 10; See also Sri Lanka, Office for Reparations, Plan of Action 2022 (Colombo, Sri Lanka, 2022).

[116] See Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms, *Final Report of the Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms* (Colombo, Sri Lanka, 17 November 2016).

[117] OHCHR consultation with FJ, a survivor of sexual violence in 1990, 19 March 2025.

குற்றங்கள் குறித்து உயிர்பிழைத்தோரின் மனப்பாங்கு

37. *OHCHR ஆலோசித்த அனைத்து உயிர்பிழைத்தோரும், மோதல் காலத்திலும் அதன் பின்னரும் இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறையின் பரந்த தீவிரத்தன்மையின் உண்மை வடிவம் இன்றளவும் பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் உள்ளதனை வலியுறுத்தினர். உயிர்பிழைத்த ஒருவர் வேதனையுடன் கூறியதாவது: "உண்மையில் எதுவுமே நடக்காதது போன்ற விம்பத்தை இந்நிலை தருகிறது. இதுவே அந்தக் குற்றத்தை உயிர்ப்பூட்டி வைத்திருக்கிறது." அதே உயிர்பிழைத்த நபர், தங்களது வழக்குகளை தனித்தனிச் சம்பவங்களாகக் காட்டப்படுவது தொடர்பாக எச்சரிக்கை தெரிவித்தார்: "இசைப்பிரியாவைப் பற்றி உலகம் அறிந்தது, ஆனால் இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான இசைப்பிரியாக்கள் இருக்கின்றனர்…அதுபோல் இருக்கும் சொல்லப்படாத எண்ணற்ற கதைகள் உள்ளன."*[118] *மோதலினால் சமூகத்திற்கு நிகழ்ந்த பாதிப்புகளைப் பற்றிய ஒரு கலந்துரையாடல் குழுவில் பங்கேற்ற மற்றுமொரு உயிர்பிழைத்தோர் பின்வருமாறு நினைவுகூர்ந்தார்: "போர் சார்ந்த அனுபவங்களை ஒருவருடன் ஒருவர் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு எங்களை அழைத்திருந்தனர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், பாலியல் துன்புறுத்தலுக்குள்ளானவர்கள் தங்களின் கைகளை மேசையின் மேல் வைக்குமாறு கேட்கப்பட்டோம். பங்கேற்றிருந்த அனைவருமே தங்களின் கைகளை மேசையின் மேல் வைத்தனர். இதை அனுபவித்த ஒரே நபர் நான்மட்டுமே என ஆரம்பத்தில் நினைத்திருந்தேன்; ஆனால் எங்கள் சமூகத்தில் எண்ணற்ற பெண்கள் இதே அனுபவத்திற்குள்ளாகியிருந்தனர் என்பதை அன்று உணர்ந்தேன்....".*[119] *அந்த அவப்பெயர் மிகப் பரவலாக நிலவிவரும் நிலையில், எந்தவொரு அதிகாரப்பூர்வ அங்கீகாரமும் இல்லாத நிலையிலும், போர் முடிவில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட அனைவரும் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற பொதுவான அனுமானம் சமூகத்தில் உருவாகியுள்ளது: "அவர்கள் 'தீண்டப்படாதவர்கள்'*[120] *எனக் கருதப்பட்டனர்".*

38. *பாதிக்கப்பட்டோருக்கு நிகழ்த்தப்பட்ட கொடுமைகளாக உடல் உறுப்புகளை சிதைத்தல், நிர்வாணப்படுத்தல், பொதுவெளியில் இழிவுபடுத்தல் உள்ளிட்ட துஷ்பிரயோகங்களும், மோதலின் பல்வேறு கட்டங்களில் வீடுகளிலும், சோதனைச் சாவடிகளிலும், மற்றும் தடுத்து வைக்கும் இடங்களிலும் இடம்பெற்ற வாய்ப்புசார்ந்த, பரிமாற்ற அடிப்படையிலான, மற்றும் நிறுவனம் சார்ந்த பலவகைப்பட்ட பாலியல் வன்முறைகளின் பரந்துபட்ட தன்மையினை உயிர்பிழைத்தோர் OHCHR க்கு விபரித்துள்ளனர். இவ்வாறான விடயங்கள், பல்வேறு காலகட்டங்களிலும், இடங்களிலும், மற்றும் பல சாட்சியங்களின் வழியாகக் கவனிக்கப்பட்ட நடைமுறை வடிவங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; அவை தனித்தனியாக நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் அல்ல என்பதையும் இது தெளிவுபடுத்துகின்றது. மாறாக, இந்த வன்முறைகளின் மீள்நிகழ்வு, அவை இடம்பெற்ற சூழல்கள், மேலும் அவற்றின் ஒரே மாதிரியான தன்மைகள் ஆகியவை, இச்செயல்கள் ஆதிக்கமும் கட்டுப்பாடும் செலுத்தப்படுவதற்கான ஒரு விரிவான மூலோபாயத்தின் ஓர் பகுதியாக இருந்தன என்பதை உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறான கொடுமைகள் நீண்டகாலமான மனோவியல் இரணங்களை உருவாக்கி, முழு சமூகங்களையும் சிதைக்கும் நோக்கத்துடன் திட்டமிட்டு நிகழ்த்தப்பட்டவையாகும் என உயிர்பிழைத்தோர் விளக்கினர். ஒரு உயிர்பிழைத்த நபர் பின்வருமாறு கூறினார்: "பெண்களின் வாயினுள் திணிப்பதற்காக ஆண்களின் இனப்பெருக்க உறுப்புகளை வெட்டியெடுத்தனர்..... ஒரு பெண் பல துண்டுகளாகத் துண்டிக்கப்பட்டாள்".*[121] *ஒரு விடுதலைப் புலிகளின் (LTTE) முன்னாள் போராளி பின்வருமாறு விவரித்தார்: "பெண் போராளிகள் ஏற்கனவே உயிரிழந்திருந்தனர். அவர்களின் உடல்கள் நிர்வாணமாக மரங்களில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன... இராணுவத்தினர்*

---

[118] OHCHR consultation with FG, a survivor of sexual violence in 2007, 18 March 2025; OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 21 February 2025; Committee to Protect Journalists, "Tamil journalist bound, shot, during Sri Lankan civil war", 20 June 2011, available at: https://cpj.org/2011/06/tamil-journalist-bound-shot-during-sri-lankan-civi/. (Isaipriya, also known as Shoba Dharmaraja, was a Tamil news presenter and journalist for the media division of the LTTE. She was reportedly sexually assaulted and killed by the Sri Lankan military on 18 May 2009).
[119] OHCHR consultation with FB, a survivor of sexual violence in 2008, 27 February 2025.
[120] Many survivors referred to sexual violence survivors as "untouchable", in that they have been rejected or excluded by their communities.
[121] OHCHR consultation with FI, a survivor of sexual violence in 2009, 19 March 2025.

கூர்மையான சகரத் தட்டுகளையும் இரும்புக் கம்பிகளையும் உடலுக்குள் திணித்திருந்தனர். உடலுக்குள் இருந்து உலோகத் துண்டுகள் வெளிவந்தன". [122] உயிர்பிழைத்த ஒரு பெண் சாட்சியளிக்கையில் பின்வருமாறு கூறினார்: "நான் ஒரு மனிதராகவோ அல்லது ஒரு பெண்ணாகவோ கூட நடத்தப்படவில்லை - மிருகத்தைவிடவும் மிக இழிவாக நடத்தினார்கள்."[123]

39. "பாலியல் வன்முறை 'இயல்பான ஒன்றாக' மாற்றப்பட்டிருந்ததமையே தாங்கள் அனுபவிக்கும் நீடித்த மனஉளைச்சலின் மையக் காரணமாக உள்ளது என உயிர்பிழைத்தோர் விபரித்தனர். பெண்கள் காவல்துறை அதிகாரிகள் முன்னிலையில் ஆடைகளை கழற்ற வற்புறுத்தப்பட்ட நிகழ்வுகளும் அவர்கள் கூறியவிடயங்களில் அடங்குகின்றன: 'எங்கள் ஆடைகள் கிழியும் வகையில் காவல்துறையினர் எங்கள் அனைவரையும் இழுத்துச் சென்றனர். நாங்கள் கொண்டுசெல்லப்பட்ட காவல் நிலையத்திற்குள், அங்குள்ள காவல்துறையினர் அனைவரும் காணும்படி எங்களை ஆடையின்றி இருக்குமாறு உத்தரவிட்டனர்." [124] சோதனைச் சாவடிகளில், பெண்களின் ஆடைகளை கழற்றி சோதனை செய்தல், பலவந்தமான "உடல் சோதனைகள்" மற்றும் பொது வெளியில் பாலியல் ரீதியில் இழிவுபடுத்தல் ஆகியவற்றை விபரித்தனர். "அவர்கள் என் ஆடைகளைக் கழற்றினர்... அவர்களில் ஒருவர் என் உடலுடன் தன் உடலை உராய்த்துக் கொண்டார்".[125] இத்தகைய செயல்கள் வேரூன்றிய நடைமுறைகளாகவும் அன்றாட அனுபவங்களின் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கும் தன்மை, பாலியல் வன்முறை எங்கும், எந்த நேரத்திலும் நடக்கலாம் என்ற பரவலான அச்சத்திற்கு பங்களிப்பதாக விவரிக்கப்பட்டது.

40. குற்றம் இடம்பெற்ற காலம் மற்றும் இடங்கள் வேறுபட்டிருந்தபோதிலும், ஒன்றை ஒன்று ஒத்த சூழ்நிலைகளும் குற்ற முறைகளும், அதே குற்றவாளிகளும் தொடர்ந்து மீண்டும் மீண்டும் தோன்றியமை, பரந்த மற்றும் திட்டமிட்ட வன்முறையின் வாயிலாக அடக்குமுறையைச் செலுத்தும் நோக்குடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஒரு நிர்வாக மயமாக்கப்பட்ட கொள்கை செயல்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்பதை ஆணித்தரமாகக் காட்டுகிறது. துஷ்பிரயோகங்கள் தனிநபருக்கு தீங்கு விளைவிப்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் சமூகக் கட்டமைப்பை சீரழிக்கும் நோக்கத்துடன் முழு சமூகத்தையும் பயமுறுத்துவதற்காக திட்டமிட்டு வடிவமைக்கப்பட்டவை என உயிர்பிழைத்த பலர் நம்பினர். ஒரு உயிர்பிழைத்தவர் பின்வருமாறு கூறினார்: "சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் தவிர்த்தனர். மற்றையவர்களுடன் உரையாட அஞ்சினர். உரையாடினால் இராணுவம் தங்களையும் அணுகிவிடும் என்ற பயம் அவர்களுக்குள் நிலவியது". [126] இச் செயல்கள் சமூகத்தின் கண்ணியத்தைச் சிதைத்து, அவர்களை ஒருமித்து மனிதாபிமானமற்றவர்களாக மாற்றும் நோக்கம் கொண்டவை என உயிர் பிழைத்தவர்கள் சாட்சியமளித்தனர்: "தமிழ்ச் சமூகத்தின் கண்ணியத்தைப் பறிக்கவே இதுபோன்ற வன்முறைச் செயல்கள் நடத்தப்பட்டன. இவை சமூகத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள். இச் சமூகத்திற்கு உண்மை சொல்லப்படவேண்டும், குற்றங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இலங்கை இந்தகைய குற்றங்களைச் செய்து, ஒரு முழு சமூகத்தையுமே மனிதத்தன்மையற்றவர்களாக்குவதற்கு அனுமதித்த சூழல் எது என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டும்". [127]

மௌனமாக்கப்பட்டவர்களின் எதிரொலிகள்

41. பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாவதால் தமிழ் சமூகத்திற்குள் ஏற்படும் களங்கம், பல உயிர் பிழைத்தவர்களை மௌனமாக்கி தனிமைப்படுத்துகிறது. தற்போது ஏனையவர்களுக்கு ஆதரவளித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு உயிர் பிழைத்தவர் பின்வருமாறு கூறினார்: "நாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் மனவலியுடனே வாழ்கிறோம், ஆனால் அது பற்றி எங்களால் பேச முடியாது." [128] அவமானம், பதட்டம் மற்றும் தன்னைத் தானே நொந்துகொள்ளல் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க உளவியல் தடைகளைக் கட்டியெழுப்பி, உயிர் பிழைத்தவர்களை மௌனமாக்கி, சமூக ரீதியாக அவர்களை தனிமைப்படுத்தியுள்ளன. உயிர் பிழைத்தவர்களின் வழக்கறிஞர் ஒருவர் பின்வருமாறு வினவினார்: "ஒரு பெண் தன் சொந்த தாயிடமே உண்மையைச் சொல்ல அவமானப்படுகிறாள், பயப்படுகிறாள் என்றால், அவள் இந்தக் குற்றம் தொடர்பில்

[122] OHCHR consultation with MC, a survivor of sexual violence during PTA detention after 2009, 24 March 2025.
[123] OHCHR consultation with FM, a survivor of sexual violence in 2009, 24 March 2025.
[124] Ibid.
[125] Ibid.
[126] OHCHR consultation with FD, a survivor of sexual violence in 1990, 17 March 2025.
[127] OHCHR consultation with FI, a survivor of sexual violence in 2009, 19 March 2025.
[128] OHCHR focus group discussion with survivors of sexual violence, 14 February 2025.

புகாரளிப்பாள் என்று நாம் எவ்வாறு எதிர்பார்க்க முடியும்?"[129] 80களில் 15 வயதில் துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளான மற்றொரு உயிர் பிழைத்த நபர், தனது தாயார் இந்தத் தாக்குதலை "ஒரு விபத்து" [130] என புறக்கணித்ததை விபரித்தார், அதே வேளை அவரது சகோதரியும் சிறியதாயும் அவரை முற்றிலுமாக நிராகரித்தனர்: "சமூகம் எந்தவித தொடர்பினையும் எங்களுடன் வைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை."[131] புரிதல் பற்றாக்குறை, தீங்கு விளைவித்துவிடுவோமோ என்ற அச்சம், மேலும் உயிர்பிழைத்தோருக்கு எவ்வாறு உதவுவது என்கின்ற தெளிவின்மை ஆகியவை, பெரும்பாலும் தவிர்த்தலையும் மௌனத்தையும் உருவாக்குகின்றன. இதனை உயிர்பிழைத்த ஆண் ஒருவர் பின்வரும் விதத்தில் பிரதிபலித்தார்: ‘‘இத்தகைய அனுபவங்களை பகிர்வது வாழ்வையே சிதைவுக்குள்ளாக்கக்கூடியது.’’[132] பாலியல் வன்முறை குறித்து வெளிப்படுத்துதல் பல சமயங்களில் தனிமைப்படுதலுக்கும், சில சமயங்களில் முக்கியமாக வாழ்க்கைத் துணையால் கைவிடப்படுதலுக்கும் வழிவகுக்கிறது. ஒரு உயிர்பிழைத்தவர் தன் அச்சத்தைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார்: ‘‘நான் இதனை வெளிப்படுத்தியதன் பின், என் கணவர் என்னைக் கைவிட்டுவிட்டால், எனக்கு சார்ந்திருக்க துணை எவருமே இல்லையே.’’[133] ஏனையோர் தங்கள் கடந்த காலத்தை மறைத்து மட்டுமே திருமணம் செய்து கொள்ள முடியும் எனக் கூறினர். "தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் தங்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி பேசுவதை நிறுத்தியபோது," ஒரு பெண் விளக்கினார், "அவர்கள் மற்ற சமூகங்களைச் சேர்ந்த ஆண்களை திருமணம் செய்து கொள்ள முடிந்தது." [134] 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்ட ஒரு பெண், தொடர்ந்து போராடி வருகிறார்: "என் கணவர் என்னை கைவிட்டுவிட்டார்.... நான் அவமானங்களைச் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்."[135]

பாலியல் வன்முறையில் உயிர்பிழைத்த ஆணின் சொல்லப்படாத போராட்டங்கள்

42. இலங்கையில் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளான உயிர்பிழைத் ஆண்கள், தாங்கள் அனுபவித்த கொடூரமான வன்முறையாலும், பால்நிலை சார்ந்த வழமைகளால் திணிக்கப்படும் மௌனத்தாலும், ஆழமான மற்றும் வெளிப்படுத்த முடியாத மனஉளைச்சலைச் சுமந்துவருகின்றனர். அவர்களில் பலர், தங்களது உடல் தோற்றத்தின் அடிப்படையில், அதாவது போராளியென அடையாளப்படுத்தப் படுவதன் காரணமாகவே குறிவைக்கப்பட்டிருந்தனர். 1980களின் பிற்பகுபியில் தனது “உயரமாகவும் வலிமையாகவும் இருந்த சகோதரர்” [136] அந்த உடல் தோற்றத்தின் காரணமாக மாத்திரமே கைது செய்யப்பட்டதை ஒரு பெண் நினைவுகூர்ந்தார். 1985ஆம் ஆண்டு தடுத்து வைக்கப்பட்ட உயிர்பிழைத்த ஆண் ஒருவர் பின்வருவருமாறு விளக்கினார்: “நான் 35 வயதிலும் வலிமையாக இருந்தேன்; அந்தக் காரணத்திற்காகவே என்னைப் பிடித்தார்கள்.”[137]

43. தடுத்து வைக்கப்பட்டதிலிருந்து, ஆண்கள் கொடூரமான பாலியல் சித்திரவதைகளுக்கு ஆளானார்கள், இது பெரும்பாலும் நீடித்த உடல் ரீதியான சேதத்தை ஏற்படுத்தியது. ஒரு பெண் தனது சகோதரனின் ஆண்குறியில் சூடான இரும்புக் கம்பி செருகப்பட்டதனையடுத்து எவ்வாறு உயிரிழந்தார் என்பதனை விபரித்தார்.[138] உயிர்பிழைத்த ஆண்களுடன் பணிபுரியும் ஒரு மருத்துவப் பயிற்சியாளர், பல உயிர் பிழைத்த பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் நாட்பட்ட பெண்கள் சார்ந்த மருத்துவ நிலைமைகளுடன் உள்ள ஒற்றுமைகளை எடுத்துரைக்கும் போது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: "ஆண்கள் தங்கள் ஆண்குறியினை சுற்றி திரவ உறுஞ்சித் துணிகளை (நாப்கின்களைப்) பயன்படுத்துகிறார்கள்"[139]. உயிர் பிழைத்தவர்களுக்கு உளவியல் ரீதியான ஆதரவை வழங்கும் ஒரு மத குரு, பல ஆண்கள் தம் இனப்பெருக்க உறுப்பில் ஏற்பட்ட நிரந்தர காயங்கள் காரணமாக "ஒருபோதும் திருமணம் செய்து கொள்ளவோ அல்லது குழந்தைகளைப்

[129] OHCHR consultation with representative for survivors of sexual violence, 21 February 2025.
[130] OHCHR consultation with FF, a survivor of sexual violence in 2000, 18 March 2025.
[131] Ibid.
[132] OHCHR consultation with MC, a survivor of sexual violence in 2009, 24 March 2025.
[133] OHCHR consultation with FJ a survivor of sexual violence in 1990, 19 March 2025.
[134] OHCHR focus group discussion with survivors of sexual violence, 14 February 2025.
[135] OHCHR consultation with FB, a survivor of sexual violence in 2008, 27 February 2025.
[136] OHCHR consultation with FF, a survivor of sexual violence in 2000, 18 March 2025.
[137] OHCHR consultation with MA, a survivor of sexual violence in 1985, 18 March 2025.
[138] See OHCHR consultation with FF, a survivor of sexual violence in 2000, 18 March 2025.
[139] OHCHR consultation with a religious leader, 7 February 2025.

பெறவோ முடியாதவர்கள்" என நம்புவதாகப் பகிர்ந்து கொண்டார். இந்த அளவு தீவிரமான விளைவு இருந்தபோதிலும், பலர் பயம் மற்றும் அவமானம் காரணமாக சிகிச்சை பெறுவதைத் தவிர்த்தனர்.

44. உடல் ரீதியான இக் காயங்கள் ஆழமான உணர்வு ரீதியிலான வேதனைகளால் மேலும் அதிகரிக்கப்பட்டன. 2015 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த உயிர்பிழைத்த ஒருவர் பின்வருமாறு கூறினார்: "என்னைக் கொடுமைப்படுத்தியவர்கள் இன்னும் என் சமூகத்திலேயே இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் அவர்களைக் காணும் போது, அவர்களுக்கு நடந்தவையொல்லாம் தெரியும் என்ற எண்ணத்தால் நான் அவமானமாக உணர்கிறேன்."[140] உயிர் பிழைத்த ஒரு பெண் கவனித்ததாவது: "ஆண்கள் அதைச் செய்வதில்லை (உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தல்), இந்த இயலாமை அவர்களின் மன ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கிறது," எனவும், இதன் விளைவாக "பலர் மௌனமாக தாங்கிக் கொள்வதோ அல்லது போதைப்பொருள் பிரயோகம் மூலம் சமாளிக்கவோ முயலுகின்றனர். தன் அனுபவத்தை நினைவுகூர்ந்த மற்றொரு உயிர்பிழைத்த ஆண் எளிமையாகப் பின்வருமாறு கூறினார்: "நான் உயிருடனாவது இருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன், அதுவே போதும்".[141]

45. உயிர் பிழைத்த ஆண்கள் அரிதாகவே தம் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தினர். " உயிர் பிழைத்த ஆண்களுடன் நேரடியாக தொடர்பு கொள்வது எங்களுக்கு கடினம்,"[142] என்று உயிர் பிழைத்தவர்களின் பிரதிநிதி ஒருவர் அறியப்படுத்தினார். அவர்களின் மறைக்கப்பட்ட நிலை பால் நிலை எதிர்பார்ப்புகளால் மட்டுமன்றி, பெண் குற்றவாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளின் குறிப்பிட்ட சிக்கலான தன்மையாலும் வலுப்படுத்தப்படுகிறது. OHCHR-க்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி, ஆண்களைப் போலவே, பெண்களும் ஆண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த நிகழ்வுகளில், சமூக அவநம்பிக்கை, சட்ட தெளிவின்மை மற்றும் பெண் ஆக்கிரமிப்பு தொடர்பான கலாச்சாரத் தடைகள் ஆகியவை உயிர் பிழைத்த ஆண்கள் அங்கீகரிக்கப்படுவதையும் ஆதரவு பெறுவதையும் விசேடமாக மிகவும் கடினமானதாக ஆக்குகின்றன[143] இவ்வாறான வழக்குகள் "புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டவை"[144] என ஒரு ஆண் சமூகப்பணியாளர் விபரித்தார்; இது உணர்ச்சி ரீதியாகவும் நிறுவன ரீதியாகவும் அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஆயத்தமின்மையை பிரதிபலிக்கிறது. அவர்களின் துன்பங்கள் அங்கீகரிக்கப்படாதவரை, அவர்களின் ஆற்றுப்பெறலும், நீதி பெறுவதற்கான அணுகலும், எட்டாக்கனியாகவே தொடர்கிறது. முக்கியமாக, இந்த மறைக்கப்பட்ட நிலை, பெண்களைப் போலவே, பல உயிர் பிழைத்த ஆண்களும் உளவியல் மற்றும் மருத்துவ உதவியை அணுகுவதில் குறிப்பிடத்தக்க தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர் என்பதையும் குறிக்கிறது, இது அவர்களின் மன உளைச்சலை மேலும் அதிகரிப்பதோடு, குணமடைவுச் செயல்முறையினையும் கடுமையாகத் தடுக்கின்றது.

பயத்தால் மௌனப்படுத்தப்பட்டவர்கள்

46. இலங்கையின் நீதி அமைப்பு, குறிப்பாக உயிர் பிழைத்தவர்களையும் சாட்சிகளையும் பாதுகாப்பதில், கட்டமைப்பு சார்ந்த பலவீனங்களால் தொடர்ந்தும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. 2015 ஆம் ஆண்டிற்கான குற்றச் செயல்களில் இருந்து தப்பியவர்கள் மற்றும் சாட்சிகளுக்கான உதவி மற்றும் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்த பின்னரும்,[145] பாதுகாப்புச் சேவைகள் பிரிவை காவல் துறை கட்டளை

---

[140] OHCHR consultation with MA, a survivor of sexual violence in 1985, 18 March 2025.
[141] OHCHR consultation with FF, a survivor of sexual violence in 2000, 18 March 2025.
[142] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 28 January 2025.
[143] Rob Hamilton, "'Hidden traumas' - when men are victims of gender-based and sexual violence", Just Gender, 6 February 2019.
[144] OHCHR consultation with a male social worker, 7 February 2025.
[145] United Nations, Human Rights Committee, *Concluding observations on the sixth periodic report of Sri Lanka,* CCPR/C/LKA/CO/6, 26 April 2023, para. 12. ("குற்றங்களின் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் சாட்சிகளுக்கும் உதவி மற்றும் பாதுகாப்பு வழங்கும், 2015 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட திருத்தத்தை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்ட போதிலும், பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களுடைய உறவினர்கள் மற்றும் சாட்சிகள் பயனுள்ள பாதுகாப்பைப் பெறாமல் தொடர்ந்தும் அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள் மற்றும் தொந்தரவுகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர் என்பதில் குழு ஆழ்ந்த கவலை தெரிவிக்கிறது").

அமைப்பிலிருந்து தனிமைப்படுத்துவதில் அந்தச் சட்டம் தோல்வியுற்றிருப்பது[146] *இன்னும் ஒரு முக்கிய கவலையாக உள்ளதென OHCHR நடத்திய சட்ட நிபுணர்களின் ஆலோசனைகளும் உயிர் பிழைத்தவர்களின் பிரதிநிதிகளுடனான கலந்தாலோசனைகளும் வெளிப்படுத்தியிருந்தன. ஒரு சட்ட நிபுணர் குறிப்பிட்டதுபோல், "உயிர் பிழைத்தவர்கள் அச்சப்படுகின்ற அதே அமைப்பிடமிருந்தே பாதுகாப்பையும் பெறுவார்களென எதிர்பார்ப்பது நியாயமல்லவே."*[147]

47. முழு மோதல் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும், உயிர் பிழைத்தவர்கள் பயம் நீடித்த சூழலில் வாழ்ந்ததன் காரணமாக, அவர்கள் பாலியல் வன்முறைகளைப் புகாரளிப்பதையோ அதற்கான நீதியை நாடுவதையோ செய்ய முடியாமல் தடுக்கப்பட்டிருந்தனர். பலர் எதிர்ப்பான ஆயுதக் குழுக்களுக்கிடையில் சிக்கித் தவித்த நிலையிலும் இருந்தனர். 1990ஆம் ஆண்டில் பாலியல் வன்முறையினை எதிர்கொண்டு உயிர் பிழைத்த ஒரு பெண் விளக்கியதாவது: "நாங்கள் LTTEயுடன் பேசினோம் என்பதை இராணுவம் அறிந்திருந்தால் அவர்கள் எங்களை விசாரித்தார்கள். அதேபோல், நாங்கள் இராணுவத்துடன் பேசியது LTTE அறிந்திருந்தால் அவர்களும் எங்களைக் கேள்வி கேட்பார்கள். இதற்கிடையில், சமூகமும் எம்மை ஒதுக்கியது."[148] *இப் பயம் போருக்கு பின்னரும் நீண்டகாலம் தொடர்ந்தது. உயிர் பிழைத்தவர்கள் துன்புறுத்தல்களையும் இடையறாத அச்சுறுத்தல்களையும் கடுமையான பழிவாங்கல்களையும் சகித்துக்கொண்டே வாழ்ந்து வந்தனர். தன்னுடன் இணைந்த ஏனைய சக உயிர்பிழைத்தவர்களுடன் பணிபுரியும் ஒருபெண் எச்சரித்ததாவது: "யார் ஒருவராவது பாலியல் வன்முறைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தாலும், அவர்கள் அதற்குப் பதிலாக ஆயிரம் மடங்கு அதிகமான துயரத்தை அதற்கு விலையாகக் கொடுப்பார்கள்."*[149] *மேலும், சிலர் தனி நபர்கள் உண்மையினை வெளிப்படுத்திய பின்னர் காணாமல் ஆக்கப்பட்டதாகவும், இது ஆழமான ஆபத்து உணர்வையும் சக்தியற்ற நிலையினையும் மேலும் வலுப்படுத்தியதாகவும் தெரிவித்தனர்.*

48. புகார்களைப் பதிவு செய்வது ஆபத்தானதாக இருந்தது. உயிர் பிழைத்தவர்கள் LTTE ஆதரவாளர்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுவோம் என அச்சப்பட்டதோடு, இராணுவத்திடமிருந்து நேரடி மிரட்டல்களையும் எதிர்கொண்டிருந்தனர். "இனி எவரை நம்புவது என்பதே எமக்குத் தெரியவில்லை,"[150] *என கூறிய முன்னாள் கைதியின் இந்தக் கூற்று, நீதிபதிகள், மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் அரசசார்பற்ற அமைப்புகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு நிறுவனங்களுக்கும் செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் எதிராகப் பரவலாக நிலவிய அவநம்பிக்கையினைப் பிரதிபலித்தது; இவர்களில் பலர் தாமும் அச்சுறுத்தல்களுக்கும் துன்புறுத்தல்களுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டிருந்தனர். வெளிப்படுத்துவதற்கான பாதுகாப்பான வழிகள் இல்லாத இந்த நிலை, ஆதரவுக்கான ஒரு வெற்றிடத்தை உருவாக்கியதோடு, குறிப்பாக தங்களது கைது அல்லது தடுப்பு தொடர்பான நீதிமன்ற நடைமுறைகளில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் உட்பட்ட உயிர் பிழைத்தவர்களுக்கு முன்வர முடியாத தயக்கத்தையும் உருவாக்கியது. மேலும், சிலர் தங்களது சாட்சியங்கள் இனக்கிளர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடும் அல்லது உள்ளூர் ஆயுதக்குழுக்கள் அல்லது ஊர்காவல்துறை பிரிவுகளின் பழிவாங்கலுக்கு இலக்காகக்கூடும் என்ற அச்சத்தையும் கொண்டிருந்தனர்.*

49. நிலவிவரும் இந்த ஒடுக்குமுறைச் சூழல், தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட கண்காணிப்புகளால், பல சந்தர்ப்பங்களில் கடந்தகால துன்புறுத்தல்களுக்குப் பொறுப்பான அதே அதிகாரிகள் மீண்டும் ஈடுபட்டிருந்ததால், மேலும் தீவிரமடைந்தது. ஒரு சட்டத்தரணி விளக்கியதாவது: "தம்மைத் துன்புறுத்திய

[146] A/HRC/30/CRP.2, paras. 1186-1191; Sri Lanka, Assistance To and Protection of Victims of Crime and Witnesses Act, No. 10 of 2023, sect. 42. (The Board includes (i) the Secretary to the Ministry of the Minister assigned the subject of Justice or an Additional Secretary to such Ministry; (ii) the Secretary to the Ministry of the Minister assigned the Department of Police or an Additional Secretary to such Ministry, nominated by such Secretary; (iii) nominee of the Attorney- General; and (ix) a nominee of the Inspector General of Police holding the rank of Senior Deputy Inspector General of Police).
[147] OHCHR consultation with a legal professional, 8 April 2025.
[148] OHCHR consultation with FJ, a survivor of sexual violence in 1990, 19 March 2025.
[149] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 21 February 2025.
[150] OHCHR consultation with FM, a survivor of sexual violence in 2009, 24 March 2025.

அதே அதிகாரிகள் அல்லது அதே பிரிவினரால் மீண்டும் அவர்கள் கண்காணிப்புகளுக்கும் அச்சுறுத்தல்களுக்கும் உட்படுத்தப்படுகின்றனர்.” [151] *சிலருக்கு, தாம் சமூகத்திற்குத் திரும்புவதைவிட தடுத்துவைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருப்பது அதிக பாதுகாப்பாக உணரப்பட்டது. உயிர் பிழைத்த பெண்ணொருவர் குறிப்பிட்டதாவது: “சமூகத்திற்குத் திரும்புவதற்குப் பதிலாகச் சிறையில் இருப்பதே மேலாக இருந்தது [...] இடையறாத கண்காணிப்பும் அச்சுறுத்தலும், சிறைத் தண்டனையைவிட மோசமாக இருந்தது.”*[152] *அவருடைய சூழலில், பாதுகாப்பு அதிகாரிகளின் தொடர்ச்சியான வருகைகள் சமூகத்தில் வதந்திகளையும் குற்றச்சாட்டுகளையும் தூண்டி, சமூகத் தவிர்ப்புக்கும் முழுமையான தனிமைப்படுத்தலுக்கும் வழிவகுத்தன. இப்படிப்பட்ட பழிவாங்கலுக்கான அச்சம், நம்பிக்கையின்மை, மற்றும் சமூக ஒதுக்கிவைப்பு ஆகியவை பல உயிர் பிழைத்தவர்களை மௌனத்தில் சிக்கவைத்துள்ளன; இதனால் அவர்கள் தம்மை ஆற்றுப்படுத்திக்கொள்ளவதற்கும் நீதியினை அணுகுவதற்கும் முழுமையாக முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.*

வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும் வடுக்கள்

50. தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த போது அல்லது வலிமையற்றிருந்த சூழல்களில் நிகழ்த்தப்பட்ட பாலியல் வன்முறையால் ஏற்பட்ட மனஅழுத்தமானது உடல், உணர்ச்சி மற்றும் சமூக மட்டங்களில் நீடித்த காயச்சுவடுகளை விட்டுச் சென்றுள்ளது. சிலர், இனப்பெருக்கத் திறனை இழந்தமை உட்பட, வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும் ஊனமுற்ற நிலைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். 1985ஆம் ஆண்டில் கைது செய்யப்பட்ட ஒரு ஆண், பாலியல் வன்முறை மற்றும் அத்துடன் தொடர்புடைய துன்புறுத்தல்களால் ஏற்பட்ட காயங்களின் காரணமாக வாழ் நாள் முழுவதுமே திருமணம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலைக்குள்ளானார். [153] *ஒரு சாட்சியாளர் இதனை விபரித்ததாவது: “பாலியல் வன்முறையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட துன்புறுத்தல் முடிவற்றது.”*[154] *அத்துடன், கூடுதலாக அலட்சியப்படுத்தப்படும் மிகக் கடுமையான விளைவுகளில் ஒன்று, இனப்பெருக்க ஆரோக்கியத்தின் மீது ஏற்படும் தாக்கமாகும்; இதில் குழந்தையின்மை, நீடித்த வலி, மற்றும் பாலியல் துன்புறுத்தல்களால் தோன்றும் பிற சிக்கல்களும் அடங்கும்.*

51. பாலியல் வன்முறையிலிருந்து உயிர்தப்பிய பலருக்கு, துஷ்பிரயோகம் முடிவுக்கு வந்த பின்னரும் அதனால் உருவான வலி இன்னும் தொடர்கிறது. உடல் ரீதியான காயங்கள் கடுமையானவையாகவும், சில சந்தர்ப்பங்களில், நிரந்தர இயலாமைகளுக்கும் வழிவகுத்தன. உளவியல் ரீதியான தாக்கங்களும் சரி சமமான பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பல உயிர் பிழைத்தவர்கள் பல தசாப்தங்களாக மனச்சோர்வு, பதட்டம் மற்றும் தற்கொலை எண்ணங்களின் சுழற்சியில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளான ஒரு பெண், கணவருடனான ஒரு வாக்குவாதத்தின் போது அவளது மனவடுவை அவர் தனக்கு எதிராகத் திருப்பியதனால், தனது உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள முயன்றார்.[155] *பல உயிர் பிழைத்தவர்கள் தங்கள் துன்பத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு, அதை "மீள முடியாத ஒன்று" என விபரித்தனர்.”* [156] *பாலியல் வன்முறையால் சூழ்ந்துள்ள அவப்பெயர் ஆற்றுப்படுத்தலுக்கு*

---

[151] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 30 January 2025.
[152] OHCHR consultation with FB, a survivor of sexual violence in 2008, 27 February 2025.
[153] OHCHR consultation with MA, a survivor of sexual violence in 1985, 18 March 2025. (“உடல் இயலாமை காரணமாக ஒருவர் ஒருபோதும் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. அவரது சகோதரிகள் அவரைப் பராமரித்து வந்தனர். முதுகுத் தண்டுவடம் காயமடைந்த உடல் குறைபாடுடைய ஒருவரைப் போலவே அவர் உறங்கிக் கொண்டிருப்பார். தனது காயங்களின் விளைவாக, அவர் யாரையும் திருமணம் செய்து கொண்டு ஒரு செயற்படும் குடும்ப வாழ்க்கையையோ, தன்னுடைய சொந்த குடும்பத்தையோ உருவாக்குவது சாத்தியமாகவில்லை.”).
[154] OHCHR consultation with FF, a survivor of sexual violence in 2000, 18 March 2025.
[155] Ibid.
[156] OHCHR consultation with MC, a survivor of sexual violence in 2009, 24 March 2025.

மிகவும் தடையாக இருந்து வருகிறது. “அது என் குடலை உள்ளிருந்து பிழிவது போன்றது,”[157] என ஒரு பெண் கூறினார். “எனக்கு உறக்கமே இல்லை. இதைப் பகிர முடிந்தால் எனக்கு ஓரளவு நிம்மதி கிடைக்கும் - ஆனால் அது முடியாது. இது என்னை மேலும் நோய்க்குள்ளாக்குகிறது.” [158] கடந்த துஷ்பிரயோகம் குறித்து அறிந்ததும் கணவரால் கைவிடப்பட்ட இன்னொரு உயிர்பிழைத்த பெண், தனது பிள்ளைகள் ஒருநாள் இதைப் பற்றி அறிந்துவிடக் கூடும் என்ற பயத்துடனே தற்போது வாழ்கிறார். [159] அவமானத்தாலும் அச்சத்தாலும் திணிக்கப்பட்ட இந்த மௌனம், மனஉளைச்சலை மேலும் ஆழப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாது, உடல் நலத்தின் நேரடி சீரழிவிற்கும் காரணமாகிறது; உயிர்பிழைத்தவர்கள் நித்திரையின்மை, நீடித்த மன அழுத்தம் மற்றும் உணர்வுரீதியில் உடைந்து போதல் போன்ற பாதிப்புகளைத் தெரிவித்தனர்.

52. அவப்பெயர் உயிர்பிழைத்தவர்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடுவதில்லை. இராணுவத்தினரால் பாலியல் வன்புணர்விற்குள்ளாக்கப்பட்டதன் விளைவாக கர்ப்பமாகிய ஒருப் பெண், அவப்பெயரைத் தவிர்க்கும் நோக்கில் முதலில் இடமாற்றம் செய்திருந்தாலும், பின்னர் தன் கிராமத்திற்குத் திரும்பினார். அவரை கைவிட்டுச் சென்ற கணவரின் குழந்தை அது என அவர் ஊராரை நம்பவைத்தார். ஆனால் உண்மை வெளிப்பட்டபோது, அந்தக் குழந்தை “ஆமிக்காரனின் பிள்ளை” எனக் களங்கம் சுமத்தப்பட்டது. பின்னர், அக் குழந்தை பள்ளிக்கல்வியை முற்றாகக் கைவிட்டுவிட்டது. [160] “இந்த அவப்பெயர் உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல; அவர்களின் குடும்பங்களும் இதே வகையான பாகுபாடு மற்றும் புறக்கணிப்பை அனுபவிக்கத் தள்ளப்படுகின்றனர்,” என ஒரு உயிர்பிழைத்தோரின் பிரதிநிதி குறிப்பிட்டார்; இந்த மீறல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள் எவ்வளவுதூரம் நீண்டகால நிழலாக சமூகத்தை சூழ்ந்துள்ளன என்பதை அவர் வலியுறுத்தினார்.[161]

53. தான் மட்டும் துன்பமடைவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த சமூகப் பிணைப்புகள் எவ்வாறு சிதைந்து போனது என்பதையும் உயிர்பிழைத்தோர் விபரித்தனர். குடும்பங்கள் உடைந்துவிட்டன, உறவுகள் முறிந்துவிட்டன, முழு சமூகமும் ஒருமித்த துயரத்தாலும் தீராத மனஉளைச்சலாலும் தாங்க முடியாத அழுத்தத்தைச் சுமக்கின்றன. பல உயிர்பிழைத்தோர் கூறியது போல்: “யாருமே நன்றாக இல்லை. மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை. சமுதாயத்தில் பலர் மனப்பிறழ்வில் தவிக்கின்றனர்.” [162] பாலியல் வன்முறையின் விளைவுகள் தனித்தனி அனுபவங்களாக மட்டுமே இருப்பதில்லை; அவை குடும்பங்களிடையேயும் அயலவர்களிடையேயும் விரிந்து எதிரொலிக்கின்றன, மீள்வதற்கான வழிகளை முடக்குகின்றன, உண்மையை மௌனப்படுத்துகின்றன, நீதி மற்றும் அமைதி ஆகியவற்றை அடைவதற்கான வாய்ப்புகளையே குறைக்கின்றன.

VIII. பொறுப்புக்கூறல் குறித்த பார்வைகள்: தண்டனையின்மையின் தாக்கங்கள்

54. "OHCHR நடத்திய கலந்தாலோசனைகளில், பல தசாப்தங்களாக நீடித்த அமைப்புசார்ந்த செயலிழப்பு மற்றும் நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட மறுதலிப்பு ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட, தண்டனையின்மை தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவே பரவலாக நம்பப்படுவது வெளிப்பட்டது. நீதித்துறையினை பொறுப்புக்கூறலுக்கான ஒரு வழிமுறையாக அல்லாது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை பாதுகாக்கும் ஒரு கருவியாகவே உயிர்பிழைத்தவர்கள் பார்க்கின்றனர் என தொடர்ச்சியாக வெளிப்படுத்தினர். இது, கடந்த ஐ.நா.வின் அறிக்கைகளின் கண்டுபிடிப்புகளுடன் ஒத்திருப்பதோடு, இன்று உயிர்பிழைத்தவர்களின் வாழ்வில் தண்டனையின்மையால் ஏற்படும் உளவியல் மற்றும் சமூகச்சுமையினையும் வெளிப்படுத்துகிறது. “எதுவும் நடைபெறப்போவதில்லை; அப்படியிருக்கையில் நாம் எதற்கு ஆபத்தை

[157] OHCHR consultation with FI, a survivor of sexual violence in 2009, 19 March 2025.
[158] Ibid.
[159] OHCHR consultation with FB, a survivor of sexual violence in 2008, 27 February 2025.
[160] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 12 February 2025.
[161] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 28 January 2024.
[162] OHCHR consultation with FF a survivor of sexual violence in 2000, 18 March 2025; OHCHR consultation with FG, a survivor of sexual violence in 2007, 18 March 2025; OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 17 March 2025.

ஏற்க வேண்டும்? மிகச் சிறிய மீறலுக்குக் கூட போலீசார் சந்தேகநபர்களை பாதுகாக்கின்றனர்,"[163] என உயிர்பிழைத்த பெண்ணொருவர் கூறினார், வெளிப்படையான குற்றங்களுக்கு எதிராகக் கூட அவர்களால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை எனும் பலரின் உணர்வுகளையும் அக்கூற்று பிரதிபலித்தது. ஒரு பங்கேற்பாளர், "எளிய மீறல்கள் அல்லது தெளிவான குற்றங்களுக்குக்கான அங்கீகாரம் கூட இல்லை எனும்போது, மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகளுக்கெதிராக எதை எதிர்பார்க்க முடியும்?" என கேள்வி எழுப்பினார்."[164]

55. பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து பயனின்றிப் போன சட்ட முயற்சிகள், உயிர்பிழைத்தவர்களை மனச்சோர்வு நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளன. "போராடுபவரே களைப்படைகிறார். இறுதியில் உயிர்பிழைத்தவர்கள் உடைந்து, மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகின்றனர்," [165] என ஒருவரால் விளக்கப்பட்டது. மற்றொருவர் பகிர்ந்துகொண்டதன்படி: "நம்பிக்கையை இழக்குமளவு சோர்வடையும் வரை நீ தொடர்ந்து போராடுகிறாய். தீர்ப்புகள் எப்போதும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களைக் காத்துக் கொண்டுதான் இருக்கும். நாம் எங்கள் வலிமை, நீதிக்கான நம்பிக்கை ஆகிய அனைத்தையும் இழக்கிறோம்".[166] 'விசுவமடு வழக்கு' [167] பற்றி ஒரு சமூக உறுப்பினர் மேலும் தெரிவித்ததாவது: "நீதி கிடைக்காதமை மட்டுமல்ல; இப்போது, ஆதரவளித்திருந்தவர்களும் உயிர்பிழைத்தவரும் இன்னும் மோசமான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர்." அந்த சமூக உறுப்பினர் மேலும் குறிப்பிட்டதாவது, வெளிநாட்டில் வசித்து வரும் அந்த உயிர்பிழைத்தவர் ஆழமான தனிமையை எதிர்கொண்டு வருகிறார்: "அவர் நேசிக்கும் அனைத்திலிருந்தும், அனைவரிடமிருந்தும் மிகவும் தூரத்தில் உள்ளார். அவர் முற்றிலும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுவிட்டார்; இந்த நிலை அவர்மீது மிகுந்த அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அவர் தன் உலகைத் துறந்து வாழ்கிறார். இதற்குப் பயன் ஏதுமுள்ளதா? இப்போது மக்கள் அவரிடம் சொல்வது: 'நீ நீதியை விரும்பினாயே? அது உன்னை எங்கே கொண்டு வந்து விட்டுள்ளது பார் - இன்று நீ இருக்குமிடமெங்கே.'[168]

56. அரிதாக இடம்பெற்ற நீதியை வழங்கும் முயற்சிகள்கூட மேலும் தடையாகவே அமைந்தன. 13 வயதில் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்ட ஒரு உயிர்பிழைத்தவர், "நாம் போதுமான வலிமையுடன் போராடினால் பதில் கிடைக்கும் என எடுத்துக்காட்டும் வகையில் முன்னுதாரணமாக எதுவுமே இல்லை,"[169] எனக் கூறினார். மற்றவர்கள் குறிப்பிட்டதாவது, மௌனமும் மறுக்கப்படலும் இறுதியில் உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கே சுமையாகிவிடுகின்றன: "குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஒரு குற்றத்தை செய்திருக்கையில், அதற்கான தண்டனை உயிர்பிழைத்தவருக்குத்தான் வழங்கப்படுகிறது." [170] நீதி இல்லாத இந்த நிலைமையே சக்தியற்ற தன்மையை மோசமாக்குகிறது, தன்னம்பிக்கையைச் சிதைக்கிறது, மேலும் கோபத்தை அதிகரிக்கிறது "இதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன், ஆனால் முடியவில்லை. நான் சக்தியே இல்லாதவள். என்னால் எதையுமே செய்ய முடியாது. சக்தியற்ற இந்தத் தன்மையே எனக்கு மிகுந்த கோபத்தை உருவாக்குகிறது,"[171] என உயிர்பிழைத்த பெண்ணொருவர் கூறினார்.

57. பலருக்கு, நீதிக்கான சர்வதேசத்தின் ஆதரவில் கடந்த ஒருகாலத்தில் நம்பிக்கை இருந்தது; ஆனால் அந்த நம்பிக்கையும் மங்கிப்போய்விட்டது. "சர்வதேச சமூகம் ஏதாவது செய்யும் என ஆண்டு தோறும் நாங்கள் நம்பினோம்... ஆனால் எதுவுமே நடைபெறவில்லை"[172] மற்றொருவர்: "போருக்குப் பின் ஏன் எவருமே

[163] OHCHR consultation with FI, a survivor of sexual violence in 2009, 19 March 2025.
[164] OHCHR focus group discussion with survivors of sexual violence, 14 February 2025.
[165] Ibid.
[166] Ibid.
[167] Medawatte, de Mel, Yap, Abeywardena and Gnanaraj, "Conjunctures of Silence: Aphonias in the Prosecution of Conflict Related Sexual Violence in Sri Lanka - The Vishvamadu Case", p. 5.
[168] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 21 February 2025.
[169] OHCHR focus group discussion with survivors of sexual violence, 14 February 2025.
[170] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 17 March 2025.
[171] OHCHR consultation with FD, a survivor of sexual violence in 1990, 17 March 2025.
[172] OHCHR consultation with MA, a survivor of sexual violence in 1985, 18 March 2025.

விசாரிக்கவில்லை? உயிர்ப்பிழைத்தவர்களைப் பற்றி கவலைப்படவோ, கேள்வி எழுப்பவோ எவருமில்லை,"[173] என வினவினார். பலர் நம்பிக்கையினைக் கைவிட்டுவிட்டனர்: *"நாம் ஒருபோதும் நீதி பெறமாட்டோம் என்ற உண்மையோடு வாழக் கற்றுக்கொண்டோம்."[174]*

58. சிலருக்கு, நீதி மிகத் தூரமாகிவிட்டதால், அது எவ்வாறு இருக்கும் என்பதையே கற்பனை செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது; குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை பொறுப்புக்கூற வைத்தல் பற்றிச் சிந்தனை கூட செய்வதில்லை. நீதி ஒரு வாக்குறுதியாக அல்லாது, ஒரு ஆபத்தாகவே பார்க்கப்படுகிறது. ஒரு உயிர்ப்பிழைத்தவர் கூறியதாவது: *"உயிருடன் தப்பித்திருப்பதே எனக்கு மகிழ்ச்சி; அது போதுமானது."*[175] சிலர், பாலியல் வன்முறையுடன் தொடர்பில்லாத அரசாங்க உதவிகளை பெற்றிருப்பதனால், உறுதியற்றதும் எளிதில் எட்ட முடியாததுமான நீதிக்காக தமக்குக் கிடைக்கும் குறைந்தபட்ச ஆதரவுகளையும் இழக்கும் அபாயத்தை தவிர்க்கும் நோக்கில், முன்வரத் தயங்குகிறார்கள்.

59. கணிசமான உயிர்ப்பிழைத்தவர்கள், பொறுப்புக்கூறலை நிறுவுவதற்கான காலம் தற்போது மிகவும் தாமதமாகிவிட்டதாக நம்புகின்றனர். காலத்தின் ஓட்டம், அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட மீறல்களும் அவமானங்களும் ஏற்படுத்திய காயங்களை மேலும் ஆழப்படுத்தியுள்ளது. நீதி, அவர்களின் வேதனையை அர்த்தமுள்ள வகையில் எதிர்கொண்டு, கௌரவத்தை மீட்டெடுக்கும் வல்லமை கொண்ட ஒன்றாக இனிமேலும் பார்க்கப்படவில்லை. ஒரு உயிர்ப்பிழைத்தவர் விளக்கியதாவது: *"நீதிக்கான காலம் இப்போது கடந்துவிட்டது. முழு சமூகமுமே அழிந்துவிட்டது. முன்னாள் போராளிகள் சிதைந்துவிட்டனர், இறந்தோ அல்லது பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலோ உள்ளனர். அதைப் பற்றி நீதியால் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என எனக்குத் தெரியவில்லை".*[176] சிலர், பாலியல் வன்முறையுடன் தொடர்பற்ற சில அரசாங்க உதவிகளைப் பெற்ற நிலையில், நிச்சயமற்றதாகவோ எட்டாக்கனியாகவோ தோன்றும் நீதிக்கான எண்ணத்திற்காக தங்களிடம் உள்ள மிகச் சிறிய ஆதரவினையும் கூட ஆபத்துக்குள் இட்டுச் செல்லத் தயங்குகின்றனர். அவர்களுக்கெதிராகச் செய்யப்பட்ட குற்றங்களின் தீவிரத்தன்மை அடிப்படையில், அதற்கேற்ப வழங்கத்தக்க முழுமையான நிவாரணம் இனி சாத்தியமற்றதாகிவிட்டது என்பதையும் அவர்கள் வலியுறுத்தினர். ஒரு உயிர்ப்பிழைத்தவர் கூறியது போல: *"என்னிடமிருந்த ஒன்று பறிக்கப்பட்டுவிட்டது; அதை நான் ஒருபோதும் திரும்பப் பெற முடியாது. அவர்கள் என் மானத்தைப் பறித்துச் சென்றுவிட்டார்கள். அதை அவர்களால் எனக்குத் திருப்பித்தர முடியாது".*[177]

60. உயிர்ப்பிழைத்தவர்கள், தமக்கு இழைக்கப்பட்ட சேதம் மீளமுடியாதது என வலியுறுத்தியதோடு, நிதி மதிப்பீட்டை அதற்கான ஒரு இழப்பீடாக கருதுவது எவ்வாறு போதுமானதாக இருக்க முடியும் எனக் கேள்வி எழுப்பியும் இருந்தனர்: *"சிலர் சொல்வார்கள்: நான் குற்றத்திற்குள்ளாக்கப்பட்ட பின் அதன் மூலம் ஏன் என் பசியை போக்க வேண்டும்? இது நீதியாகக் கருதப்படமாட்டாது. மிக முக்கியமானது எங்கள் கௌரவத்தை மீட்டெடுப்பதே".* [178] எந்தவொரு இழப்பீட்டுத் திட்டமும் அவர்களின் உடல் மற்றும் உளவியல் தாக்கங்கள், அநீதியின் தாக்கம், இழந்த வாய்ப்புகள் மற்றும் குறைக்கப்பட்ட வருவாய் திறன் உள்ளிட்ட அனுபவங்களின் முழு அளவையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என அவர்கள் வலியுறுத்தினர். மேலும், குடும்பங்களின் மனநிலை மற்றும் பொருளாதார நிலை ஆகியவற்றிலும் பாலியல் வன்முறையின் விரிவான தாக்கம் வெளிப்படுவதாக உயிர்ப்பிழைத்தவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். அர்த்தமுள்ள இழப்பீடுகள், இச் சேதத்தின் ஒருங்கிணைந்த தன்மையினை பிரதிபலிப்பதோடு, குடும்பங்களினதும் சமூகத்தினதும் திடமான தன்மையினையும் மீட்டெடுக்க உதவ வேண்டும்.

[173] OHCHR consultation with FA, a survivor of sexual violence in 2009, 18 March 2025.
[174] OHCHR consultation with MA, a survivor of sexual violence in 1985, 18 March 2025.
[175] Ibid.
[176] OCHR consultation with FI, a survivor of sexual violence in 2009, 19 March 2025.
[177] Ibid.
[178] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 17 March 2025.

61. *பல உயிர்பிழைத்தவர்கள் தனிநபர் மட்டத்தில் நீதி எட்டாக்கனியாக இருப்பதாக உணர்ந்தாலும், சிலர் அதற்குள்ள பரந்த சமூகப் பெறுமதியினை உணர்ந்திருந்தனர். குற்றங்சாட்டப்பட்டவர்களை சட்டரீதியாகப் பொறுப்புக்கூறச் செய்வது, அவர்களின் கௌரவத்தை மீட்டெடுக்கவும், தன்னம்பிக்கையைச் சீரமைக்கவும், அவர்கள் கவனிக்கப்படுவதற்கும் செவிமடுக்கப்படுவதற்கும் வளிவகுக்கக்கூடும் என அவர்கள் நம்பினர். ஒரு பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பிரதிநிதி கூறியதாவது: "நாம் தன்னம்பிக்கையைப் பெற்றிருப்போம். சமூகம் எங்களைப் போராடி வென்ற தைரியசாலிகளாகக் கண்டிருப்பார்கள். நாம் மரியாதையைப் பெற்றிருப்போம். அதற்கு பதிலாக, நம்மைப் பற்றிய மரியாதையினையும் சேர்த்து எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டோம். இப்போது உண்மை மிகவும் வேதனைகரமானது, நான் எதிர்கொண்ட எல்லாவற்றுக்கும் பின்னர் ஒரு கட்டளை அதிகாரி என்னிம், "நான் பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உள்ளாக்கப்படுவேன், அதற்கு எதிராக என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது; சக்தியற்றவளாகிவிடுவாய்"*[179] *எனக் கூறினார். பல உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கு, அங்கீகாரம் என்பது 'நம்பப்படுகிறோம்' என்ற உணர்வை மட்டும் குறிக்கவில்லை. அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எனும் பொது அறிவுறுத்தலையே அது சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஒருப் உயிர்பிழைத்தவர் கூறியதாவது: "நான் எந்த தவறும் செய்யவில்லை. எனக்கு நடந்தது நியாயமல்ல. இந் நிலைக்கு வர நான் எதையும் செய்யவில்லை. நான் காரணமின்றி கட்டாயத்தில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டேன். இது என் தவறல்ல. இதை சமூகத்திடம் சொல்லக் கூடியவளாக நான் இருக்க வேண்டும். நான் எந்த தவறும் செய்யவில்லை. நான் இதற்கு வலுக்கட்டாயப்படுத்தப்பட்டேன். நீதி கிடைத்திருந்தால், அது நிறைவு உணர்வையும், அங்கீகாரத்தையும், மன அமைதியையும் அளித்திருக்கும்".*[180]

62. *சமூக மட்டத்தில், தண்டனையின்மையின் சுழற்சியை முறியடிக்கவும், பாலியல் மற்றும் பால் நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகளை உருவாக்கிய சமூகக்த்தின் வளமையை சவாலுக்கு உட்படுத்தவும், பொறுப்புக்கூறல் முக்கிய பங்காற்றும் என உயிர்பிழைத்தவர்கள் தெரிவித்தனர். நீதி கிடைத்தல், பொதுமக்களின் பார்வையை மாற்றவும், அவப்பெயரை குறைக்கவும், உயிர்பிழைத்தவர்கள் சமூகத்தில் மீள ஒருங்கிணைவதற்குமான வாய்ப்பை உருவாக்க உதவக்கூடும். பொறுப்புக்கூறல் நடவடிக்கை தண்டனையளிப்பதோடு குற்றத்தை தடுக்கும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடியதாகவும் பார்க்கப்பட்டது. அதற்கு பதிலாக, மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகள் நிகழ்ந்தன எனும் உண்மையைப் பற்றிய அதிகாரிகளின் நேர்மையான, பொது மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ அங்கீகாரம் இல்லை என்பதோடு, அதற்கான அரசின் பொறுப்புக்கூறலும் இல்லாத நிலை, இத்தகைய வன்முறைகளின் தாக்கத்தை தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தி, மேலும் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது.*

63. *OHCHR நடத்திய கலந்தாலோசனைகளில் பங்குபற்றிய உயிர்பிழைத்தவர்கள், தற்போதைய அமைப்பு நீதியை வழங்குவதில் தோல்வியுற்றுள்ளதாகவும், இதனால் அவர்கள் சமூக ரீதியாக புறக்கணிக்கப்பட்டு, அரசிடமிருந்து போதிய ஆதரவு இல்லாத நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளதாகவும் கருதினர். அவர்களது பார்வையில், பயனுள்ள இழப்பீடுகள் முழுமையானவையாக இருக்க வேண்டும்; அதில் நிதி மற்றும் பொருள் சார் தேவைகள் மட்டுமல்லாது, அங்கீகாரக் குறியீட்டு, சமூக மீள் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நிறுவன மறுசீரமைப்பு ஆகியவையும் அடங்கியிருக்க வேண்டும். உயிர்பிழைத்தவர்கள், பால் நிலை உணர்வுடன் அணுகும் பாங்குகள், தொடர்ச்சியான உள-சமூக ஆதரவு, மேலும் தாங்கள் அனுபவித்த துன்பங்களுக்கு உரிய அதிகாரப்பூர்வ அங்கீகாரம் ஆகியவை இழப்பீட்டின் அத்தியாவசியக் கூறுகள் என வலியுறுத்தினர்.*

[179] OHCHR consultation with a representative for survivors of sexual violence, 21 February 2025.
[180] OHCHR consultation with FB, a survivor of sexual violence in 2008, 27 February 2025.

IX. முடிவுகளும் பரிந்துரைகளும்

64. இந்த அறிக்கை, உயிர்பிழைத்தவர்களின் அனுபவங்களையும், பாலியல் வன்முறையினால் தனிநபர்களுக்கும் சமூகங்களுக்கும் ஏற்பட்ட தாக்கங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், பொறுப்புக்கூறலுடன் தொடர்புடைய வாய்ப்புகள், சாத்தியமான அபாயங்கள் மற்றும் சவால்கள், அதேபோல் தண்டனையின்மையினால் நீடித்த விளைவுகள் குறித்த அவர்களின் பார்வைகளையும் பதிவு செய்கிறது. இத்துடன், இலங்கையில் நடைபெற்ற பாலியல் வன்முறை தற்செயலானதல்ல; அது அமைப்புசார்ந்ததும், நிறுவன ரீதியாக சாத்தியப் படுத்தப்பட்டு, மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்கள்மீது அதிகளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும், உயிர்பிழைத்தவர்களால் உணரப்பட்டுள்ளது என்பதனையும், மேலும் தண்டனையின்மை பரந்தளவில் நிலையாக நீடித்திருந்த சூழலில் இது நிகழ்த்தப்பட்டதெனவும் குறிப்பிடுகிறது. உயிர்பிழைத்தவர்களின் பார்வைகளையும், வாழ்நிலை அனுபவங்களையும் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம், இந்த அறிக்கை கடந்த ஐ.நா. அறிக்கைகளின் கண்டறிதல்களை வலுப்படுத்துகிறது. OHCHR மற்றும் பரந்த ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்புகள், மனித உரிமை உடன்படிக்கைகளுக்கான அமைப்புகள், சிறப்பு நடைமுறைகளின் பொறுப்பாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமை அமைப்புகளால் தொடர்ந்து பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும், சுயாதீன விசாரணைகள், பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் குறித்த கோரிக்கைகள் பெரும்பாலும் செயல்படுத்தப்படாமலேயே இருந்துள்ளன.[181]

65. 2024 *நவம்பர்* 21 *ஆம் திகதியன்று ஜனாதிபதி திசநாயக்க வெளியிட்ட தனது பதவியேற்பு உரையில், "அன்புக்குரியவர்களை இழந்து துயருறும் குடும்பங்களின் வலியினையும், கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் நண்பர்களின் நம்பிக்கையின்மையினையும், இந்த நாடெங்கும் ஒலிக்கும் நீதிக்கான கோரிக்கையினையும் இந்த ஆட்சி பிரதிபலிக்கிறது. நாம் நீதியை வழங்கத் தவறினால், வேறு எவர் அதை செய்வார்?"*[182] *என்பதனை வலியுறுத்தினார். ஆனால், அதையடுத்து ஓர் ஆண்டை நெருங்கிய பின்னரும், புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் அந்த வார்த்தைகளைப் பயனுள்ள நடவடிக்கைகளாக மாற்றும் நாளுக்காக, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் காத்திருக்கிறார்கள்.*

66. உள்நாட்டுப் பொறுப்புக்கூறலை முன்னேற்றவும், சீர்திருத்தங்களைக் கொண்ட மாற்றங்களை முன்னெடுக்கவும் இலங்கை அரசு வழங்கிய உறுதிமொழிகளின் அடிப்படையில், இவ்வறிக்கையிலும் கடந்த ஐ.நா. அறிக்கைகளிலும் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்துவதற்கான தெளிவான உடனடி நடவடிக்கைகளை அது எடுக்க வேண்டும். இதில், ஏனையவை உட்பட, ஒரு சுயாதீன பொதுச் சட்டத்தரணிகள் அலுவலகத்தை நிறுவுதல் மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமை தரநிலைகளுடன் ஒத்திணங்கும் பரந்த சட்ட சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்துதல், அதே நேரத்தில் உண்மை, நீதி மற்றும் இழப்பீடுகளை முன்னுரிமைப்படுத்தும் உயிர்பிழைத்தவர்கள்-மையப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறைகளை உறுதி செய்தல் ஆகியவை அடங்கும். இத்தகைய நீண்டகால பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துவதிலும், அரசின் சர்வதேச கடமைகளை நிறைவேற்றுவதிலும் உறுதியான முன்னேற்றத்தை நிரூபிக்க உண்மையான அரசியல் விருப்பம் அத்தியாவசியமானதாகும். இதனடிப்படையில், இன்றும் கடினமான சூழ்நிலைகளை எதிர்கொண்டு வரும் உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கு அத்தியாவசிய சேவைகளான உளவியல் ஆதரவு மற்றும் சமூக பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கான அணுகல் ஆகியவை உடனடியாக முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட வேண்டியவையாகும். இந்தக் கடுமையான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல், உயிர்பிழைத்தவர்-மையப்படுத்தப்பட்ட வலுவான அணுகுமுறைக்கு அடிப்படையானதாகும். இது குறித்து மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளுக்கு உதவ OHCHR தயாராக உள்ளது.

---

[181] See A/HRC/45/45/Add.1; See CCPR/C/LKA/CO/6; See Office of the High Commissioner for Human Rights, *Accountability for Enforced Disappearances in Sri Lanka;* See HRC/35/31/Add.1; See Centre for Equality and Justice, "A Brief on Women and Reparations in Sri Lanka"; See A/HRC/30/CRP.2.

[182] See Anura Kumara Dissanayake, President of Sri Lanka, "Inaugural Speech", speech delivered to the 1st Session of the 10th Parliament of Sri Lanka, 21 November 2024, available at: ://srilankaembassy.fr/en/page/1065-full-speech-delivered-president-anura-kumara-dissanayake-inauguration-first-session-tenth.

67. *அதே வேளை, சர்வதேச சமூகமும் இதில் முக்கிய பங்காற்ற வேண்டியுள்ளது. தேசிய அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிய இடங்களில், சர்வதேச மனித உரிமை மற்றும் மனிதாபிமான சட்டங்களினால் வழங்கப்படும் வழிமுறைகளை சர்வதேச அமைப்புகள் ஆராய வேண்டும். இதில், பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொதுவான அல்லது நாட்டுக்கு வெளியான நீதித்துறை அதிகார அடிப்படையின் பயன்பாடு, சர்வதேச சட்டத்துடன் ஒத்திணங்கும் வகையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள்மீது இலக்கிடப்பட்ட தடைகளை விதித்தல், மேலும் சர்வதேச நீதி முயற்சிகளுக்கான விரிவான ஆதரவை வழங்குதல் ஆகியவை அடங்குகின்றன.சர்வதேச சமூகமானது, உயிர்பிழைத்தவர்களுடன் ஒற்றுமையோடு நின்று, இலங்கையில் நடைபெற்ற மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகளுக்கான பொறுப்புக்கூறலை முன்னெடுக்கத் தேவையான ஆதரவினை வழங்க வேண்டும்.*

68. *இந்த அறிக்கையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள கண்டறிதல்கள், நிறுவன ரீதியான பதிலளிப்பு முறைகளில் காணப்படும் தொடர்ச்சியான இடைவெளிகளையும், நீதியை முன்னேற்றுவதற்கான அவசரத் தேவையினையும் வலியுறுத்துகின்றன. ஆழ்ந்த சேதங்களை அனுபவித்தவர்களுக்கு கௌரவத்தை மீட்டெடுத்து, முழுமையான இழப்பீடுகளை வழங்குவதற்கு, தற்போதைய இந்தக் காலகட்டம் உறுதிமொழிகளை செயல்முறை முயற்சிகளாக மாற்றுவதற்கான முக்கிய தருணமாகும். மேலும், ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்தும் சரியாக எதிர்கொள்ளப்படாத பாலியல் வன்முறை மற்றும் தண்டனையின்மை சார்ந்த வழமை குறித்த கூடிய அங்கீகாரம் தேவைப்படுவதையும், நீதிச் செயல்முறைகளிலிருந்து தொடர்ந்து தவிர்க்கப்பட்டிருப்போரின் குரல்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் புதிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியதையும் இவை வலியுறுத்துகின்றன. கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகள், உயிர்பிழைத்தவர்களும் அவர்களின் பிரதிநிதிகளும் வழங்கிய கருத்துகளின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதோடு, பல மனித உரிமை உடன்படிக்கை அமைப்புகளும் சிறப்பு நடைமுறைகளின் பொறுப்பாளிகளும் முன்பு வெளியிட்ட பரிந்துரைகளையும் அவை மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றன.*

இலங்கை அரசிற்கான பரிந்துரைகள்:

ஒப்புக்கொள்ளுதலும் பொறுப்புக்கூறலுக்கான உறுதியளிப்பும்

- *உயிர்பிழைத்தவர்களுடனும் சமுதாயத்துடனுமான நம்பிக்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் வகையில், அரசுப் படைகளாலும் பிறராலும் கடந்த காலத்தில் நடாத்தப்பட்ட பாலியல் வன்முறைகளை வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டு அதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதுடன் அதிகாரபூர்வ மன்னிப்பினையும் கோருதல், மேலும், பாதுகாப்புத் துறை, நீதித்துறை மற்றும் விரிவான சட்ட ஆட்சி அமைப்புகள் உட்பட அனைத்து துறைகளிலும் தவிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுடன் கூடிய முழுமையான சீர்திருத்தங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும்.*

- *மோதல்சார் பாலியல் மற்றும் பிற வன்முறைகளில் உயிர்பிழைத்தவர்கள் அனுபவித்த வேதனைகளை அங்கீகரிக்கும் முக்கியப் படியாக, பொதுமக்கள் வாழும் பகுதியிலிருந்து போர் நினைவுச் சின்னங்களை அகற்றப்பட வேண்டும். இத்தகைய சின்னங்கள் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பது, உயிர்பிழைத்தவர்களின் மன உளைச்சலை மேலும் அதிகரிக்கும் என்பதை கருத்தில் கொள்ளுதல் அவசியமானது.*

உயிர்பிழைத்தவர்களையும் சமூக அமைப்புகளையும் ஆதரித்தல்

- *மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகளால் (CRSV) பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் ஆதரவளிக்கும் உள்ளூர் அமைப்புகளுக்கு போதுமான நிதி மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்தல், அதே நேரத்தில் குறுக்கீடு, மிரட்டல் மற்றும் கண்காணிப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்தல்.*

- *2016 ஆம் ஆண்டின் "நல்லிணக்கப் பொறிமுறைக்கான ஆலோசனைப் பணிக்குழு அறிக்கை"*[183] *வெளியிட்ட பரிந்துரைகளையும் கண்டறிதல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, உண்மை, ஒப்புதல், நீதி, மீள்நிகழாமைக்கான உத்தரவாதங்களுடன் மோதல் மற்றும் வன்முறையினால் நீடித்துவரும் விளைவுகளுக்கு ஏற்ப உளவியல் ரீதியான மறுவாழ்வு உள்ளிட்ட விரிவான இழப்பீடுகளை வடிவமைத்தல்.*

- *சிக்கலானதும் பின்னிப்பிணைந்ததுமான உடல் மற்றும் உணர்வு, உளவில் சார்ந்த சிக்கல்களால் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் சுமக்கும் வலிகளை தணிக்கவல்ல பின்வரும் உளவியல் சார்ந்த திட்டங்கள், ஆலோசனை மற்றும் ஆதரவளிக்கும் தலையீடுகள் ஆகியவற்றை உருவாக்குதல்;*
    - *போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள பெண்கள், குறிப்பாக குடும்பத் தலைமை பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் பெண்களையும் முன்னாள் LTTE உறுப்பினர்களையும் இலக்கு வைத்து வடிவமைக்கப்பட்ட உளவியல் மற்றும் சமூக பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்.*
    - *மோதல்சார் பாலியல் வன்முறையை அனுபவித்த உயிர்பிழைத்த ஆண்களை இலக்கு வைத்து வடிவமைக்கப்பட்ட உளவியல் மற்றும் சமூக பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்.*

பாதுகாப்புத்துறையில் சீர்திருத்தமும் வன்முறைக்கு வழிவகுக்கும் சூழல்களை முடிவுக்கு கொண்டு வருதலும்

- *பாதுகாப்புத் துறையில் விரிவான சீர்திருத்தத்தை உறுதி செய்தல், பணியாளர்களை பரிசீலனை செய்தல், பாலியல் வன்முறை தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்பதனையும் அவை புகாரளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதனையும் வலியுறுத்தும் தெளிவான வழிமுறைகளை வழங்குதல், பொதுமக்கள் மேற்பார்வையை மேம்படுத்துதல், மனித உரிமைகள் தொடர்பான பயிற்சி அளித்தல் மற்றும் மீறல்களையும் துஷ்பிரயோகங்களையும் தடுக்கவும், பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை வளர்க்கவும் சுயாதீனமான, வெளிப்படையான பொறுப்புணர்வை உறுதி செய்தல்.*

- *எவ்வித காரணமுமின்றி கைது அல்லது தடுத்துவைக்கும் அதிகாரத்தையும், பாலியல் வன்முறையின் அபாயத்தையும் அதிகரிக்கும் வகையில் செயற்பட்டு வரும் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் (PTA) மற்றும் அவசரகாலச் சட்டங்களை நீக்குதல்.*

- *தடுப்புக்காவலில் உள்ள நபர்களுக்கான உண்மையான பாதுகாப்புகளை உறுதி செய்யும் வகையில், அவர்களுக்கான நீதித்துறை மேற்பார்வை, சட்ட ஆலோசகரை அணுகும் உரிமை மற்றும் அவர்களுக்கான பாரபட்சமற்ற விசாரணை உட்பட பாலியல் வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபட்ட பாதுகாப்புப் பணியாளர்களை, பொறுப்புக்கூறலுக்கான உரிய செயல்முறைக்கு எந்தவித பாரபட்சமும் இல்லாது, உடனடியாக இடைநீக்கம் செய்தல்.*

சட்ட மற்றும் நிறுவனக் கட்டமைப்புகளை வலுப்படுத்துதல்

- *சுயவிருப்பத்துடன் வழங்கப்பட்ட ஒப்புதல் இல்லாமையினை பாலியல் வன்புணர்வுக்கான அடிப்படைக் காரணியாக அங்கீகரிப்பதன் மூலம், பாலியல் வன்முறைக்கான தண்டனைச் சட்டத்தின் வரையறைகளை சர்வதேச மனித உரிமை தரநிலைகளுடன் ஒத்துப்போகும் வகையில் திருத்தி விரிவுபடுத்துதல், பால் நிலை-நடுநிலைச் சொற்பதங்களைப் பயன்படுத்தி அனைத்துப் பால்நிலை*

---

[183] *2016 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தின் இறுதியில் பிரதமரால் நியமிக்கப்பட்ட, சமூக அமைப்புகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 11 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைப் பணிக்குழு (Consultation Task Force – CTF), நிலைமாறுகால நீதி மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்காக முன்மொழியப்பட்டுள்ள பொறிமுறைகள் தொடர்பில் பொதுமக்களின் கருத்துகளையும் பார்வைகளையும் பெறுவதே இதன் நோக்கமாக நிறுவப்பட்டது.இந்த ஆலோசனை அறிக்கை, பாலியல் வன்முறையின் பரவலான நிகழ்வுகளை அங்கீகரிப்பதோடு, உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கான இழப்பீடுகள் தொடர்பில் பால் நிலை உணர்திறன் மிக்க பரிந்துரைகளையும் வழங்குகிறது. இந்த அறிக்கையை ஒரு முக்கிய ஆதாரமாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், பொறுப்புக்கூறல், மீட்சி மற்றும் ஆற்றிப்படல் ஆகியவற்றை நோக்கி உள்ளூர் மட்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் இழப்பீட்டுத் திட்டங்களை வடிவமைக்க முடியும். இதன் மூலம், நீதி முயற்சிகள் உயிர்பிழைத்தவர்களை மையமாகக் கொண்டதும், அனைவரையும் உள்ளடக்கும் தன்மையுடையதுமாக உறுதி செய்யப்படலாம்.*

சார்ந்த உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கு எதிரான அனைத்து வகையான பாலியல் வன்முறைகளையும் குற்றமாக்குதல்.

- மோதல்சார் பாலியல் வன்முறை (CRSV) வழக்குகளை கையாள்வதற்கான நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சுயாதீனமான, நன்கு வளப்படுத்தப்பட்ட விசாரணை மற்றும் பொது வழக்கறிஞர்கள் அமைப்பை நிறுவுதல். இந்த அமைப்பு, சட்டமா அதிபர் பிரிவு போன்ற ஏற்கனவே உள்ள நிறுவனங்களிலிருந்து தன்னிச்சையாக செயல்படுவதுடன், விசாரணை செய்தல், ஆதாரங்களை மதிப்பிடுதல் மற்றும் சுயாதீனமான முடிவுகளை எடுத்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய தெளிவான ஆணையுடன் செயல்பட வேண்டும். அதன் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்வதற்கும், உயிர்பிழைத்தவர்களுக்கு சிறப்பு பாதுகாப்பு மற்றும் ஆதரவு சேவைகளை உள்ளடக்குவதற்கும் இது அரசியல் தலையீட்டிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். ஒரு புதிய சுயாதீன வழக்கறிஞர் அலுவலகத்தை நிறுவுவதற்கான அரசாங்கத்தின் தற்போதைய திட்டத்திற்குள் இதை உருவாக்க முடியும்.

ஆக்கபூர்வமான நீதி மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை உறுதி செய்தல்

- தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தற்போதைய புகாரளிக்கும் பொறிமுறையினை வலுப்படுத்துதல், பாலியல் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அமைவான சுயாதீனமான, வினைத்திறனுள்ள, ரகசியத்தன்மை கொண்ட மற்றும் எளிதில் அணுகக்கூடிய தனித்துவமான புகார் முறைமையை நிறுவுதல். இதன் மூலம், பழிவாங்கப்படலுக்கான அபாயமின்றி பாதுகாப்பாக புகார்களை சமர்ப்பிக்கும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.

- உயிர்பிழைத்தவர்களின் பாதுகாப்பு, கௌரவம், ரகசியத்தன்மை மற்றும் அறிவுறுத்தப்பட்ட ஒப்புதல் ஆகியவற்றை முன்னுரிமைப்படுத்தக்கூடிய உயிர்பிழைத்தவர்களை-மையப்படுத்தும் தரவு சேகரிப்பு முறைமைகளை நிறுவி வலுப்படுத்துதல். இத்தகைய முறைமைகள், உயிர்பிழைத்தவர்களையும் அவர்கள் சார்ந்த அமைப்புக்களையும் கலந்தாலோசித்ததன் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்படு, குறித்த தகவல்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் பிரித்தறியப்பட்ட தரவுச் சேகரிப்பை உறுதி செய்வதுடன்; மேலும், அணுகக்கூடியமை மற்றும் நம்பிக்கையை மேம்படுத்தும் நோக்கில் உளவியல்தாக்க உணர்வை பிரதிபலிக்கும் மற்றும் கலாசார உணர்திறன் மிக்க அணுகுமுறைகளையும் உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும்.

- மோதல் காலத்திலும் அதன் பின்னரும் இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறைகளுடன் தொடர்புடைய, குறிப்பாக பாதுகாப்புப் படைகள் தொடர்புடைய வழக்குகளின் விசாரணைகள் மற்றும் நீதிமன்ற செயல்முறைகள் விரைவாகவும், வெளிப்படையாகவும், பாரபட்சமின்றியும் நடைபெறுவதை உறுதி செய்தல். பாதுகாப்புப் படைகளும் உட்பட, அதிகாரிகள் தொடர்புடைய தகவல்களையும் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களையும் அணுகுவதற்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பை வழங்குவதுடன், சட்ட நடைமுறைகளில் பங்கேற்று மற்றும் அவசியமானபோது குற்றச்சாட்டப்பட்டவர்களின் சமூகமளிப்பு உறுதி செய்யப்படல்.

- ஒருங்கிணைந்த அரச நடவடிக்கைகள் மற்றும் பரவலான மீறல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பான அமைப்புசார் குற்றங்களை விசாரித்து வழக்குத் தொடரவல்ல நிறுவன திறனை மேம்படுத்துதல்.

- பாலியல் வன்முறைகளை புகாரளிப்பதற்கான தெளிவான, எளிதில் அணுகக்கூடிய வழிமுறைகளை நிறுவுதல் மற்றும் வழக்குகளின் முன்னேற்றம், அதன் முடிவுகள், தண்டனைகள் மற்றும் இழப்பீடுகள் தொடர்பான புதுப்பிக்கப்பட்ட தகவல்களை பொதுமக்களுக்கு தகுந்த நேரத்தில் தெரியப்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்பதை உறுதி செய்தல்.

உயிர்பிழைத்தவர்கள், சாட்சிகள் மற்றும் மனித உரிமைக்காப்பாளர்களை பாதுகாத்தல்

- பாதிக்கப்பட்டவர்களும் சாட்சிகளும் பாதுகாப்பு பெறும் சட்டத்தை, சட்ட அமுலாக்க அமைப்புகளிடமிருந்து முழுமையாக சுயாதீனமாக்கும் வகையில் சீர்திருத்தி, அதை சர்வதேச தரநிலைகளுடன் ஒத்திசைத்தல், அரச மற்றும் நீதித்துறை நிறுவனங்களில் தகுதியானதும் பாரபட்சமற்றதுமான பணியாளர்களை நியமித்தல், மேலும் மிரட்டல் அல்லது பழிவாங்கும் செயல்களில் ஈடுபட்ட போலீஸ் மற்றும்/அல்லது இராணுவப் பணியாளர்களுக்கு எதிராக உடனடி நடவடிக்கை எடுக்குதல்.

- அச்சுறுத்தல்கள், கண்காணிப்பு, துன்புறுத்தல் மற்றும் பாலியல் துன்புறுத்தல்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து உயிர்பிழைத்தவர்கள், சாட்சிகள், வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் மனித உரிமை பாதுகாவலர்களை பாதுகாக்கும் வகையில் சட்டங்களை இயற்றி அவற்றை திறம்பட அமுல்படுத்துதல்.

- களங்கத்தை எதிர்கொள்ளவும், புகாரளிப்பை ஊக்குவிக்கவும், பாலியல் வன்முறைக்கு எதிரான பூச்சிய சகிப்புத்தன்மை கொள்கையை *(zero tolerance)* அமுல்படுத்தவும், உயிர்பிழைத்தவர்கள் மீள் பாதிப்புக்குள்ளாதல் தவிர்க்கப்படுவதை உறுதி செய்யவும், பொதுமக்களிடையேயான விழிப்புணர்வு முயற்சிகளை வலுப்படுத்துதல்.

சர்வதேச பொறுப்புக்கூறல் செயல்முறைகளில் ஈடுபடுதல்

- மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானங்களான 51/1 மற்றும் 57/1 ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பான OHCHR-இன் செயற்பாடுகள், கண்காணிப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவி திட்டங்களுக்கு ஒத்துழைப்பை வழங்குதல்.

- மோதல் காலத்தில் இடம்பெற்ற பாலியல் வன்முறை தொடர்பான பிரத்தியேக வழக்குகளை சந்திப்பதற்கான ஒரு தேசிய செயல் திட்டத்தை உருவாக்கி அமுல்படுத்தி இதில் கடந்த கால ஐ.நா. பரிந்துரைகளையும் இணைத்து, தெளிவான காலக்கெடுக்கள், இலக்குகள் மற்றும் வள ஒதுக்கீடுகள் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கல். இந்தத் திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தை கண்காணிக்கவும், பொறுப்புக்கூறலை உறுதி செய்யவும், முறையான முன்னேற்ற அறிக்கைகளை வெளியிடவும், உயிர்பிழைத்தவர்கள், தேசிய மற்றும் சர்வதேச நிபுணர்கள் ஆகியோர் இணைந்த, ஒரு சுயாதீன சர்வதேச ஆதரவுடனான மேற்பார்வை அமைப்பை நிறுவுதல்.

- ரோம் சட்டத்தை *(Rome Statute)* இணைந்து அதனை உள்நாட்டு சட்டங்களுடன் இணைத்தல், இதன் மூலம் இலங்கையில் பாலியல் வன்முறைக்கும் பிற மனித உரிமை மீறல்களுக்கும் எதிரான பொறுப்புக்கூறல் கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துதல். மேலும், பாலியல் வன்முறை மற்றும் பிற தீவிர குற்றங்களுக்கு நீதி கிடைப்பதை உறுதி செய்ய, சர்வதேச பொறுப்புக்கூறல் செயல்முறைகளுடனும் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட அதிகார வரம்பின் கீழ் உள்ள பிற சர்வதேச பொறுப்புக்கூறல் செயல்முறைகளுடனும் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துதல்.

சர்வதேச சமூகத்திற்கான பரிந்துரைகள்:

சர்வதேச நீதியும் சட்டரீதியான பொறுப்புக்கூறலும்

- நீண்ட காலமாகவே மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகள் *(CRSV)* தொடர்பான பொறுப்புக்கூறல் இலங்கையில் இல்லாத நிலையில், சர்வதேச சமூகமானது, ஒருங்கிணைந்ததும் பயனுள்ளதுமான சர்வதேச நீதி முயற்சிகள் செயல்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்யும் வகையில், உலகளாவிய *(universal)*

மற்றும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட (extraterritorial) அதிகாரக் கொள்கைகள் உட்பட, கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து சட்ட வழிமுறைகளையும் பயன்படுத்தி, CRSV குற்றங்களில் ஈடுபட்ட குற்றவாளிகளை விசாரித்து வழக்குத் தொடருவதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் அதே வேளை, சர்வதேச சட்டத்துடன் ஒத்திருக்கும் பரந்த பொறுப்புக்கூறல் நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதியாக, CRSV மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமை அல்லது மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் பிற தீவிர மீறல்களில் நம்பகமான முறையில் தொடர்புடையதாகக் கருதப்படும் நபர்களுக்கு எதிராக, சொத்துமுடக்கம், பயணத் தடை, மற்றும் இராணுவ உதவிகளுக்கான கட்டுப்பாடுகள் போன்ற மேலதிக இலக்கு வைக்கப்பட்ட தடைகள் விதிக்கப்பட வேண்டும். இந் நடவடிக்கைகள், ஐக்கிய நாடுகளின் அமைப்புகள், விசாரணை ஆணையங்கள் மற்றும்/அல்லது விசாரணைச் செயல்முறைகளால் முன்வைக்கப்பட்டதும் நம்பத்தகுந்ததும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதுமான கண்டறிதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டியதுடன், அவை ஆதார அடிப்படையிலானதாகவும் சமத்துவமானதாகவும் இருப்பதை உறுதிசெய்து, நிரபராதி என்பதற்கான அனுமானம் (presumption of innocence), உரிய சட்ட நடைமுறை ஆகியவை தொடரப்படுவதை உறுதி செய்யும் வகையில் முறையான மறுபரிசீலனையும் பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

- *மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகள் (CRSV) தொடர்பாக நீதி மற்றும் பொறுப்புக்கூறலை உறுதி செய்யும் நோக்கில், இலங்கை அரசாங்கத்துடனான செயற்பாட்டு ஈடுபாட்டை மேம்படுத்தி, அரசியல் விருப்பத்தை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை முன்னெடுத்தல். இதன் ஒரு பகுதியாக, ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு உட்பட சர்வதேச செயன்முறைகளுடன் முழுமையாக ஒத்துழைக்கவும், சர்வதேச மனித உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்ட கடமைகளை நிறைவேற்றவும் இலங்கை அரசை வலியுறுத்துதல்.*

- *இருதரப்பு இராணுவ பரிமாற்றங்கள் மற்றும் பயிற்சித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றில் பங்கேற்பதற்கும், ஐக்கிய நாடுகள் அமைதிப் பணிகள் அல்லது ஐ.நா. அமைப்பின் பிற பொறுப்புகளில் நியமிப்பதற்கும் நபர்களை தெரிவு செய்யு முன், அவர்கள் மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகளில் தொடர்புபட்டுள்ளனரா என்பதற்கான நம்பத்தகுந்த குற்றச்சாட்டுகளை கடுமையான முறையில் ஆய்வுக்கு (rigorous screening) உட்படுத்துதல்.*

- *மனித உரிமைகள் பேரவைத் தீர்மானங்கள் 46/1, 51/1 மற்றும் 57/1 இன் அடிப்படையில் OHCHR முன்னெடுத்து வரும் சிறப்புத் திட்டத்திற்கு தொடர்ச்சியான ஆதரவை வழங்குதல்.*

சமூக அமைப்புகளுக்கும் உயிர்ப்பிழைத்தவர்களுக்கும் ஆதரவளித்தல்

- *இலங்கையில் மனித உரிமை மீறல்களை ஆவணப்படுத்துவதிலும், பாலியல் வன்முறையிலிருந்து உயிர்ப்பிழைத்தவர்களுக்கு உதவி வழங்குவதிலும் ஈடுபட்டு வரும் பொதுச்சமூக அமைப்புகளுக்கு தொடர்ச்சியான நிதியுதவி மற்றும் ஆதரவை உறுதி செய்தல்.*

- *சட்ட உதவி, உளவியல்–சமூக ஆதரவு மற்றும் சுகாதார சேவைகள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தும் உயிர்ப்பிழைத்தவர்களை-மையமாகக் கொண்ட சேவைகளை வலுப்படுத்தி, உயிர்ப்பிழைத்தவர்கள் முழுமையான பராமரிப்பையும் நீதிக்கான அணுகலையும் பெறுவதை உறுதிப்படுத்தல்.*

பாதுகாப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்புகளினை மேற்பார்வை செய்தல்

- *இலங்கைக்கு வழங்கப்படும் எந்தவொரு இராணுவ மற்றும் பாதுகாப்பு உதவிகளும், மோதல்சார் பாலியல் வன்முறைகளுக்குப் (CRSV) பொறுப்பான நிறுவனங்களையோ அல்லது நபர்களையோ ஆதரிக்கவில்லை என்பதை உறுதி செய்யும் நோக்கில், பாதுகாப்புத் துறை சீர்திருத்தங்களுக்கு உதவுவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட திட்டங்கள் உட்பட, அவற்றை உன்னிப்பாகக் கண்காணித்தல்.*

- *மனித உரிமை மீறல்கள், குறிப்பாக பாலியல் வன்முறைகள், மீண்டும் இடம்பெறுவதைத் தடுக்கும் வகையில், பாதுகாப்புப் பணியாளர்களின் தகுதி ஆய்வு (vetting) உள்ளிட்ட பாதுகாப்புத் துறை சீர்திருத்தங்களை முன்னெடுத்தல் மற்றும் மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இராணுவமயமற்ற நிலையை உருவாக்கும் இலங்கையின் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளித்தல்.*